

Thân Ái Ta Muốn Li Hôn

Contents

Thân Ái Ta Muốn Li Hôn	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	6
4. Chương 4	10
5. Chương 5	17
6. Chương 6	22
7. Chương 7	28
8. Chương 8	34
9. Chương 9	39
10. Chương 10	46
11. Chương 11	50
12. Chương 12	55

Thân Ái Ta Muốn Li Hôn

Giới thiệu

Truyện Thân Ái Ta Muốn Li Hôn của tác giả Hiên Hiên Vu Vu là một câu truyện thuộc thể loại ngôn tình đam mỹ, hiện

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/than-ai-ta-muon-li-hon>

1. Chương 1

“Ôi... Em yêu, em rất đáng yêu...” Trong căn phòng cổ xưa từ thế kỷ 18 này không ngừng truyền đến những lời hoan ái mà người khác nghe được phải mặt đỏ tim đập.

“Cao Tư Đặc ... A ... Anh chậm một chút ... được không ...” Nam tử Phương Đông bị đặt ở phía dưới, đầu ngón tay phiếm hồng hơi hơi rung động ... đang gắt gao ôm lấy nam tử phía trên, người nam tử phía trên đầu tóc dài vàng óng ánh, thân thể luật động không ngừng, hình như đã hoan ái từ sau buổi chiều đến mờ tối, màu vàng dương quang ôn nhu chiếu thẳng trên mặt ...

“Ngoan ... Em yêu, Anh nhịn không được A ... nghe lời Quá sung sướng ... ô...” Một đôi nam tử trần trụi ở trên giường lớn xa hoa đang trình diễn một màn tình cảm mãnh liệt nhất, không khí nồng đậm mùi hoan ái quanh quẩn bên trong căn phòng bá tước cổ xưa xa hoa lãng phí

“A” Cao Tư Đặc bừng tỉnh từ cơn ác mộng, vừa rồi anh mơ thấy chính mình cùng với một người quái dị chưa bao giờ gặp mặt kết hôn, hơn nữa cái người quái dị kia còn là nam nhân, đáng sợ nhất chính là chính mình còn có thể trầm mê cùng cậu ta hoan ái, trời ạ Thật sự là một cơn ác mộng, Cao Tư Đặc hoảng sợ

vỗ vỗ ngực của mình. May mắn chỉ là nằm mơ ... nằm mơ Ách, chính mình như thế nào lại không mặc quần áo? Nơi này là chỗ nào

“Kháo ... đây là cái gì ...” Cao Tư Đặc nhìn thấy ngón tay áp út có một chiếc nhẫn bạch kim, anh lại hét ầm lên một lần nữa ...

“Sáng sớm, hét ầm lên làm cái gì? Cẩn thận tôi khởi tố anh” Một đạo nam âm xa lạ từ bên phải Cao Tư Đặc vang lên.

“Cậu ... cậu ... cậu là ai?” Cảnh trí trong đầu Cao Tư Đặc giống như càng ngày càng rõ ràng, chính là người nam nhân hiện tại ngủ ở bên người mình này dường như đêm qua cùng với mình được Mục Sư chứng kiến cho phép trở thành một đôi vợ chồng hợp pháp. A..... Đây không phải là sự thật, Cao Tư Đặc thà rằng cho là mình đang nằm mơ.

“Em gọi là Lý Tử Trúc, bắt quá hiện tại hẳn là gọi Phạm Lý Tử Trúc, bởi vì ngày hôm qua anh cưới em ... cho nên bắt đầu từ hôm nay em sẽ theo họ của ông xã ...”

“Đây không phải thực, không phải thực...” Cao Tư Đặc ta có cái trường hợp nào chưa từng thấy qua ? bắt quá loại việc hoang đường này vẫn là lần đầu tiên gặp phải, vậy cứ theo nguyên tắc bình tĩnh xử lý việc hằng ngày, toàn bộ tiêu diệt.

“Tin tưởng em đi, tất cả đều là sự thật ... Anh nhìn ngón tay áp út ở bàn tay trái đi, đó không phải là minh chứng tốt nhất a!”

“Tôi đây giết chết cậu, có phải hay không cuộc hôn nhân này không còn hiệu quả?” Nói xong, Cao Tư Đặc chồm người tới áp chế Lý Tử Trúc, hai tay kháp trụ cổ của cậu.

“Khụ Cái này là mưu sát, tuy rằng quốc gia chúng ta không có án tử hình, nhưng ít ra cũng sẽ bị phạt nhốt vào lao tù từ ba trăm năm trở lên” Lý Tử Trúc sử dụng hết khí lực trốn thoát khỏi vòng tay Cao Tư Đặc đang tìm cách giết cậu.

“Lại không thể giết cậu, tôi phải làm sao bây giờ? Đây không phải là cùng với một người quái dị chung sống cả đời sao? Trời ạ ... lúc này đây dường như chúng ta là kết hôn ở giáo đường, không giống như lúc trước tôi cùng Kelly, bởi vì Kelly không tin tôn giáo, không muốn cử hành hôn lễ ở giáo đường, cô ấy nói vừa thấy nơi đó liền nghĩ ngay đến lễ tang, như vậy sẽ đem đến cho hôn nhân của cô ấy đầy bất hạnh, cho nên cuộc hôn nhân lần đó không có ai chủ kiến, nhưng cậu lại ... cậu lại cùng theo tôi vào giáo đường Như vậy chúng ta sẽ không thể ly hôn ... tôi .. tôi ... cậu làm cho tôi giết cậu được không? Trước khi tôi giết cậu, cậu để lại di thư, mặt trên ghi chú rõ ràng là cậu không muốn sống nữa, lại không dám tự sát, uy thác tôi giết cậu ... được không?” Phạm Cao Đặc nhìn Lý Trúc một bên mỉm cười, một bên đưa ra yêu cầu chết người.

“Không Muốn Em không muốn chết!” Lý Tử Trúc một hơi từ chối Cao Tư Đặc dụ hoặc, một bên cắn thật vỗ vỗ ngực, may mắn làm luật sư lâu năm, trường hợp gì lớn mà chưa từng thấy qua, bình tĩnh giải quyết coi như không tồn tại, bằng không vừa rồi chính mình xem tởm nữa gặt đầu đồng ý cho Cao Tư Đặc giết chết mình.

“Kia bằng không, cậu đi tới nói với Mục Sư, ngày hôm qua chúng ta nói đều là giả, chúng ta uống quá nhiều rượu, hôn lễ kia không tính toán gì hết!” Trong lòng Cao Tư Đặc lại dấy lên hy vọng.

“Không Muốn ... không thể lừa gạt Mục Sư, bằng không sau khi chết sẽ xuống địa ngục, tuyệt đối không nên!” Lý Tử Trúc như trước một hơi từ chối Cao Tư Đặc.

“Vậy cậu nói nên làm sao bây giờ?” Cao Tư Đặc đã hoàn toàn không khống chế được nữa, quên cả thói quen phải duy trì khí chất quý công tử của chính mình, đối với Lý Tử Trúc lớn tiếng hét gào.

“Em... em nghĩ chúng ta có thể hay không thử làm một đôi vợ chồng yêu nhau...” Lý Tử Trúc nhỏ giọng nói.

“Thử? Yêu nhau? Vợ chồng? Cậu điên rồi, hay là có tâm bệnh, tôi tuyên bố tôi tuy rằng thích nam nhân nhiều hơn so với nữ nhân, nhưng còn về phần yêu người quái dị như cậu thì không bao giờ, cậu cũng không nhìn xem bộ dạng của cậu là dạng gì? Lông mi đen đen thô thô một chút hình dạng cũng không có, ánh mắt nhỏ đến độ gần như không thấy Dạng người như cậu còn muốn cùng tôi cùng một chỗ, không nên

nằm mơ!” Cao Tư Đặc càng nói càng đả kích, muốn làm cho Lý Tử Trúc cảm thấy nhục nhã đến nỗi muốn nhảy từ lầu ba cổ xưa này xuống đất để tìm chết quên đi.

“Là anh ở trước mặt thần linh thề lấy em làm vợ, anh ... anh ... anh ... một đêm anh liền đổi ý, đêm qua lúc anh gạt em vào động phòng cũng không phải nói như vậy, anh nói anh vừa thấy em liền thích em, đối với lông mi đen đen thô thô nhìn qua thực gợi cảm, ánh mắt nho nhỏ cũng thực đáng yêu, anh còn nói anh ghét nhất loại mắt to, nhìn giống như mắt cá, không để ý một chút còn không biết chúng nó có hay không bị rơi ra, vẫn là ánh mắt nho nhỏ có vẻ đáng yêu Hiện tại anh đem em ăn sạch sành sanh, liền không muốn nhận nợ ... Ô...ô...” Lý Tử Trúc ngồi chồm hổn ở trên giường nhỏ giọng khóc

“Tôi...tôi ...” Cao Tư Đặc có cảm giác của kẻ cầm ăn hoang liên. Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra ? Anh rõ ràng nhớ rõ mình vào trong quán bar duy nhất ở thị trấn nhỏ này mượn rượu giải sầu, như thế nào biến thành cùng với nam nhân giống như quái vật này kết hôn, đây thật sự là một cơn ác mộng.

2. Chương 2

CHƯƠNG 1

Cao Tư Đặc – Phạm, hiện nay hai mươi lăm tuổi, mang hai dòng máu Trung – Mỹ, là tuyển thủ tennis người Mỹ nổi tiếng thế giới, anh được xưng là “Mỹ vọng thần đồng”, từ mười hai tuổi xuất đạo, liền lộ ra tài hoa không giống người thường, khi mười tám tuổi liền đoạt được quán quân giải mở rộng tennis của nước Mỹ, xếp hạng thứ ba trên thế giới, hơn nữa anh cũng là nhân vật nổi tiếng phong lưu anh tuấn, cá tính cuồng vọng, yêu thương nam nữ đều không kiên kỵ

Năm hai mươi bốn tuổi, anh cưới nữ minh tinh Kelly xinh đẹp nhất Hollywood, cuộc hôn nhân tốt đẹp này giống như trong truyện đồng thoại giữa vương tử cùng công chúa, nhưng kéo dài không được bao lâu, rốt cuộc tân hôn kéo dài được tám tháng cuối cùng cũng chấm dứt, Kelly tố tụng Cao Tư Đặc lên pháp viện ly hôn, từ khi pháp viện mở phiên tòa thẩm tra xử lý đến tuyên án, Cao Tư Đặc đều không có lộ mặt qua, từ đầu đến cuối đều chỉ có quản lý cùng luật sư của anh hiện diện. Nguyên bản trận này anh chiếm cứ lợi thế điều kiện của quan tòa, nhưng cuối cùng lại thua trong tay luật sư biện hộ cho vợ trước Kelly, buộc anh phải bồi thường một số tiền thật lớn, điều này làm cho Cao Tư Đặc không thể không trả tiền cho vợ trước cao tới mấy ngàn vạn đôla làm đường phí sau ly hôn, thể xác cùng tinh thần của Cao Tư Đặc lao lực quá độ, cho nên ở mùa giải năm nay anh hoàn toàn thất thủ, bị loại ra khỏi vòng thi đấu, xếp hạng trên toàn thế giới bị ngã xuống tới vị trí tám mươi chín.

Vừa bị loại khỏi vòng thi đấu, Cao Tư Đặc yên lặng rời đi đô thị ồn ào náo động, một mình ở phía bắc Scotland nghỉ ngơi, anh đi đến quán bar duy nhất ở gần thôn trấn để mượn rượu giải sầu. Tại trong quán bar, Cao Tư Đặc một bên liều mạng uống hết ly rượu này đến ly rượu khác, một bên nhìn chăm chăm vào màn hình lớn đặt ở trung tâm quán bar, nơi đó đang phát tin tức về Hoa kiều ngôi sao ca nhạc Yuki không hiểu vì sao năm năm trước bỗng nhiên rời khỏi làng ca nhạc, không khỏi làm anh cảm thấy ảm đạm đến rơi lệ, năm năm trước ngay khi cậu ấy ở đỉnh cao của sự nghiệp, trong một đêm Yuki bỗng nhiên biến mất trước mặt mọi người, chẳng những là thần tượng của Cao Tư Đặc, còn là tình nhân trong mộng của anh, đối tượng mỗi tình đầu này cũng là người anh nhiệt tình yêu thương duy nhất, Cao Tư Đặc cưới Kelly làm vợ, là bởi vì dung mạo của Kelly ít nhiều cũng có vài phần tương tự Yuki, cũng chỉ có loại diện mạo này mới có thể làm cho Cao Tư Đặc say mê không thôi....

“Tiếp đây là bài hát [Hồi ức] của Yuki mà tôi muốn đưa cho một người bạn, cũng là cho chúng ta tại trong bài hát này nhớ lại Yuki thần tượng yêu thích của chúng ta” Một giọng nam âm hơi khàn khàn bỗng nhiên xuất hiện, khiến cho Cao Tư Đặc chú ý.

Cao Tư Đặc hai mắt mê mang nhìn về phía nam tử Phương Đông đang cúi đầu hát, tại phía bắc Scotland này rất hiếm khi có thể nhìn thấy người Phương Đông, lại càng không nói đến nghe được một ca khúc tiếng Trung thuần khiết, Cao Tư Đặc phi thường hiểu biết mỗi bài hát của Yuki, hẳn rõ ràng nhớ rõ bài hát [Hồi ức] là bài hát toàn ca từ tiếng Trung. Trong người Cao Tư Đặc có một nửa huyết thống Trung Quốc, vì thế mỗi khi anh nghe được ca khúc tiếng trung giống như lại được mẫu thân ôm ấp, mặc dù Cao Tư Đặc mang dòng máu Trung-Mỹ, sinh sống ở Mỹ Quốc nhưng tiếng phổ thông của anh không thua gì người Bắc Kinh chính thống.

Âm thanh ghi-ta ôn nhu mà trầm thấp, tiếng hát hơi khàn khàn, tiếng ca thương cảm mê mẩn ở trong quá bar.... Thanh âm này giống như của Yuki, làm Cao Tư Đặc xoa xoa hai mắt mê mang nhìn kỹ người nam tử kia, kia tóc ngắn mềm mại màu đen, vài cọng rơi xuống trên cái trán trắng cân đối trơn bóng, một đôi tròng mắt màu đen, tất cả như cái hố sâu nhấn chìm Cao Tư Mặc vào trong mê say thật sâu....

“Yuki...” Cao Tư Đặc thâm tình gọi người trên khán đài, dường như cậu ấy là Yuki, không ... cái này không phải là dường như, cậu ấy là Yuki.

Bài hát kết thúc, quán bar vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt, Cao Tư Đặc nhìn Yuki trên khán đài, thẳng bước đi tới, nhìn người đó mỉm cười.

“Phạm tiên sinh, cứ nhiên ở nơi này có thể gặp được anh” Người tới đối mặt với Cao Tư Đặc nửa tỉnh nửa say vươn tay thân mật.

“Yuki...” Cao Tư Đặc nhìn nam nhân trước mặt cứ gọi tên Yuki, Yuki.

“Phạm tiên sinh, anh uống nhiều quá rồi, tôi không phải là Yuki, tôi là Lý Tử Trúc, là luật sư, đương nhiên nhất định anh chưa có gặp qua tôi, bởi vì trong vụ ly hôn vừa rồi anh đã vắng mặt!” Người tới này chính là đầu sỏ gây cho Cao Tư Đặc thua trận ly hôn, luật sư nổi tiếng nhất Lý Tử Trúc tiên sinh.

“Yuki, anh rất nhớ em, anh ... anh thực sự rất thích em.... Ách ...” Cao Tư Đặc còn chưa đi tới nơi liền say ngã lên trên người Lý Tử Trúc.

“Phạm tiên sinh, anh thanh tỉnh một chút được không? Tôi là Lý Tử Trúc, không phải Yuki....” Lý Tử Trúc bắt đầu dìu Cao Tư Đặc.

“Lý Tử Trúc? Yuki? Haha, anh biết, Lý Tử Trúc chính là Yuki, Yuki chính là Lý Tử Trúc, Lý Tử Trúc là tên sau khi Yuki giải nghệ dùng đúng không?”

Lý Tử Trúc dìu Cao Tư Đặc, trợn hai mắt nhìn lên không trung lộ ra biểu tình bất đắc dĩ, xem ra nói chuyện cùng với tên say rượu này chẳng được gì, Lý Tử Trúc quyết định không phí lời giải thích cùng Cao Tư Đặc.

“Ha ha, không nói chính là thừa nhận, yên tâm anh sẽ không nói cho người khác biết em là Yuki, yên tâm, yên tâm ... tên Lý Tử Trúc rất dễ nghe.” Cao Tư Đặc còn vỗ vỗ nhẹ lên trên ngực Lý Tử Trúc.

“Đình....đình” Cách đó không xa truyền đến tiếng chuông của giáo đường.

“Yuki ... nghe không, đó là tiếng chuông giáo đường, nhưng lại là tiếng chuông hôn lễ” Cao Tư Đặc lôi kéo Lý Tử Trúc hướng tiếng chuông đi tới.

Quả nhiên là một đôi vợ chồng đang làm hôn lễ, giáo đường ở trong thị trấn nhỏ này không quá lớn, người tham gia hôn lễ cũng không nhiều lắm, nhưng tại nơi nhỏ nhỏ này, lại lan tràn không khí hạnh phúc.

Mục Sư trong giáo đường chậm rãi đọc lời thề kết hôn, chú rể cùng cô dâu dưới sự chứng kiến của mục sư cùng mọi người, ưng thuận lời thề hạnh phúc....

“Yuki, gả cho anh đi!” Cao Tư Đặc cầm tay Lý Tử Trúc, quì một gối xuống cầu hôn.

“Không Tôi không phải Yuki, tôi không thể gả cho anh!”

“Ha ha, anh lại quên, em hiện tại gọi là Lý Tử Trúc, không gọi là Yuki, đúng đúng ... là Lý Tử Trúc, em gả cho anh đi” Cao Tư Đặc gắt gao cầm lấy hai tay Lý Tử Trúc, đôi mắt màu xanh thẫm như hải dương bao la, thâm tình chăm chú nhìn Lý Tử Trúc.

“Tôi”

“Cầu em, không cần cự tuyệt anh, từ lần đầu tiên nhìn thấy em, anh biết cảm giác bất thường kia chính là anh yêu em! Mặc kệ em biến mất bao lâu, loại cảm giác này cũng chưa từng thay đổi....”

.

Nội tâm Lý Tử Trúc giãy dụa suy xét, cậu từ NewYork chạy trốn tới thị trấn nhỏ phía bắc Scotland, chính là vì trốn tránh tình yêu càng ngày càng sâu đậm đối với Cao Tư Đặc, từ khi Cao Tư Đặc xuất hiện ở giải mở rộng tennis toàn nước Mỹ, Lý Tử Trúc liền vì tư thế oai hùng của anh trên sân bóng mà hoàn toàn mê

đảo. Lý Tử Trúc giống như một đứa nhỏ mười sáu, mười bảy tuổi bình thường khác, từ máy tính đến bản ghi chép luôn mang theo người, tất cả đều chứa đựng hết thảy tư liệu về Cao Tư Đặc.

Chín tháng trước, khi cậu nghe được Cao Tư Đặc cưới nữ minh tinh Kelly xinh đẹp nhất nước Mỹ, tâm Lý Tử Trúc đã trầm đến tận đáy cốc, cậu liều mạng nói cho chính mình – [người thích Cao Tư Đặc cũng là vì anh ấy có diện mạo anh tuấn, người thích anh ấy là vì tư thế oai hùng hiên ngang của anh ấy ở trên sân bóng. Tất cả cái người thích chỉ là bề ngoài thôi.]

Bất quá, thương tâm của Lý Tử Trúc cũng không có lâu lắm, một tháng trước, Kelly tìm tới Lý Tử Trúc, nguyên nhân cô ta rút cuộc chịu không được cuộc sống hôn nhân bình thường, cô ta muốn ly hôn, Lý Tử Trúc phi thường vui vẻ tiếp nhận trận tố tụng này, đơn giản là vì cậu muốn cho Cao Tư Đặc mà chính mình một lòng thâm mến rời đi người phụ nữ đáng sợ này.

Cuối cùng cậu quả nhiên thắng lớn ở trận ly hôn này, đang lúc thời điểm trong lòng cậu vô cùng nhảy nhót, thì Cao Tư Đặc luôn luôn thuận lợi ở trên sân bóng, đã liên tục thua mấy trận tiếp, bị loại ra khỏi vòng thi đấu, chứng kiến Cao Tư Đặc suy sút không chịu nổi như vậy, Lý Tử Trúc mới ý thức được Cao Tư Đặc là thật sự yêu thương người vợ trước của anh, bằng không anh sẽ không bởi vì ly hôn mà thất tình như thế Nhưng Lý Tử Trúc cũng đồng dạng ý thức chính mình phạm sai lầm lớn đã không thể bù đắp lại.

Hết thảy Lý Tử Trúc đều không thể vấn hồi, mang theo lòng tràn đầy chua xót rời đi thành phố làm cho cậu thống khổ kia, sáng sớm Lý Tử Trúc tản bộ xung quanh thôn trấn nhỏ, không ngừng khuyên giải an ủi chính mình phải đoạn tuyệt với đoạn tình cảm lưu luyến không thực tế này, thật không ngờ buổi tối ngay tại quán bar tên là Cairngorm!mountains trong thôn trấn nhỏ này lại gặp gỡ Cao Tư Đặc thất tình đồng dạng rời đi NewYork

Trên thế giới có nhiều thành phố như vậy, nhiều nơi du lịch như vậy, bọn họ lại ngẫu nhiên gặp nhau ở tại đây, cái này có phải hay không nói rằng cậu cùng Cao Tư Đặc vẫn là hữu duyên? Có lẽ chính mình không nên liên vút bỏ như vậy

“Em yêu, Mục Sư tiên sinh đang chờ câu trả lời của em?” ngay tại thời điểm nội tâm Lý Tử Trúc đang giãy dụa không ngừng, Cao Tư Đặc thấy cậu không có cự tuyệt mình, thuận tiện cuộc hôn lễ phía trước vừa chấm dứt, liền hướng Mục Sư hỏi ý có hay không cũng vì bọn họ chủ trì hôn lễ, Mục Sư mặt mày hớn hờ nhận lời yêu cầu của Cao Tư Đặc, cũng tỏ vẻ được chủ trì hôn lễ đồng tính vợ chồng là vinh hạnh của ông ta.

“Ách...” Lý Tử Trúc ngây ra như phỗng nhìn Mục Sư tiên sinh có dáng người có chút chậm chạp, mập tròn, lại cũng rất hiền lành.

“Lý Tử Trúc tiên sinh, thượng đế khiến cậu sống trên đời này, để cho cậu luôn luôn lấy ôn nhu đến thuận theo người này, kính yêu anh ta, giúp đỡ anh ta, thủy chung duy nhất với anh ta, cùng nhau xây dựng gia đình hạnh phúc. Phải tôn trọng gia tộc của anh ta, xem đó như là gia tộc của chính cậu, hết sức hiếu thuận, làm tròn bổn phận người vợ đến trọn đời. Cậu ở trước thượng đế cùng trước mặt mọi người nguyện ý như vậy không?” Mục Sư tiên sinh đang dùng tiếng Anh lại hỏi Lý Tử Trúc đang trong sững sờ một lần nữa.

“Tôi” Lý Tử Trúc không biết phải trả lời như thế nào về câu hỏi của Mục Sư trước mặt;

[Thực sự muốn cự tuyệt sao? Cao Tư Đặc chính là người đàn ông mình yêu thương say đắm, ngày đêm tưởng nhớ, nhưng không cự tuyệt có thể được sao? Sau khi Cao Tư Đặc tỉnh rượu phát hiện chính mình không phải là Yuki trong tưởng tượng của anh ấy thì chuyện gì sẽ xảy ra ...]

“Tôi” Lý Tử Trúc do dự mãi, trong lòng bàn tay phải không ngừng truyền đến đau đớn, nó như nói với cậu rằng người đàn ông hiện tại đang đứng ở bên phải cậu cùng nắm chặt tay phải cậu, đang hy vọng cùng chờ đợi câu trả lời khẳng định của cậu.

“Tôi nguyện ý...” Lý Tử Trúc nhắm mắt lại, dùng hết sức nói ra đáp án này, đồng thời cậu cũng nghe thấy người đàn ông bên người kia cũng hơi hơi nhẹ nhàng thở ra. Lý Tử Trúc quyết định để cho chính mình tùy hứng một lần, về phần Cao Tư Đặc ngày mai sẽ có phản ứng như thế nào, đó cũng là chuyện ngày mai, dù sao thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng

Cao Tư Đặc vô cùng hưng phấn, dưới sự chúc phúc của mọi người hôn môi “cô dâu mới” của mình ... Cao

Tư Đặc hưng phấn ôm lấy Lý Tử Trúc, đi ra giáo đường, đi nhanh về hướng con đường hạnh phúc của anh đang đi đến

Kết thúc một đêm lãng mạn, sáng sớm hôm sau, Lý Tử Trúc thanh tỉnh trong tiếng thét chói tai của Cao Tư Đặc, Cao Tư Đặc phản ứng hoàn toàn phù hợp với những gì cậu dự đoán. Sau một phen tranh luận kịch liệt, Cao Tư Đặc cực kỳ không tình nguyện chấp nhận chuyện thật anh lại kết hôn một lần nữa.

Cao Tư Đặc không còn tâm tình để du ngoạn, anh quyết định quay về NewYork, nhìn xem có thể hay không tìm được phương pháp nào đó, bằng tốc độ nhanh nhất chấm dứt cuộc hôn nhân vừa đáng sợ lại vừa buồn cười này.

Lý Tử Trúc cũng theo Cao Tư Đặc từ phía bắc Scotland quay về NewYork, Cao Tư Đặc mang Lý Tử Trúc đi vào toà nhà cao ốc ở gần công viên phía tây, trong toà cao ốc này Cao Tư Đặc sở hữu tầng cao nhất, lấy hiểu biết của Lý Tử Trúc đối với Cao Tư Đặc, này chỉ là một trong số các căn hộ của anh ở NewYork, còn về phần Cao Tư Đặc không dẫn theo ai quay về toà biệt thự ở phía nam, Lý Tử Trúc không có hỏi nhiều, thực im lặng nghe theo an bài của Cao Tư Đặc.

Nhưng mà Lý Tử Trúc cũng phi thường hiểu biết nguyên nhân Cao Tư Đặc đem chính mình an bài ở nơi này, vì nơi này từ bảo vệ đến người dọn vệ sinh đều đã được qua huấn luyện nghiêm khắc, việc giữ bí mật là hàng đầu. Không ít nhân vật nổi tiếng trong xã hội đều có căn hộ ở trong toà nhà cao ốc này. Quan trọng hơn nữa là Cao Tư Đặc quay về toà biệt thự phía nam, nơi đó anh sống cùng với chị ruột của anh.

“Về chuyện kết hôn của chúng ta, mong cậu không cần để lộ ra!” Cao Tư Đặc ngồi trên sofa ở bên cửa sổ, nhìn ra cảnh sắc bên ngoài, cũng không liếc mắt nhìn Lý Tử Trúc ở phía sau lưng anh lấy một cái, dùng ngữ khí lạnh như băng ra lệnh.

“Uh!” Lý Tử Trúc chỉ có thể nhận mệnh phục tùng. Bởi vì về điểm này, theo biểu tình hiện tại của Cao Tư Đặc là có thể nhìn ra nguyên nhân, thông minh như Lý Tử Trúc đương nhiên biết làm cho ngoại giới biết được Cao Tư Đặc vừa ly hôn không bao lâu lại cùng với một người đàn ông diện mạo xấu xí kết hôn với nhau, sẽ khiến cho nhiều phong ba xảy tới.

“Vậy không có việc gì, cậu đi nghỉ ngơi đi, cậu trước ngủ ở khách phòng phía bên phải!” Tựa hồ sau đêm hôm đó, dường như là muốn cùng Cao Tư Đặc ‘đồng thất cộng tắm’, người vẫn nhìn cảnh sắc ở ngoài cửa sổ không chớp mắt kia, ngay cả nhìn cũng không muốn nhìn Lý Tử Trúc lấy đến một cái.

“Uh...” Lý Tử Trúc vẫn như trước gật đầu, phục tùng an bài của Cao Tư Đặc.

Lý Tử Trúc đi vào khách phòng, ngã đầu lên trên giường, đánh giá bốn phía của khách phòng này, trang hoàng màu xanh da trời đơn giản mà không mất đi vẻ đẹp quý giá, làm cho trong phòng đều tràn ngập không khí của biển.

[Ai, So với căn hộ của chính mình tốt hơn rất nhiều. Tuy rằng mình – thân là luật sư, thu nhập không tính là ít, nhưng không có khả năng sống cuộc sống quá xa xỉ như Cao Tư Đặc như thế này. Nguyên lai giữa người với người vẫn có khoảng cách xa đến như vậy a!]

3. Chương 3

CHƯƠNG 2

Công Ty Luật Sư Tư Nhân Á Lịch Sơn Đại.

“Hi, Tử Trúc, đừng nói là hôm nay anh bắt đầu đi làm lại nha?” Trợ lý của Lý Tử Trúc – Mai Lý bước ra khỏi thang máy hướng Lý Tử Trúc đi đến.

“Ách, đúng vậy, Mai Lý, tôi cảm thấy mình nghỉ ngơi đã đủ!” Không có ai nguyện ý ở trong căn phòng lạnh như băng kia, một chút cảm giác tồn tại cũng không có.

“Không, Tử Trúc, anh có biết hay không đã hơn hai năm qua anh chưa từng một lần nghỉ phép, lúc này đây thật vất vả mới lấy được hai tháng nghỉ phép từ tay kẻ chuyên môn bóc lột sức lao động kia, anh chỉ mới

ngủ được một tháng liền tự động đi làm lại, không ... tôi không đồng ý!” Mai Lý lôi kéo tay Lý Tử Trúc hướng cửa chính của văn phòng đi đến.

“Nga? Mai Lý tiểu thư, tôi muốn biết ‘kẻ chuyên môn bốc lột sức lao động’ mà cô vừa nhắc tới có phải là nói về tôi không?” Mai Lý lôi kéo Lý Tử Trúc còn chưa đi được hai bước, liền đụng phải một bức tường chắn trước mặt.

Ngăn trở đường đi của bọn họ không phải ai khác, chính là ‘kẻ phi thường ác liệt không có nhân tính’ mà Mai Lý vừa nói tới – ông chủ Á Lịch Sơn Đại – Hanh Lợi, Á Lịch Sơn Đại là người quân tử thuần khiết, bộ dạng vừa cao lại vừa trắng, tóc ngắn màu hơi hơi vàng, ánh mắt màu xanh, vóc dáng cao lớn của anh ta liền như gấu ngựa đe dọa Mai Lý.

“Ông chủ, anh dọa Mai Lý sợ kìa, cô ấy chỉ cùng tôi nói giỡn thôi, cũng không phải có ý chỉ trích anh đâu!” Mai Lý sợ tới mức trốn ở sau lưng Lý Tử Trúc, chỉ có trời mới biết Mai Lý luôn luôn to gan lớn mật vừa thấy ông chủ liền nhát gan, tựa như con chuột thấy con mèo vậy.

“Ha ha, hoan nghênh anh đã trở về, không có anh, chúng ta sắp nhanh hỏng mất ...” Á Lịch Sơn Đại cấp cho Lý Tử Trúc một cái ôm thăm thiết, ôm xong liền tiến về phía thàng máy, cũng không có lại làm khó Mai Lý.

“Mai Lý, hình như tâm tình của ông chủ hôm nay rất tốt, anh ấy không giống như mọi ngày thường hay làm khó dễ cô!” Lý Tử Trúc vỗ vỗ vai Mai Lý vừa bị dọa đến mất hồn, nói đến cũng kỳ quái, ông chủ ngày thường cũng không quá để ý đến các nữ đồng nghiệp khác trong công ty, chỉ cố tình thích bắt nạt đe dọa Mai Lý, tựa hồ anh ta thực thích nhìn bộ dáng sợ hãi, run rẩy của Mai Lý ở trước mặt anh ta.

“Tử Trúc, anh không nên trêu đùa tôi, đây là đưa cho anh, cho dù anh đang trong thời gian nghỉ phép, tôi cũng vẫn cố gắng giúp anh làm việc!” Mai Lý đưa tới một tập hồ sơ màu đỏ.

“Cám ơn!” Bình thường trên mặt của Lý Tử Trúc luôn bày ra một nụ cười ôn nhu, này bắt quá so với bình thường tươi cười hơn một chút, lại làm cho trái tim của Mai Lý đập gia tốc.

[nếu người đàn ông kia cũng hướng Tử Trúc ôn nhu giống vậy thì tốt biết bao a!]

Lý Tử Trúc đi về văn phòng của mình, đóng cửa lại, chốt dứt liên hệ cùng với bên ngoài, đặt tập hồ sơ màu đỏ lên bàn làm việc, mở nó ra, bên trong tập hồ sơ hé ra những tin tức phải hao tổn tâm cùng tiền bạc mới có được, bất luận là tin tức thể dục, tin tức giải trí, hay là tin tức quái dị nhất, từng cái tin tức ứng với từng chỗ, bất quá tất cả các tin tức đó chỉ nói về một nhân vật duy nhất – Cao Tư Đặc.

Cao Tư Đặc, vòng đấu loại liên tục thất bại, thiên tài thực đến lúc hết thời sao?

.....

Vương tử Tennis Cao Tư Đặc, sự nghiệp thất bại, tình trường bất lợi!

.....

Cao Tư Đặc khó quên vợ cũ, đêm khuya hẹn hò tình nhân!

.....

Tất cả tư liệu trong tập hồ sơ đều là về Cao Tư Đặc, người đàn ông này đã làm cho Lý Tử Trúc hao tâm tổn trí rất nhiều năm.

Xem xong tư liệu đó, Lý Tử Trúc đem tất cả bỏ vào trong bao màu đỏ, rồi đặt nó lên trên giá sách ở tay trái, giá sách âm tường cao ba thước gồm bốn tầng đựng sách, các tập hồ sơ ở đó chỉ đồng nhất một màu, nơi đó liếc mắt một cái nhìn giống như một bức tường màu đỏ, nội dung của các tập hồ sơ ở đó đều là về tư liệu từ nhỏ đến lớn, từ đời sống riêng đến công việc của Cao Tư Đặc! Chỉ sợ chính bản thân Cao Tư Đặc cũng không thể nhớ rõ các sự kiện của bản thân mình, mà nơi đó đều hảo hảo bảo tồn các sự kiện ấy.

“Tử Trúc, anh có khoẻ không?” Mai Lý cẩn thận đẩy cửa văn phòng ra, nhìn biểu tình vuốt ve cái trán của Lý Tử Trúc, liền hiểu được nội dung trong tập hồ sơ làm cho cậu có bao nhiêu thương tâm.

[Từ khi chính mình đi vào công ty này bắt đầu làm trợ lý cho Lý Tử Trúc, công việc mỗi ngày không phải là hướng anh ấy báo cáo nội dung công việc hôm nay cần làm, mà là trước tiên đưa tới tin tức về thiên tài tennis, cái này hoàn toàn không có liên quan đến công việc luật sư, công việc ấy được lập đi lập lại trong ba năm qua, không một ngày ngừng nghỉ, ngay từ đầu còn không hiểu dụng tâm của Tử Trúc, thời gian lâu sau, mới hiểu được đó là yêu Một phần tình yêu từ nơi bí mật không ngừng sinh trưởng, một phần tình yêu không cần hồi báo, chỉ cần người đó hạnh phúc thì anh ấy cũng sẽ cảm thấy hạnh phúc.]

“Không có việc gì, Mai Lý gần đây có vụ kiện tụng nào cần tôi làm không?”

“Có một vụ kiện tụng thực khó giải quyết, bất quá ông chủ không muốn nhận, đang muốn đem nó trả về lại ... Bất quá tôi cảm thấy vụ kiện tụng này, có lẽ sẽ có lợi cho anh!” Mai Lý mỉm cười,

[cái này đối với tình cảm lưu luyến của anh sẽ có lợi a.]

“Đưa cho tôi xem một chút!”

“Àn...” Mai Lý đưa lên tập hồ sơ mà mình đã chuẩn bị sẵn từ trước.

Án ly hôn của Trùm khách sạn cùng cự nữ minh tinh hoàn cầu, vụ kiện tụng này nhìn qua cũng thực bình thường, bên người chồng chủ động đưa ra yêu cầu ly hôn, cùng muốn lấy quyền giám hộ đứa con, lý do ly hôn là vì người vợ ngoại tình, mà vấn đề hiện tại là ở chỗ người vợ kiên quyết không muốn ly hôn, người chồng đã đưa toàn bộ chứng cứ ngoại tình của người vợ lên pháp viện, pháp viện yêu cầu một tuần sau mở phiên tòa.

“Mai Lý, đây là vụ kiện tụng rất bình thường mà, tôi muốn biết chúng ta sẽ bào chữa cho bên nào?”

“Bào chữa cho người vợ!”

“Àn... hơi có chút rắc rối, bất quá bào chữa cho nó cũng không phải là chuyện khó khăn gì, cô đã quên tôi từng tiếp nhận những vụ kiện tụng còn khó hơn như vậy sao?”

“Tử Trúc, năng lực của anh tôi đương nhiên tin tưởng, bất quá lý do ông chủ cự tuyệt cũng không phải ở trong này, mà là thân phận của người vợ.” Mai Lý dùng sức vỗ vỗ cái ót xinh đẹp của chính mình.

[Tên họ rõ ràng như vậy mà Tử Trúc cũng không có phát hiện có nơi nào bất đồng sao?]

“Y Lệ Toa Bạch – Phạm, tên này rất quen, dường như đã nghe qua ở đâu đó?” Lý Tử Trúc ra sức suy nghĩ, tên nữ minh tinh này rất quen, dường như mấy ngày trước có xem qua ở đâu đó.

“Anh đương nhiên từng nghe qua, hơn nữa là thường xuyên nghe được!” Mai Lý chỉ chỉ vào các tập hồ sơ màu đỏ trên giá sách.

Nhìn thấy động tác đó của Mai Lý, Lý Tử Trúc như bưng bình.

“A... Cô ta là chị gái của Cao Tư Đặc, Y Lệ Toa Bạch, trách không được ông chủ không muốn nhận!” Lý Tử Trúc phi thường hiểu biết cá tính của ông chủ Á Lịch Sơn Đại.

[anh ta là một trong số vài người bạn mà chính mình phi thường hiểu rõ nhất, anh ta chán ghét cách làm người của Cao Tư Đặc, vừa rồi anh ta để cho mình tiếp nhận vụ kiện tụng của vợ cũ Cao Tư Đặc, cũng là vì muốn để cho Cao Tư Đặc gặp chuyện không hay, thật không biết Á Lịch Sơn Đại cùng Cao Tư Đặc kết thù oán ở nơi nào, chỉ cần Cao Tư Đặc gặp chuyện rắc rối, Á Lịch Sơn Đại sẽ dĩ thường cao hứng. Lấy hiểu biết của Á Lịch Sơn Đại đối với mình, chỉ cần mình thượng tòa nhất định sẽ dốc hết sức làm tròn bổn phận của luật sư bào chữa, xuất phát từ lợi ích của thân chủ, sẽ làm mọi cách để thắng lợi, tất nhiên nếu thắng vụ ly hôn đó, sẽ làm cho Cao Tư Đặc phải chi trả một dương phí kếch xù. Nhưng lúc này đây tiếp nhận vụ kiện tụng này, nếu không có bất ngờ gì xảy ra, với sự bào chữa của mình nhất định sẽ thắng lợi, như thế thì giống như đang giúp đỡ chiếu cố Cao Tư Đặc, tức nhiên sẽ làm cho Á Lịch Sơn Đại không vui. Mà nếu không phải chính mình nhận biện hộ cho vụ kiện tụng này, chị gái của Cao Tư Đặc nhất định sẽ thua, bởi vì tình huống hiện tại của cô ta phi thường bất lợi.]

“Tử Trúc, nhận vụ này không?” Mai Lý cẩn thận hỏi, trong lòng của cô xuất phát từ ý tốt.

[Đây là cơ hội tốt để cho Tử Trúc có thể tiếp xúc với người mà anh thầm yêu lâu nay, có sao lại không muốn làm?]

“Mai Lý, tôi cần suy nghĩ lại!” Lý Tử Trúc cũng không có suy nghĩ nhiều giống như trong suy nghĩ của Mai Lý vậy, hiện tại cậu đang tự hỏi là có muốn hay không nhúng tay vào việc nhà của Cao Tư Đặc.

[Nếu không nhận chị gái của Cao Tư Đặc sẽ thua, Cao Tư Đặc nhất định sẽ phi thường tức giận, trách cứ mình thấy chết mà không cứu; nếu tiếp nhận, Cao Tư Đặc có thể hay không lại mắng mình quá đa sự, can thiệp vào chuyện gia đình của anh!]

“Suy nghĩ kỹ đi, suy nghĩ xong thì nói cho tôi biết, tôi chưa có gọi điện từ chối Y Lệ Toa Bạch, đây là bí mật nhỏ giữa chúng ta, không cần nói cho ông chủ biết a.” Mai Lý nói xong, bước ra khỏi phòng, không quên quay đầu đối với Lý Tử Trúc bướng bỉnh trừng mắt một cái.

“Cám ơn!” Lý Tử Trúc nhìn tập hồ sơ trên bàn, nói lời cảm tạ.

[Có lẽ đây là một cơ hội tốt, một cơ hội làm cho Cao Tư Đặc thay đổi thái độ với mình.]

Chạng vạng tối, Lý Tử Trúc mang một thân mệt mỏi trở lại trong căn hộ ở chung với Cao Tư Đặc, nghênh đón cậu vẫn là một căn nhà lạnh lẽo tối om. Cậu ấn vào công tắc điện, trong phòng nhất thời sáng bừng lên.

Cậu buông bao công văn xuống, đi vào nhà bếp xem có chút gì để ăn không, dù sao chỉ có một mình, tùy tiện ăn một chút gì cũng được, cậu mở tủ lạnh ra, bên trong chỉ có rượu với rượu, không có bất cứ thứ gì có thể ăn được. Lý Tử Trúc thất vọng đóng tủ lạnh lại, cậu quên mất đã rất nhiều ngày cậu chưa đi siêu thị mua này nọ, trách không được không có gì để ăn,

Khi vừa mới bắt đầu cuộc sống chung với Cao Tư Đặc, Lý Tử Trúc vì muốn tạo ấn tượng tốt với Cao Tư Đặc, mỗi ngày cậu đều đi siêu thị, mua rất nhiều nguyên liệu nấu ăn, vì anh mà nấu những món ăn thơm ngon cùng tràn ngập tình yêu, nhưng mỗi lần hưởng ứng cậu không phải là một lời khen tặng, mà chính là ánh mắt khinh bỉ cùng nghi ngờ của Cao Tư Đặc, cho dù có bao nhiêu nhiệt tình cũng sẽ dần dần bị tiêu tan đi.

Cậu mở ra một chai rượu, vô ý thức hướng yết hầu của mình rót vào, rượu xuyên qua thực quản, đốt cháy bao tử của Lý Tử Trúc, khóe miệng của cậu hơi hơi có rúm một chút, âm thầm cười nhạo chính mình ngu xuẩn, rõ ràng biết thân thể mình không giống với người bình thường, còn dám để bụng rỗng mà uống rượu, ngày mai không đau bao tử mới là lạ.

[Quên đi, cho dù ngày mai có chết thì lại như thế nào? Không ai sẽ vì mình chảy một giọt nước mắt đồng tình.]

Xem ra một người muốn được người khác yêu mình, trước hết phải học được tự mình biết trân trọng chính mình. Ngay tại thời điểm Lý Tử Trúc đang tự giễu, cửa lớn truyền đến một trận xôn xao.

“Uy ...Trong nhà có người sao?” Một đạo nữ âm bén nhọn theo cửa truyền đến, Lý Tử Trúc đứng dậy đi tới cửa thì nhìn thấy một người đàn bà cùng Cao Tư Đặc có vài phần tương tự, thân thể phi thường cao gầy, tóc vàng, đang thở hổn hển, đứng ở cửa đối diện với Lý Tử Trúc.

“Xin hỏi cô có chuyện gì?” Lý Tử Trúc vô thức mở miệng hỏi cô ta.

“Cậu là ai? Cậu như thế nào lại ở trong nhà của em trai tôi, nhìn dáng vẻ của cậu không có khả năng là người yêu của em trai tôi!” cô ta nhìn từ trên xuống dưới Lý Tử Trúc vài lần, rồi đánh giá.

“Tôi là ...” Lý Tử Trúc vừa muốn trả lời, đã bị tâm cao khí ngạo của cô ta đánh gãy.

“Tôi biết rồi, cậu nhất định là quản gia mà em trai tôi mời đến, hoặc là người giúp việc, vậy thì vừa đúng lúc, cậu lại đây giúp tôi đem Cao Tư Đặc say như chết ngay cửa cầu thang máy kéo vào đây!” Người đàn bà khí diễm kiều ngạo tóc vàng này chính là người bị chồng của mình đưa yêu cầu ly hôn lên pháp viện, nữ minh tinh nổi danh trong giới thượng lưu Y Lệ Toa Bạch – Phạm.

Y Lệ Toa Bạch cũng không chờ Lý Tử Trúc đồng ý, liền lôi kéo cậu hướng cầu thang máy đi tới, hai người thật vất vả mới đem Cao Tư Đặc cao lớn kéo vào trong nhà, tiếp đến Y Lệ Toa Bạch liền xoay người rời đi....

“Này cô ...” với sức lực một mình Lý Tử Trúc làm sao có thể kéo Cao Tư Đặc vào phòng rồi đặt lên giường, cậu vừa mở miệng muốn Y Lệ Toa Bạch giúp cậu một chút, đã bị cô ta hung hăng trừng mắt liếc một cái.

“Kêu la cái gì? Tôi còn có cái hẹn, Cao Tư Đặc thì giao cho cậu!” Còn chưa nói xong, Y Lệ Toa Bạch như một trận cuồng phong đảo qua liền biến mất ở cửa nhà.

Đối mặt với tình cảnh như vậy, Lý Tử Trúc không nói gì thêm mà tự chống đỡ, hiện tại cậu rất cuộc cũng biết vì cái gì mà chồng của Y Lệ Toa Bạch muốn ly hôn cô ta.

[một người đàn bà không có đầu óc, chỉ biết hẹn hò, cũng không biết động não suy ngẫm lại – vạn nhất mình là cái người xấu đột nhập vào nhà, cô ta vừa vào cửa đã nghĩ mình là người giúp việc, cũng không cần ai xác minh đúng hay sai, cô ta cũng không sợ chính mình sẽ vì tiền mà giết người, dù sao Cao Tư Đặc say như chết thế này, một chút năng lực phản kháng đều không có.]

4. Chương 4

CHƯƠNG 3

Áo T-shirt màu đen bó sát người bao vây lấy bờ vai dày rộng, cánh tay cùng cơ thể rắn chắc, kể ra người đàn ông này có cả sức mạnh cùng sắc đẹp, tóc vàng tán loạn bao trùm ở trên khuôn mặt tuần nhã, người say rượu mà cứ như ngủ say. Cho dù chặt vật say khướt ngã ở trong hiên cửa như vậy, Cao Tư Đặc vẫn như trước, vẫn là một người đàn ông phi thường hấp dẫn, ánh mắt của Lý Tử Trúc một khắc cũng không thể dời khỏi người Cao Tư Đặc.

Tuy rằng trong căn hộ có máy điều hoà sưởi ấm, nhưng ngủ ở trong hiên cửa cũng sẽ bị cảm mạo, Lý Tử Trúc cố hết sức kéo Cao Tư Đặc đi từng chút từng chút hướng phòng ngủ của anh đi tới, rõ ràng nhìn qua Cao Tư Đặc không cao trắng lắm, như thế nào lại nặng như vậy? Lý Tử Trúc quyết định nếu có cơ hội nhất định phải hảo hảo nghiên cứu một chút!

Cậu thật vất vả mới đem Cao Tư Đặc ấn chế lên trên giường, Lý Tử Trúc liền đi tới nhà bếp pha một ly trà tỉnh rượu, ở cùng với Cao Tư Đặc mấy ngày nay, Lý Tử Trúc rõ ràng hiểu được tập tính của Cao Tư Đặc, chỉ cần quay trở lại căn hộ của bọn họ, mười lần thì có hết tám lần say mông lung, hai lần còn lại thì giống như hiện tại đây – hoàn toàn là say như chết!

Trà pha xong, Lý Tử Trúc bưng vào phòng ngủ của Cao Tư Đặc, gian phòng này thiết kế trang nhã phối hợp giữa hai màu đen trắng, tựa hồ đây là màu mà Cao Tư Đặc thích nhất, Cao Tư Đặc không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào khu vực riêng tư của anh, Lý Tử Trúc ở trong căn hộ này đã hơn hai tháng, nhưng đây là lần đầu tiên cậu bước vào phòng ngủ của Cao Tư Đặc, trong căn phòng to lớn này Cao Tư Đặc để vài món gia cụ đơn giản cùng một bộ chiếu phim gia đình đầy đủ, sắc điệu giữa phòng ngủ cùng vách tường giống nhau đều là đen trắng, bốn phía dán đầy những áp phích hình của Cao Tư Đặc hoặc là những cầu thủ tennis nổi danh trên thế giới, xem ra người luôn được mọi người xưng là thiên tài tennis, cũng treo đầy thần tượng của mình quanh phòng như bao người.

“Ồ ... khát ...” Cao Tư Đặc nằm ngủ ở giữa giường, không thoải mái tự cởi bỏ quần áo của chính mình.

Lý Tử Trúc chạy nhanh đi lên trước, nâng Cao Tư Đặc nằm hỗn loạn ở trên giường dậy, chậm rãi uy anh uống xong trà tỉnh rượu, ít nhất như vậy thì ngày mai Cao Tư Đặc tỉnh lại cũng sẽ không bị nhức đầu quá mãnh liệt.

“Thật sự là ngu ngốc, cũng không ngẫm lại chức nghiệp của mình là gì, còn thích uống rượu như vậy, mỗi lần uống rượu, rốt cuộc người không hay ho cùng khổ sở cũng chính là anh, xem buổi sáng ngày mai anh như thế nào giải thích cùng huấn luyện viên ...” Nhìn bộ dáng say rượu đến thất thần của Cao Tư Đặc, Lý Tử Trúc có thể tưởng tượng bộ dáng Cao Tư Đặc cau mày bị huấn luyện viên của anh không ngừng quở trách vào buổi sáng ngày mai.

Lý Tử Trúc vừa nghĩ liền cảm thấy vừa tức giận, lại vừa buồn cười, tuy rằng trong miệng không ngừng oán giận, nhưng trong lòng luôn cảm thấy có một điểm ngọt ngào thần nhiên, bởi vì hiện tại chỉ có cậu mới có khả năng làm bạn cùng chiếu cố Cao Tư Đặc, đây là chuyện mà những người khác không thể làm, Lý Tử Trúc cậu là người duy nhất có thể hưởng lạc thú ấy.

Chuyên chú dừng ở Cao Tư Đặc, làm cho Lý Tử Trúc hồi tưởng lại cảnh hai người gặp nhau ở thôn trấn nhỏ phía bắc Scotland, cho đến nay Lý Tử Trúc cũng không hối hận việc làm đêm ấy, tuy rằng lúc sau Cao Tư Đặc đổi ý cùng nói năng lỗ mãng, nhưng cũng không thể đã kích được cậu, có thể ở cùng với người mình yêu là chuyện hạnh phúc đến cỡ nào.

[Ai...Tuy rằng lúc ấy Cao Tư Đặc đem mình làm tưởng thành một người khác, nhưng ít ra chính mình mượn hiểu lầm này mà giữ lại được anh ấy.]

Nhớ lại vận may một đêm lãng mạn, hai gò má của Lý Tử Trúc bắt đầu nóng lên. Bởi vì được chính người mình yêu ôm lấy mình là phi thường hạnh phúc....

Bỗng nhiên, Cao Tư Đặc mở hai mắt, ánh mắt vô thần đã có chút mãnh liệt, gắt gao nhìn thẳng mặt Lý Tử Trúc, ánh mắt chuyên chú kia giống như nhìn xuyên thấu lòng cậu, làm cho Lý Tử Trúc ngồi ở bên giường có điểm then thùng không biết làm sao, chợt nghĩ tới Cao Tư Đặc đã từng cảnh cáo yêu cầu chính mình không thể đi vào phòng này, Lý Tử Trúc xoay người rời đi, muốn mượn cơ rời đi này để tránh đi cái nhìn chăm chú đến chết người kia của Cao Tư Đặc.

“Tôi ... tôi rời đi ngay, bởi vì anh say ... cho nên tôi mới ...” Ngay tại lúc Lý Tử Trúc hoang mang rối loạn đối với Cao Tư Đặc giải thích, đột nhiên lại bị một cổ lực mạnh mẽ đánh ngã lên trên giường.

Lý Tử Trúc giật mình kinh hồn, đến lúc cậu hồi hồn mới rõ ràng phát hiện chính mình đã nằm ở trong lòng Cao Tư Đặc, tay phải Cao Tư Đặc không ngừng vỗ về từ trán xuống mái tóc đen của cậu, mà tay trái tắc ôm thắt lưng cậu, hơi thở của anh tràn ngập tà mị phủ lên trên mặt Lý Tử Trúc.

Tươi cười tràn ngập tà ác, đôi mắt xanh thâm thúy như hải dương, hơn nữa hơi thở hỗn loạn dày đặc mùi rượu phun lên trên mặt Lý Tử Trúc, làm cho cậu nhất thời quên luôn hô hấp, quên luôn cậu phải rời khỏi, quên luôn cậu phải đẩy người đàn ông nằm trên người mình ra.

Đầu Lý Tử Trúc trở nên trống rỗng, chỉ có thể cảm giác được hương vị của Cao Tư Đặc tràn ngập toàn bộ trong xoang mũi của mình cùng tia hút hồn mãnh liệt của đôi mắt xanh nước biển.

Ngay tại lúc Lý Tử Trúc trầm tuý ở trong mị lực của Cao Tư Đặc, đột nhiên từ trong đôi mắt xanh nước biển ấy cảm nhận được loại dục vọng làm người ta hít thở không thông, nguyên bản đôi mắt màu xanh nhạt như biển, biến thành sắc thái màu xanh đậm tràn ngập dục vọng. Điều này làm cho Lý Tử Trúc cảm thấy chính mình giống như linh dương bị mê hoặc liều mạng chạy tới trước mặt sư tử, mặc dù tinh tường biết trước vận mệnh của mình sắp sửa bị cắn nuốt đau đớn.

“Cao Tư Đặc, buông tay ...”

Lý Tử Trúc giãy dụa cố gắng tránh ra khỏi sự kiềm chế của Cao Tư Đặc, nhưng vô luận cậu dùng sức giãy dụa như thế nào, vận mệnh của hai tay vẫn như trước không thể thoát khỏi chế trụ của tay trái Cao Tư Đặc, Lý Tử Trúc biết sức của mình nhất định đánh không lại Cao Tư Đặc, người luyện tập thể thao nghiêm khắc từ xưa đến nay, hơn nữa anh còn thuận tay trái, ngay tại lúc cậu không biết như thế nào cho phải, tay phải Cao Tư Đặc chế trụ cái ót của cậu, anh đưa mặt áp hướng cậu đi tới.

Giây tiếp theo, hai đôi môi chạm nhau, Lý Tử Trúc biết chính mình bị Cao Tư Đặc hôn trụ, ngay tại giây phút đôi môi Lý Tử Trúc bị ngăn chặn, cậu buông tha hết thấy giãy dụa, trong đầu chỉ còn lại trống rỗng, chỉ có thể mặc cho Cao Tư Đặc kia với hơi thở ồ ồ dùng đầu lưỡi khai mở hai khớp hàm nhắm chặt của cậu, đưa đầu lưỡi của anh xâm nhập sâu vào trong miệng của cậu, cùng với đầu lưỡi của cậu giao triển đùa giỡn.

“Ngô.....”

Lúc Lý Tử Trúc thật vất vả muốn hô hấp, hương vị đàn ông cùng mùi rượu đập vào trong xoang mũi của cậu, làm cho Lý Tử Trúc cảm thấy chính mình yếu ớt cùng hít thở không thông, trong lúc cùng đầu lưỡi Cao Tư Đặc dây dưa, Lý Tử Trúc không khỏi rung mình một cái, lúc này đây anh lại đem cậu trở thành ai?

Đó là kinh nghi cùng sợ hãi trong lòng cậu, tâm tình phức tạp hỗn loạn vui sướng cùng khát cầu, sau khi nụ hôn chấm dứt mang đầy ý tứ hàm xúc giữ lấy, Lý Tử Trúc chỉ có thể hờ thoát ngã vào trên giường không ngừng thở hào hển

Cao Tư Đặc lại một lần nữa hôn cậu! Lúc này trong đầu cậu đã hoàn toàn thanh tỉnh, cậu biết Cao Tư Đặc lại đem chính mình trở thành người khác nên mới hôn cậu, nhưng Lý Tử Trúc càng không thể lý giải được vì sao chính mình biết rõ trong mắt Cao Tư Đặc không có mình, người anh muốn cưới cũng không phải là mình, nhưng trong lòng cậu không thể không cảm thấy hạnh phúc, tại sao lại như thế này? Lý Tử Trúc càng ngày càng không thể lý giải được bản thân mình, hiện tại cậu cảm thấy cả người mình khô nóng khó nhin.

Mặc dù Lý Tử Trúc không phải mới nếm thử tư vị ***, nhưng đối mặt cao thủ tình trường như Cao Tư Đặc cũng chỉ có thể buông tay đầu hàng, chỉ có thể ngốc lảng say mê hưởng thụ ấm áp từ trên thân thể Cao Tư Đặc truyền đến.

“Yuki, em là của anh ...” Bên tai Lý Tử Trúc vang lên thanh âm trầm thấp lại thấm nhần đến mức tận cùng của Cao Tư Đặc, trong âm thanh đó còn kèm theo *** nóng cháy của Cao Tư Đặc, hơi thở nóng rực phun ở bên cổ cậu, nhưng nó chỉ làm cho tâm của Lý Tử Trúc lại chìm vào đáy cốc, khô nóng đầy người dần dần biến mất.

“Buông ra!” Cảm giác đau đớn mãnh liệt, làm cho toàn thân Lý Tử Trúc cứng ngắt, giây phút này cậu vô pháp có thể tiếp tục ở bên cạnh Cao Tư Đặc, hiện giờ cậu thâm nghĩ tránh xa, tránh thật xa khỏi Cao Tư Đặc.

Lý Tử Trúc ra sức chống cự, liền rước lấy một trận âm thanh thấp chú không vui: “Đáng chết...”

Lý Tử Trúc phản kháng, ngược lại làm cho Cao Tư Đặc nổi nóng, dục phát sâu sắc muốn giữ lấy thiên hạ dưới thân, Cao Tư Đặc say rượu sớm đã đem lý trí phao ra sau đầu, không để ý đến phản kháng kịch liệt của Lý Tử Trúc, động tác thô bạo cởi bỏ quần áo trên người Lý Tử Trúc, theo đó lộ ra làn da loã lồ tuyết trắng, Cao Tư Đặc cuồng bạo vừa hôn vừa cắn vừa mút ở trên làn da mịn màng ấy, một lòng muốn lưu lại đầy ấn ký của chính mình.

“Bình tĩnh, tôi không phải Yuki, tôi là Lý Tử Trúc, anh nhìn rõ đi ...” Cao Tư Đặc hoàn toàn không nghe được tiếng hét chói tai của Lý Tử Trúc, điên cuồng thoát đi quần áo sở hữu trên người Lý Tử Trúc, tay trái của anh tiếp tục áp chế Lý Tử Trúc không ngừng giãy dựa phản kháng, một tay kia nhanh chóng cởi ra nút thắt cùng khoá khoá trên quần bò, tiếng nói trầm thấp giống như tuyên cáo quyền sở hữu : “Em là của anh Em là của anh ...”

Anh vừa nói vừa cưỡng chế đem hai chân Lý Tử Trúc mở rộng triệt để, hạ thấp thắt lưng của mình xuống, cùng đem nóng rực căng cứng của chính mình đỉnh nhập vào trong cơ thể của Lý Tử Trúc ...

“A..... Đau..... Cao Tư đặc, đau quá!” Hạ thể Lý Tử Trúc bị mãnh liệt đâm thủng làm cho cậu đau đớn kịch liệt cùng nổi thống khổ trong ngực khiến cho cậu cơ hồ ngất đi.

“Đáng giận, em không được cự tuyệt anh!” Không âu yếm cùng chuẩn bị trước, Cao Tư Đặc căn bản không thể thuận tiện tiến vào Lý Tử Trúc, càng chướng ngại như vậy càng làm cho Cao Tư Đặc thêm giận dữ không thể át.

“Yuki, anh đã nói không cho phép em cự tuyệt anh...” Cao Tư Đặc đối với Lý Tử Trúc thống khổ mặt nhăn thành một đoàn rỗng giận.

Dường như nóng lòng chứng minh quyền sở hữu của chính mình, Cao Tư Đặc rút nam vật của mình ra, lấy ngón tay thô bạo đâm xuyên vào tư mật Lý Tử Trúc trều sấp hai cái, rồi lại một lần nữa mạnh mẽ đỉnh nhập vào trong cơ thể Lý Tử Trúc.

“Tôi không phải Yuki, đau quá ... tôi đau muốn chết!” Lý Tử Trúc thống khổ kêu gào, hạ thể bị mãnh liệt cứng ngắt triệt khai, như bị người ta dùng lưỡi dao hơi nóng đâm thủng, nóng rực cực nóng mang theo đau nhức, Lý Tử Trúc không hề cảm thụ được một chút ngọt ngào như lần đầu, giờ phút này chỉ là thống khổ vô tận cơ hồ muốn phá nát cơ thể cậu, Cao Tư Đặc không có một tia ý tứ dừng lại, luật động chưa từng gián đoạn, làm cho Lý Tử Trúc lún sâu vào bên trong tra tấn vô chừng mực, giống như đang ở trong tu la giới, cảm thấy như tất cả nội tạng trong cơ thể cũng bị Cao Tư Đặc đâm thủng tàn phá, cậu cố gắng ngậm chặt miệng, nghĩ muốn ngừng cảm giác muốn nôn mửa mãnh liệt đang trào lên trong cổ họng, mà Cao Tư Đặc đối với chính mình mang đến thống khổ cùng giày vò cho Lý Tử Trúc không hề sợ hãi, anh cứ theo khát vọng của thân thể, không ngừng trều sấp, hung mãnh va chạm vào trong cơ thể Lý Tử Trúc

Loại thống khổ mãnh liệt này, làm cho Lý Tử Trúc khóc không thành tiếng: “Cao Tư Đặc Cầu anh ... đừng lại ... ô ... cầu anh đừng lại ...”

Đối với thanh khóc cầu xin thâm trầm của Lý Tử Trúc, Cao Tư Đặc như bị lạc đi tâm trí, hoàn toàn không có nghe vào tai, anh vẫn như trước, luận theo bản năng thân thể của chính mình, không ngừng va chạm vào chỗ sâu nhất trong cơ thể Lý Tử Trúc.

Dưới động tác trườ sấp cuồng bạo, Lý Tử Trúc cũng không còn khí lực để giãy dụa hay van xin, tùy ý Cao Tư Đặc hồ loạn va chạm, cậu chỉ có thể gắt gào ôm lấy Cao Tư Đặc trên người, hy vọng chính mình sẽ không bị Cao Tư Đặc va chạm phá thành mảnh nhỏ.

Lý Tử Trúc sắp tới cực hạn ngắt đi, thì cảm giác được tiếng thở dốc dồn dập của Cao Tư Đặc, từng có một lần kinh nghiệm nên cậu biết, rất nhanh sẽ được giải thoát rồi, quả nhiên sau một tiếng gầm nhẹ, một cổ nóng rực phun ở trong cơ thể cậu, trận thể nghiệm này vừa dài vừa lâu mà cũng vô cùng thâm bạo rốt cuộc đã xong.

Một cổ sức nặng trầm trọng đè lên thân hình đau đớn không chịu nổi của Lý Tử Trúc, Cao Tư Đặc sau khi phát tiết xong dục vọng của mình, cứ như vậy ngã lên trên người Lý Tử Trúc ngủ say, [rốt cuộc cũng đã xong], đây là ý thức cuối cùng của Lý Tử Trúc trước khi bị hắc ám bao phủ.

Mặt trăng trong đêm khuya bị mây đen che khuất, Lý Tử Trúc mặc cho gió lạnh đầu mùa xuân thổi loạn trên trán của chính mình, cậu kéo kéo áo khoác màu đen trên người, nhiệt độ thời tiết thấp làm cho thân thể càng ngày càng lạnh như băng, cậu đứng ở trước quán bar Recall, hít thật sâu một hơi, liền đi tới đây cửa tiến vào bên trong quán bar ồn ào náo nhiệt.

“Bamboo, cậu đã tới ...” Tửu Bảo nhiệt tình tiếp đón Lý Tử Trúc.

“Đại Hải... hôm nay nhiều việc chứ ...” Tuy rằng bên ngoài thời tiết không tốt lắm, nhưng cũng không có ảnh hưởng một chút tới không khí vui vẻ của mọi người ở đây. Bên ngoài mặc dù gió lạnh đến xương, nhưng việc làm ăn của Recall vẫn phi thường tốt như trước, vẫn lục tục có người đi vào Recall.

“Hôm nay đương nhiên nhiều việc rồi, nếu mỗi ngày cậu đều đến, tôi đây mỗi ngày đều sẽ rất nhiều việc, nói như vậy không chừng tâm tình lão đại sẽ tốt hơn sẽ tăng lương cho tôi!” Người được gọi là Tửu Bảo Đại Hải đang ảo tưởng tốt đẹp....

“Nhưng là tôi chỉ có thể đến vào cuối tuần thôi!” Ban ngày là luật sư Lý Tử Trúc, nhưng đến buổi tối vào mỗi cuối tuần cậu đều dùng tên giả là Bamboo đến Recall để hát trên ba giờ, lúc mới bắt đầu cũng không có bao nhiêu người để ý đến bộ dạng ca sĩ bình thường của cậu, nhưng thời gian dài tiếng hát của Lý Tử Trúc vừa độc đáo, vừa trong trẻo, lại hơi hơi mang theo chút u buồn thản nhiên đã thu hút rất nhiều người, càng ngày càng nổi danh. Hôm nay có rất nhiều người vì nghe cậu hát mà tới. Nguyên bản việc làm ăn của Recall đã rất tốt, nhưng cuối tuần có Lý Tử Trúc đến hát thì càng bận rộn hơn.

“Đại Hải, cậu nhận hạ nhi?” Người vừa tới là ông chủ King của Recall.

“Gorilla Boss (tinh tinh lão bản), tôi không có nhận hạ, tôi đang nỗ lực giúp cho việc làm ăn của quán bar tốt hơn mà.”

“Phải không?” King hơi hơi chọn mi, rõ ràng thái độ đối với lời nói của Đại Hải là hoài nghi.

“Đó là đương nhiên, bằng không anh có thể hỏi Bamboo? Tôi nói cậu ấy một tuần đến vài ngày, như vậy việc làm ăn sẽ rất tốt...” Đại Hải tự tin tràn đầy nói.

Ông chủ của Recall là người Mỹ với thân thể phi thường cường tráng, Tửu Bảo Đại Hải cùng Lý Tử Trúc giống nhau đều là người Phương Đông, mặc dù không tính là thấp bé, nhưng đứng ở trước mặt ông chủ cao 1m97, liền trở nên rất nhỏ! Hơn nữa ông chủ lại là người phi thường thích vận động, thể trạng cường tráng hơn nữa cơ bắp cuộn cuộn chẳng khác nào như hoàng mao đại tinh tinh. Đó là vì sao Tửu Bảo Đại Hải đối với ông chủ King gọi là Gorilla.

Nickname của ông chủ bởi vậy mà có, bất quá dường như King cũng không để ý, bất quá mà nói như vậy cũng tốt đối với Đại Hải, bởi vì từng có người dám kêu ông chủ là Gorilla đến nay vẫn còn ở tại bệnh viện

chưa cho đi ra.

“Bamboo, sắc mặt của cậu không tốt lắm, không thoải mái sao?” từ khi Lý Tử Trúc tiến vào quán bar, King liền phát hiện cậu có vấn đề, sắc mặt quá mức tái nhợt, đi đường không quá ổn, tựa hồ một trận đại phong là có thể đem cậu thổi bay.

“Không có việc gì, gần đây nhận một vụ kiện tụng hơi có chút rắc rối.” Tuy đây cũng là nguyên nhân làm cho sắc mặt Lý Tử Trúc không tốt, nhưng không phải là nguyên nhân chính.

“Công việc tuy rằng quan trọng, nhưng cũng phải chú ý đến thân thể! Nghỉ ngơi một chút đi, một giờ nữa là buổi biểu diễn của riêng cậu.” Bề ngoài King có vẻ tục tằn, nhưng tâm tư phi thường tế nhị, nhìn biểu tình Lý Tử Trúc có thể thấy được, nhưng anh ta không nghĩ nói ra ...

“A... không cần lôi kéo tôi, tôi còn có chuyện muốn nói cùng Bamboo...” Nhìn King kéo Đại Hải hướng mặt sau quầy bar đi đến, Lý Tử Trúc cười một nụ cười thiện ý.

Ngồi ở phòng nghỉ sau hậu trường, Lý Tử Trúc vô thức nhớ về chuyện xảy ra đêm qua, sau khi Cao Tư Đặc say rượu ép buộc cậu, mặc cho cậu kêu gào van xin, anh vẫn theo bản năng phát tiết chính dục vọng của mình, cao trào qua đi anh gục trên người cậu, mà chính cậu cũng đến giới hạn chịu đựng mà ngất đi, trong mê man tỉnh lại, bên người cậu đã không có một bóng người, chỉ còn lại một mảnh lạnh như băng, theo dấu vết hỗn loạn bên giường xem ra Cao Tư Đặc sau khi khôi phục ý thức có bao nhiêu kích động cùng hối hận, cảm thấy chán ghét chính bản thân mình, sau một đêm say rượu hoan ái, chỉ có thể thương xót trốn chạy.

Toàn thân Lý Tử Trúc đau đớn không chịu nổi, may mắn hôm nay là cuối tuần, bằng không để Mai Lý nhìn thấy hình dạng cậu bây giờ sẽ giống như bà mẹ già lão nhai không để yên... Chịu đựng thân thể cùng tâm lý đau đớn, Lý Tử Trúc cố gắng tắm rửa xong, đi ra khỏi phòng ngủ của Cao Tư Đặc, tới phòng của cậu ngã lên chính giường của mình, tuy rằng thân thể rất đau cùng mệt mỏi, nhưng ý thức lại dị thường thanh tỉnh.

“Bamboo, đến phiên cậu...” tiếng gọi cao vút đánh gãy suy tư của Lý Tử Trúc.

“Đến ngay ...” Cố nén tâm tư chua xót, Lý Tử Trúc ngồi vị trí đặc biệt mà Recall thiết kế riêng cho cậu, khinh trường ngón tay, thuần thục điều chỉnh âm cho ghi-ta.

Nương theo âm nhạc đem đoạn tình yêu làm cội lòng người ta tan nát nhẩn dùm cấp thể nhân “Đây là bài hát đầu tay của một nhạc sĩ chưa có tên tuổi vừa mới hoàn thành, hy vọng sau khi tôi hát xong, mọi người sẽ cũng giống như tôi thích cậu ấy ... đem nhạc sĩ vô danh này truyền đi khắp nơi cho mọi người cùng biết ...”

Tiếp theo, âm thanh ôn hoà mà trầm thấp của đàn ghi-ta cùng tiếng hát của Lý Tử Trúc vang lên, khách nhân trong quán bar không tự giác mà bắt đầu nín lặng, kia nam âm độc đáo mang theo u buồn thần nhiên, nương theo âm nhạc đem đoạn tình yêu làm người ta tan nát cội lòng nhẩn dùm cấp thể nhân.

“Ngã tư đường tình mệnh, góc đường không bóng người, anh như làn gió thoáng gặp qua.

Ánh mắt lạng lừng, gương mặt lạnh như băng, rét lạnh ấy đem thân ảnh của em vùi lấp.

Góc đường yên tĩnh, dung nhan xa lạ, cội lòng rét lạnh.

Trời cao bắt đầu đổ tuyết trắng.

Vươn hai tay muốn chạm vào bông tuyết xinh đẹp kia, nhưng chỉ chạm đến một mảnh nước lạnh như băng, rét lạnh chảy xuôi qua đầu ngón tay.

Mở hai tay ra nghĩ muốn ôm anh vào lòng, nhưng chỉ ôm lấy được ảo ảnh của anh.

Em phải như thế nào mới có thể nâng lên bông tuyết trắng?

Em phải như thế nào mới có thể lưu lại được bóng dáng của anh?

Đây là lần đông tuyết rơi cuối cùng, sau băng tuyết này chính là mùa xuân, nhưng đông tuyết đã che phủ kính lòng em, đến khi nào em mới có thể nghênh đón được mùa xuân của anh...”

Tiếng ghi-ta kết thúc, đau thương cùng bất đắc dĩ trong tiếng hát thật lâu cũng không thể lắng xuống, đồng dạng như tình yêu vô vọng kia của Lý Tử Trúc, quán quanh trong lòng của mỗi người khi nghe được tiếng hát của cậu.

“Gorilla boss, Bamboo hát thật đau thương, chỉ có người không hạnh phúc mới có thể viết ra bài hát như vậy!” Đại Hải chống đầu ghé vào mặt trên quầy bar, nhìn Lý Tử Trúc biểu diễn ở xa xa.

“Tiểu quý, cậu nghĩ nhiều quá. Còn không mau làm tốt công việc đi.” King đưa lên ngón tay dùng sức búng một chút lên đầu Đại Hải.

“Nga...” Đại Hải đưa ra vẻ mặt vô tội, xoa xoa nơi mình bị búng đau, hướng quầy bar bên kia bước tới.

“Hi, xin hỏi anh cần dùng loại thức uống nào?” Quầy bar bên kia có một người đàn ông mang kính mát, mặc dù kính mát che hơn nửa khuôn mặt của người này nhưng theo những bộ phận nhỏ lộ ra cũng có thể khẳng định người đàn ông này rất tuấn mỹ, từ khi tiến đến quầy bar đến bây giờ đều không có bỏ kính mát xuống, Đại Hải nhiệt tình phục vụ người đàn ông thần bí này.

Thấy người đàn ông này không có hưởng ứng mình, Đại Hải liền đưa lên một ly cocktail đặc trưng của Recall, người đàn ông thần bí cũng không có cự tuyệt ý tốt của Đại Hải.

“Cám ơn, cậu ấy mỗi ngày đều tới sao?” Đây là lần đầu tiên người đàn ông thần bí nói chuyện với Đại Hải.

“Anh nói Bamboo sao?” Kính mát chặn lại ánh mắt của người đàn ông thần bí, nhưng theo hướng hất mặt của anh ta, xem ra đang hỏi Lý Tử Trúc còn đang biểu diễn.

“Àn...” Không có quay đầu lại, gật đầu xem như hưởng ứng đi.

“Bamboo chỉ có mỗi buổi tối cuối tuần mới có thể đến.” Sau đó người đàn ông thần bí như trước ngồi ở nơi khuất nhất của quầy bar, không cùng nói chuyện với bất luận kẻ nào, quanh thân thể người đàn ông thần bí này phát ra hơi thở lạnh băng, làm cho mọi người muốn tới làm quen đều ngần ngại lùi bước.

Diễn xuất ba giờ rất nhanh liền trôi qua, Lý Tử Trúc không mấy lưu luyến những lời tán thưởng của mọi người liền rời đi khán đài, tiếp nhận ly nước trái cây từ Đại Hải, nói xong lời cảm ơn liền theo cửa sau của quán bar biến mất, đợi đến khi Đại Hải nhìn lại người đàn ông ngồi ở góc tối kia, nơi đó đã không có một bóng người, chỉ để lại trên quầy bar tờ tiền màu lục.

Lý Tử Trúc chậm rãi bước trên ngã tư đường Queen, cũng không có nhiều người lắm chú ý tới thân ảnh bình thường này.

“Bamboo?” Ở cuối góc quẹo ngã tư đường, Lý Tử Trúc bị thanh âm này gọi lại. Quay đầu, giống như bị điện giật, trì trệ không tiến tới.

“Anh tìm em thật lâu, tuy rằng em thay đổi tên, nhưng thanh âm này cùng với đau thương vĩnh viễn không phai mờ đi kia là sẽ không thay đổi!” Người gọi Lý Tử Trúc, chính là người đàn ông thần bí ngồi ở góc khuất trong quầy bar ban nãy.

“Anh?” Kính mát chặn đi tầm mắt của Lý Tử Trúc, một cái tên hiện lên trong trí nhớ, thật không ngờ qua lâu như vậy vẫn là bị người đó tìm được.

“Đúng, như em đã nghĩ, chính là anh!” Dem kính mát to lớn trên mặt xuống, hiện ra một khuôn mặt như đao khắc bần cương nghị.

“Phỉ Lợi Khắc Tư, đã lâu không gặp!” Lý Tử Trúc mỉm cười vươn hai tay, nhào vào trong lòng người đàn ông này.

“Đúng vậy, em nhớ anh không?” Mùi hương quen thuộc cùng cánh tay rắn chắc gắt gao ôm lấy Lý Tử Trúc. Trên khuôn mặt cương nghị của người đàn ông này hiện ra sự ôn nhu hiếm thấy.

“Đương nhiên nhớ anh ...” Lý Tử Trúc như đứa nhỏ ở trong lòng Phỉ Lợi Khắc Tư làm nũng.

“Nhớ anh, vì sao không trở lại tìm anh.”

“Phỉ Lợi Khắc Tư, em”

“Quên đi, em hiện tại đang ở nơi nào? Trừ bỏ tên Bamboo này, Lý Tử Trúc cũng là của em đúng không? Tử Trúc? Tên này anh thực thích, cây trúc rất mềm dẻo, rất giống với cá tính của em, có lẽ tên này mới thích hợp với em hơn.”

“Phỉ Lợi Khắc Tư, anh làm sao có thể tìm được em?” Nơi ở của Phỉ Lợi Khắc Tư cách nơi của cậu khoảng nửa vòng trái đất, có lẽ sự nghiệp của Phỉ Lợi Khắc Tư vài năm nay mở rộng hơn, cũng đã vươn đến nơi này.

“Này cũng thực khéo, mấy tháng trước có một bộ hạ của anh đến đây hoạt động, bất hạnh bị bắt, luật sư của anh cùng pháp viện trao đổi thật lâu mới có thể đem hắn ra ngoài, ngay tại thời điểm hắn rời đi, hắn thấy em từ đại sảnh khác bước ra, liền thông tri cho anh....” Phỉ Lợi Khắc Tư không phải là người thường, anh ta là lão đại của băng nhóm mafia ở Italy.

“Nga.. Chúng ta đổi nơi khác để tán gẫu đi ...” Lý Tử Trúc lôi kéo cánh tay của Phỉ Lợi Khắc Tư hướng về phía trước mà đi.

“Uh, Nơi anh ở hiện tại cũng cách nơi này không xa lắm ...” Phỉ Lợi Khắc Tư đến NewYork là vì muốn tìm Lý Tử Trúc, cho nên anh ta cho người điều tra nơi làm việc của Lý Tử Trúc, sau đó mua một căn hộ gần đó, làm như tạm thời ở lại vì công việc, lấy thân phận miễn cưỡng của anh ta, thật sự không an toàn khi ở lâu dài tại trong khách sạn.

“Uh...” Lý Tử Trúc theo ý của Phỉ Lợi Khắc Tư, đi đến nơi của anh ta, bọn họ đã nhiều năm không gặp, nên có rất nhiều chuyện muốn nói với nhau, đối với Lý Tử Trúc mà nói, rốt cuộc ở trong ngày không vui vẻ này, cũng tìm ra được một ít chuyện làm cho cậu cao hứng.

“Phỉ Lợi Khắc Tư, anh sẽ ở lại đây trong bao lâu?” Lý Tử Trúc thoải mái dựa vào trên người của người bạn cũ, hỏi.

“Sẽ không quá lâu, nơi đó vẫn cần anh quản lý, luôn luôn có một ít chuyện lộn xộn xảy ra, nếu tìm được em rồi, thỉnh thoảng khi anh có thời gian sẽ đến đây thăm em. Àh, có một vài chuyện em cần phải chú ý một chút, gần đây có phải em đang nhận một vụ kiện có điểm miễn cưỡng? Mafia ở đây tựa hồ đang nhòm ngó tới em.”

“Có sao?” Lý Tử Trúc ngẫm nghĩ trong đầu xem vài vụ kiện tụng đang nhận trong tay mình, dường như không có cái nào liên quan đến mafia.

“Em phải cẩn thận một chút, anh sẽ sắp xếp vài người âm thầm bảo hộ em, nhưng nước xa không thể cứu lửa gần, em vẫn nên cẩn thận một chút mới an toàn!” Phỉ Lợi Khắc Tư sờ sờ đầu Lý Tử Trúc.

[Thật không ngờ đã qua nhiều năm như vậy, mà tình cảm của mình đối với em ấy cũng không phai nhạt một chút nào, nhưng đồng thời cũng làm cho mình phi thường hiểu được tâm tư của Tử Trúc vĩnh viễn cũng không có khả năng đặt ở trên người mình, bằng không năm đó em ấy cũng sẽ không rời đi bên người mình.]

“Em sẽ cẩn thận!” Đối với quan tâm của người bạn cũ, Lý Tử Trúc phi thường vui vẻ, thời gian mặc dù có thể thay đổi hết thấy sự vật, nhưng tình cảm cũng sẽ không theo thời gian trôi đi mà phai nhạt.

“Tử Trúc, quan hệ của em cùng Cao Tư Đặc tốt lắm sao? Trong văn kiện thủ hạ của anh đưa cho anh ghi rằng các người đang ở chung với nhau?” Phỉ Lợi Khắc Tư vẫn không nhẫn nhịn được, đây là mục đích chính mà anh ta tới đây lần này.

“Àn... Chúng ta xem như bạn bè đi! Em tạm thời ở tại nơi đó!”

[Có một số việc vẫn không nên cho Phỉ Lợi Khắc Tư biết, nếu cho anh ấy biết tất cả những chuyện Cao Tư Đặc đã làm với mình, anh ấy nhất định sẽ giết Cao Tư Đặc, Phỉ Lợi Khắc Tư cùng Cao Tư Đặc là những người mình yêu quý, mình không muốn nhìn thấy bọn họ vì mình mà bị bất kỳ thương tổn nào.]

“Vậy là tốt rồi, không bằng em tìm thời gian rảnh dọn đến nơi này ở đi, như vậy khi anh tới đây, anh vẫn có thể chăm sóc em....” Nhìn thấy đôi mắt Lý Tử Trúc có tia bất an, Phỉ Lợi Khắc Tư lại càng phát ra cảm giác cậu đang có chuyện gạt mình.

[Bất quá cũng không nên nhất thời nóng vội, Tử Trúc, chúng ta sẽ có thời gian từ từ hiểu nhau hơn.]

“Không được, em ở nơi đó đã có chút quen rồi, với lại em cũng vừa chuyển đến nơi đó không lâu, lười lại di chuyển....” Lý Tử Trúc nhẹ nhàng bâng quơ trả lời vấn đề này.

“Uh, anh cũng không miễn cưỡng em....” Phỉ Lợi Khắc Tư mỉm cười, thân mật nhìn Lý Tử Trúc.

Nhìn Phỉ Lợi Khắc Tư ôn nhu đối mặt chính mình, Lý Tử Trúc thầm ao ước – nếu Cao Tư Đặc có thể có một nửa ôn nhu của Phỉ Lợi Khắc Tư là tốt rồi, ở thời điểm Cao Tư Đặc đòi hỏi dục vọng với mình, anh đều gọi tên cùng hy vọng ân ái là một người khác, Lý Tử Trúc thực không biết hành vi của Cao Tư Đặc đây là có ý thức hay là vô ý thức. Khi anh đem tình cảm của anh đối với người kia rót vào trong người của cậu, Lý Tử Trúc đều có một loại cảm giác không thể áp chế bị ai cùng tuyệt vọng, nghĩ muốn khóc thật to lên, lại biết là không thể, cho dù bị thương như thế, nhưng Lý Tử Trúc lại vẫn có một cảm giác cao hứng vì có thể cùng Cao Tư Đặc kết hợp thành nhất thể, không có âu yếm ôn nhu, không có những nụ hôn ngọt ngào, cái gì cũng đều không có, chỉ có duy nhất là phát tiết dục vọng, nhưng Lý Tử Trúc vẫn yêu sâu đậm Cao Tư Đặc, về điểm này là vĩnh viễn không bao giờ thay đổi.

5. Chương 5

CHƯƠNG 4

Đêm đông lạnh lẽo

Lý Tử Trúc mang theo một thân mỏi mệt trở lại căn hộ ở phía tây công viên NewYork, hôm nay ban ngày cùng chị gái của Cao Tư Đặc gặp mặt, Y Lệ Toa Bạch vẫn như lần đầu Lý Tử Trúc nhìn thấy, vẫn là một nữ vương cao cao tại thượng, tuyệt không để ý vụ án này vô cùng bất lợi với cô ta. Theo từ miệng của cô ta, cậu biết được chồng của cô ta là một người đàn ông tốt, sau khi cậu cùng cô ta nói chuyện với nhau trong ba giờ, cảm thụ duy nhất chính là Y Lệ Toa Bạch cùng Cao Tư Đặc không hổ là chị em, chuyện tình cảm của bọn họ vô cùng lãng nhãng.

“Cậu rốt cuộc đã biết trở về? Cậu bận rộn lắm sao?” Trong căn hộ tối đen bỗng nhiên hiện sáng lên làm chói cả mắt.

“Cao Tư Đặc?” Sau khi thích ứng với ánh sáng trong phòng, Lý Tử Trúc nhìn thấy Cao Tư Đặc đang ngồi trên sofa, bắt chéo hai chân, tư thế như đế vương nhìn về phía mình.

“Không phải tôi? Chẳng lẽ còn có tên đàn ông khác sao? Hay là nói tên đàn ông kia không thoả mãn được cậu, cho nên cậu giống như gái *** vội vã leo lên giường của tôi?”

[Hừ, thật không ngờ bộ dạng như thế này, mà cuộc sống lại tuyệt không đơn điệu, nếu không phải cuối tuần mình trở về nhà lấy quần áo, vừa lúc ở bãi đỗ xe nhìn thấy một màn kịch tình kia, vẫn cứ nghĩ người quái dị này là ‘thánh khiết liệt nam’, thật không ngờ cũng là loại ‘lạ hoá’*.] (*ý bảo đồ đã qua tay nhiều người, bị đùa bỡn tàn tạ.)

“Tôi không có.” ‘Ô ngôn uế ngữ’ của Cao Tư Đặc như một mũi tên đâm vào người Lý Tử Trúc, làm cho tâm của cậu tràn đầy những vết thương.

“Không có? Cậu cho tôi là ngốc tử, đêm cuối tuần vừa rồi người đàn ông đưa cậu về nhà là tên nào? Đừng nói với tôi nụ hôn kịch tính trước khi chia tay kia là nụ hôn giữ anh em bạn bè với nhau?”

“Đó là Phỉ Lợi Khắc Tư, là một người bạn của tôi, Cao Tư Đặc, anh hãy nghe tôi nói, sự tình không giống như anh nghĩ đâu, Phỉ Lợi Khắc Tư...” Nụ hôn kia là do Phỉ Lợi Khắc Tư ‘cường thủ hào đoạt’, cũng không phải Lý Tử Trúc nguyện ý. Người thường như Lý Tử Trúc làm sao có thể phản kháng được sức lực của lão đại Phỉ Lợi Khắc Tư của hắc đạo.

“Tôi đối với chuyện của cậu không hứng thú, không cần phải nói...Tôi đang muốn biết vụ án của chị gái tôi như thế nào?” Hôm nay luật sư Vương là luật sư riêng của gia đình Cao Tư Đặc gọi điện thoại báo cho anh – Lý Tử Trúc sau ba giờ cùng chị gái anh nói chuyện, cậu liền cự tuyệt uỷ thác của vụ án này. Cùng lúc đó luật sư Vương ở chỗ Cao Tư Đặc cũng phát hiện ra vị luật sư bào chữa cho vợ cũ của Cao Tư Đặc trong vụ án ly hôn cũng là luật sư Lý Tử Trúc. Nếu hai người ở cùng một nhà, quan hệ nhất định không đồng nhất.

Gã hôm nay gọi đến là hy vọng Cao Tư Đặc có thể thuyết phục Lý Tử Trúc nhận vụ kiện tụng này của chị gái anh.

“Tôi cự tuyệt bào chữa cho chị gái anh ở vụ án này.” Bởi vì một chút cơ hội thắng đều không có. Bên đối phương có đầy đủ chứng cứ xác minh Y Lệ Toa Bạch ngoại tình không chỉ một lần, hơn nữa quyền giám hộ đứa nhỏ nhất định sẽ cấp cho đối phương, cho dù Lý Tử Trúc tiếp vụ án này, nhiều nhất cũng chỉ có thể xin được quyền thăm đứa nhỏ một tháng một lần.

“Vì cái gì? Y Lệ Toa Bạch trả không đủ tiền?” Cao Tư Đặc nhướn mi nhìn Lý Tử Trúc.

“Không phải, tiền của chị ấy có thể mời đến bốn vị luật sư cùng cấp bậc với tôi để vì chị ấy biện hộ.”

“Vậy vì sao không nhận?”

“Bởi vì không có hy vọng thắng, cho dù là tôi cũng chỉ có thể xin được quyền một tháng thăm hỏi một lần, nhìn luật sư của đối phương đưa ra chứng cứ đi, không ai có thể đem lại cho chị gái của anh quyền giám hộ đứa nhỏ, cho dù tôi là quan toà tôi cũng sẽ không đem một đứa nhỏ đáng yêu như thế cấp cho một người mẹ như vậy!”

“Câm miệng, đó là cháu ngoại của tôi, đứa nhỏ duy nhất của Phạm gia chúng ta, tuyệt đối không thể đem đứa nhỏ đó đưa cho người đàn ông kia, nó là người Phạm gia”

“Vậy mời Cao Tư Đặc tiên sinh, chính mình tự nghĩ biện pháp để thắng vụ kiện này, câu trả lời của tôi cũng giống như ban ngày, tôi bất lực.” Lý Tử Trúc không muốn tranh luận cùng với người đang tức giận đến không khống chế được mình, người không có lý trí, giống như dã thú nhất nhất chỉ muốn cắn người. Không để ý đến Cao Tư Đặc, Lý Tử Trúc đi về phòng của mình, khoá trái cửa lại.

“Lý Tử Trúc ... cậu ... lăn ra đây cho tôi ...” Cao Tư Đặc như trâu điên ra sức đập lên cửa phòng ngủ của Lý Tử Trúc.

“Mời tiên sinh nhỏ giọng cùng giảm lực một chút, anh đang quấy rầy đến hàng xóm, hơn nữa cửa sắp sửa bị anh phá hư.” Lý Tử Trúc nằm trên giường với một bụng đầy khí giận đối với Cao Tư Đặc ở ngoài cửa nói. Đây là lần đầu tiên bọn họ nói chuyện với nhau sau nửa năm sống chung. Ai ... vì cái gì bọn họ không thể giống như vợ chồng bình thường có thể chung sống hoà thuận cùng một chỗ chứ? Lý Tử Trúc yêu cầu đâu có nhiều, cậu chỉ muốn người cậu yêu hướng ứng cậu một chút, cho cậu biết tình yêu của cậu cũng có chút giá trị.

“Cậu đi ra, chúng ta sẽ bình tĩnh nói chuyện...” Cao Tư Đặc ở ngoài cửa hít sâu một hơi, buổi chiều luật sư nói trong điện thoại, nếu Lý Tử Trúc của công ty luật Á Lịch Sơn Đại không nhận vụ án của chị gái anh, thì đứa cháu ngoại đáng yêu kia của anh nhất định sẽ bị mang đi. Trừ bỏ Lý Tử Trúc ra không còn ai có thể thắng được loại án kiên xảo quyệt này.

“Vậy anh không cần phải hung dữ hay mắng chửi tôi ...” Lý Tử Trúc ở trong phòng đàm điều kiện với Cao Tư Đặc, không ai nguyện ý sau một ngày mệt mỏi trở về nhà còn bị người mắng chửi.

“Được...” Hừ ... Cao Tư Đặc lại hít sâu một hơi dài, cố gắng áp chế lửa giận đầy mình xuống.

[người quái dị kia, nếu hiện tại tôi không phải nhờ cậu, thì ngay cả nhìn mặt cậu, tôi cũng lười nhìn.]

“Uh ...” Lý Tử Trúc cẩn thận mở cửa ra, lộ đầu ra khỏi cửa nhìn Cao Tư Đặc trước, thấy trong mắt anh không còn gấn đầy tơ máu phần nộ, mới đi ra.

“Đi tới phòng khách nói ...”

[Ách, không cần dùng ánh mắt như con thỏ nhỏ nhìn tôi, được không? Kỳ thật tôi cũng rất kén chọn, con thỏ nhỏ xấu xí giống như cậu, tôi cũng không muốn ăn.]

Cao Tư Đặc đi trước bước vào phòng khách, Lý Tử Trúc cẩn thận đi theo phía sau anh.

“Mặc kệ dùng thủ đoạn gì, cậu phải giúp tôi đánh thắng vụ kiện này, quyền giám hộ đứa nhỏ này nhất định phải dừng ở Phạm gia!” Cao Tư Đặc vòng hai tay ngang ngực, trên cao nhìn xuống mệnh lệnh cho Lý Tử Trúc.

“Chuyện trái pháp luật, tôi không làm!” Lý Tử Trúc đương nhiên hiểu ngụ ý trong lời nói của Cao Tư Đặc.

“Phải không?” Cao Tư Đặc nhướn mi, bình tĩnh nhìn Lý Tử Trúc, “Nhưng cậu ở trong vụ án của tôi, tay chân cũng không có sạch sẽ mà?” Cao Tư Đặc chậm rãi tới gần Lý Tử Trúc, nhỏ giọng nói ở bên tai cậu.

“Tôi ... không có.” Ngữ khí của Lý Tử Trúc rõ ràng có chút run rẩy.

“Phải không?” Lúc ấy vợ cũ của Cao Tư Đặc tuy rằng biết chồng của mình lảng nhảng rất nhiều bên ngoài, nhưng nhất thời không có chứng cứ, nhưng khi cô ta tìm đến Lý Tử Trúc, cậu biết cơ hội của mình đã tới, cơ hội chia rẽ hai người bọn họ, vì vậy Lý Tử Trúc liều mạng ở trên toà biện hộ, không từ bất kỳ thủ đoạn nào để dành thắng lợi, mặc dù sau đó lương tâm Lý Tử Trúc dần vật vô cùng, nhưng cậu cũng không có hối hận khi mình làm như vậy.

“Em không phải vẫn đều nói muốn anh yêu em sao? Chỉ cần em giúp anh đánh thắng vụ kiện tụng này, anh sẽ thử yêu em!” Cao Tư Đặc đương nhiên biết đối với Lý Tử Trúc mà nói, chính mình là mối nhử tốt nhất.

“Không” Nội tâm Lý Tử Trúc liều mạng giãy dụa, tưởng tượng giấc mơ Cao Tư Đặc có thể yêu mình trở thành hiện thật ...

[Không ... không thể, Lý Tử Trúc chẳng lẽ người đã quên người từng phát thệ – không bao giờ dùng thủ đoạn dơ bẩn để thắng quan toà sao?]

“Chẳng lẽ em không muốn anh yêu em?” Cao Tư Đặc âu yếm hai gò má Lý Tử Trúc, dụ hoặc cậu đồng ý với yêu cầu của mình.

“Không”

[Em muốn, em muốn ... em đương nhiên muốn có được tình yêu của anh.]

Toàn thân cao thấp, từ mỗi tế bào trong người Lý Tử Trúc đều khát vọng được Cao Tư Đặc yêu thương.

“Vậy đi, giúp anh thắng vụ kiện này. Khi em thắng vụ kiện này cũng đồng thời thắng được tình yêu của anh.”

“Khả khả...” Lý Tử Trúc còn đang giãy dụa trước lời đề nghị hấp dẫn đó.

“Hừ ... bảo bối của anh, chỉ cần em thắng vụ kiện này, anh sẽ yêu em, chỉ yêu một mình em.” Cao Tư Đặc dùng ngón tay điểm trụ giữa đôi môi Lý Tử Trúc, ngăn cản cậu nói ra lời cự tuyệt.

“Em yêu, hiện tại gật gật đầu, nói cho anh biết em vì anh nguyện ý làm hết thảy ...” Cao Tư Đặc cường chế cảm giác ghê tởm. Bên tai không ngừng vọng lên tiếng nói của luật sư Vương ‘nếu Lý Tử Trúc không tiếp nhận, chúng ta sẽ thất bại’. Vì Phạm gia, vì chị gái cùng với tiếng khóc không ngừng của mẹ bên tai mình, Cao Tư Đặc cố gắng áp chế hết thảy bất khoái trong lòng, ôn nhu hôn nhẹ lên đôi môi không đủ xinh đẹp kia của Lý Tử Trúc, đây là cảnh giới cao nhất khi anh thanh tỉnh có thể làm.

“Uh...” Lý Tử Trúc bị ôn nhu đa tình của Cao Tư Đặc hoàn toàn mê hoặc, dùng sức gật gật đầu.

“Tốt lắm!” Mục đích của mình đã đạt được, Cao Tư Đặc lập tức thu hồi tay đang đặt ở bên mặt Lý Tử Trúc, khi Lý Tử Trúc còn đang say mê với nụ hôn ôn nhu của anh, Cao Tư Đặc ở một bên lộ ra nụ cười của người chiến thắng, hướng thư phòng đi đến.

[Phải nhanh đem tin tức tốt lành này nói cho chị Y Lệ Toa Bạch cùng luật sư Vương biết, để cho bọn họ yên tâm, trận kiện tụng này không có vấn đề gì, Lý Tử Trúc nhất định sẽ đem thắng lợi về cho Phạm gia. Ha ha ha... Luật sư Vương nói rằng ở trên pháp viện không có người luật sư nào có thể đánh bại người quá dạn dĩ này sao? Không phải mình vừa đánh bại cậu ta sao? Ha ha ha ... Thật không ngờ người quá dạn dĩ này lại dễ bị lừa như vậy, bất quá vài câu ‘hoa ngôn xảo ngữ’ liền đem cậu ta lừa một cách dễ dàng, sớm biết sự tình đơn giản như vậy, luật sư Vương cũng không tất phải lãng phí tiền đi tới công ty luật Á Lịch Sơn Đại yêu cầu người.]

.

Công Ty Luật Sư Á Lịch Sơn Đại.

“Tử Trúc, anh nhận vụ kiện kia sao? Tôi nghĩ anh” Mai Lý nhìn lên Lý Tử Trúc đang ngồi trên đài cao trên sân thượng, mỗi khi Lý Tử Trúc gặp phải án kiện phiền não, đều một mình ngồi trên đài cao trên sân thượng của Công Ty Luật Á Lịch Sơn Đại trầm tư.

“Mai Lý, Cô cảm thấy tôi có nên nhận vụ án kia không?” Lý Tử Trúc vẫn còn rất do dự, tối hôm qua cậu thật sự bị mê hoặc bởi sự ôn nhu của Cao Tư Đặc.

“Tử Trúc, anh đã nhận nó thì cố gắng làm đi! Anh không muốn thêm một bước tiếp cận anh ta sao?” Mai Lý cũng không biết mối quan hệ giữa Lý Tử Trúc cùng Cao Tư Đặc, cô chỉ thật sự nghĩ rằng thủ trưởng của mình đang dùng vụ kiện khó giải quyết này để bước thêm một bước tiếp cận người yêu nhất của mình.

“Àn...” Lý Tử Trúc sút bay phiền não trong đầu, cầm lên một cái bánh sandwich, ngọt ngào cắn một miếng. Đây là điểm tâm sáng mà Cao Tư Đặc đặc biệt làm cho cậu, tuy rằng chỉ đơn giản là hai lát bánh mì chứa chân giò hun khói, vài miếng xà lách cùng một chút nước tương, nhưng Lý Tử Trúc cảm thấy nó so với sơn trân hải vị còn ngon gấp ngàn lần.

“Tử Trúc, bánh sandwich kia xem ra ăn ngon lắm a, có thể cho tôi cắn một miếng không?” Nhìn Lý Tử Trúc ăn rất hạnh phúc, Mai Lý cảm thấy cái bánh sandwich kia nhất định cùng với bánh sandwich bình thường không giống nhau, rất muốn ăn thử xem.

“Ngô...Ồ ...” Lý Tử Trúc nghe được lời này, rất nhanh đem tất cả nửa miếng sandwich còn lại nhét hết vào trong miệng, cái miệng nho nhỏ bị nhồi một nửa sandwich làm cho ngay cả muốn nhai cũng không có chỗ để cho răng hoạt động.

“Tử Trúc Anh thật quá đáng.”

[Tử Trúc là quỷ hẹp hòi, không phải chỉ muốn cắn một miếng nhỏ sandwich thôi sao? Có tất yếu phải đem chính mình biến thành cái bộ dáng kia không? Người ta cũng sẽ không ăn hết của anh, thực quá đáng.]

Mai Lý giận dữ dậm dậm chân, dùng sức nện đôi giày cao gót bước xuống lầu.

“A...” Thật vất vả đem miếng bánh sandwich trong miệng nuốt xuống, Lý Tử Trúc hạnh phúc nằm ngửa ra trên đài cao, ô ...bánh sandwich do Cao Tư Đặc làm ăn rất ngon ... người khác nhất định làm sao làm được loại có hương vị ngon như vậy. [= =|||||]

“Tử Trúc, cậu làm gì mà chọc giận Mai Lý tiểu thư đáng yêu của chúng ta vậy? Làm cho cô ấy tức giận đến nỗi nhìn thấy tôi cũng coi như không thấy.” Sau khi Mai Lý giận dữ nện giày cao gót “khanh khách” biến mất không lâu, ông chủ Á Lịch Sơn Đại của Lý Tử Trúc liền lộ mặt ra ở trên sân thượng nhìn Lý Tử Trúc trên đài cao.

“Á Lịch Sơn Đại, anh tới rồi...” Ông chủ này luôn luôn xuất quỷ nhập thần, đây là lần đầu tiên cậu thấy anh ta tới công ty sớm như vậy.

“Uh, vừa nghe trợ lý nói cậu nhận vụ kiện của Y Lệ Toa Bạch?”

“Đúng vậy, tin tức truyền đi thật nhanh” Thật không ngờ sau Mai Lý, lại đến ông chủ nhanh như vậy đã đến chất vấn mình. Ai ... xem ra Y Lệ Toa bạch – Phạm này làm người quá thất bại, bằng không như thế nào có nhiều công ty luật sư không muốn tiếp nhận vụ án của cô ta như vậy.

“Cậu chuẩn bị làm như thế nào?” Á Lịch Sơn Đại châm một điếu thuốc lá, hít sâu một hơi rồi nhả khói ra, một khi Lý Tử Trúc đã nhận vụ án, mặc kệ là án kiện khó giải quyết như thế nào, cậu cũng đều muốn thắng, cho nên chỉ cần cậu tiếp nhận liền nhất định có biện pháp đối phó với luật sư biện hộ của đối phương, bằng không cậu cũng không thể có tiếng là ‘thần bất bại’ trong giới ly hôn án.

“Chưa có nghĩ ra được biện pháp nào tốt. Thuận theo tự nhiên đi...” Lý Tử Trúc ngồi dậy, thoải mái nhún vai, sau đó nhảy xuống đài cao.

“Còn không đến một tháng, cậu cố lên ...” Á Lịch Sơn Đại tin tưởng vào khả năng của Lý Tử Trúc, anh vỗ vai cậu, chỉ cần là cậu biện hộ nhất định không có vấn đề.

“Đương nhiên, tôi sẽ cố gắng!” Lý Tử Trúc hướng Á Lịch Sơn Đại phát phát tay liền hướng chỗ cầu thang đi đến.

Nhìn bóng dáng Lý Tử Trúc biến mất, ánh mắt Á Lịch Sơn Đại nguyên bản là ôn hoà, liền trở nên càng ngày càng lợi hại, trong đáy mắt lợi hại đó cũng ẩn chứa một tia ưu sầu.

[Tử Trúc, cậu vẫn cứ ngoan cố truy đuổi theo thân ảnh phía trước, vì sao không dừng lại nhìn xem người bên cạnh cậu? Chỉ cần cậu dừng lại, cậu sẽ phát hiện kỳ thật hạnh phúc của cậu đang ngay tại bên cạnh cậu.]

Thành phố NewYork vừa lên đèn rực rỡ, xa xa những tia sấm chớp rền vang trên không trung, khu trung tâm của NewYork phồn hoa chật chội người đi lại, mọi người vội vàng di chuyển trong tiếng sấm càng ngày càng gần, đột nhiên mưa tầm tã như trút nước đánh xuống.

“Nga.... Dự báo thời tiết rõ ràng nói không có mưa, như thế nào bỗng nhiên trời muốn mưa liền mưa chứ” Mai Lý ảo não đứng ở trước cửa công ty Luật Sư.

“Dù này cho cô ...” Lý Tử Trúc đem dù trong tay mình đặt vào trong tay Mai Lý.

“Còn anh thì sao?”

“Đi nhanh đi ... tôi là đàn ông, bị dính chút mưa thì có làm sao đâu? Cô là một cô gái nũng nịu, vạn nhất bị mắc mưa sẽ bị cảm mạo, lấy ai giúp đỡ tôi chuẩn bị tư liệu cho vụ kiện đầu đầu này chứ?” Lý Tử Trúc đẩy đẩy Mai Lý.

“Vây ... cảm ơn, Tử Trúc, ngày mai gặp lại, anh là người tốt!” Mai Lý cảm kích hôn lên má Lý Tử Trúc một cái, ai Nếu không biết Lý Tử Trúc vẫn khăng khăng một mực yêu cái người bại hoại kia, thì Mai Lý đã sớm nghĩ đem người đàn ông tốt bụng duy nhất còn sót lại trên thế giới này về nhà mình để cho mình dùng.

“Uh, ngày mai gặp lại!” Lý Tử Trúc nhìn theo thân ảnh yếu điệu đang che dù của mình chậm rãi biến mất trong biển người, thở dài một hơi, từ nơi này đến tàu điện ngầm mất khoảng 10 phút, như mà trời mưa to như thế không tới 30 giây thì chính mình sẽ biến thành ướt sũng. Đang lúc cậu không biết làm như thế nào cho tốt thì

“Tin tin ...” Một chiếc xe Ferrari màu đỏ dừng lại trước mặt cậu, cửa sổ xe Ferrari chậm rãi hạ xuống.

“Cao Tư Đặc, như thế nào lại là anh?” Lý Tử Trúc không thể tin vào hai mắt của mình.

“Vào xe đi rồi nói sau....” Cửa xe bên trái tự động hướng về phía trước mở ra, Lý Tử Trúc nhanh chóng tiến vào.

“Lau nước trên đầu đi” Lý Tử Trúc vừa an toạ đóng cửa xe, đã bị một cái khăn mặt từ trên trời rơi xuống đầu.

“Cảm ơn.....”

“Uh....” Cao Tư Đặc khởi động xe, chiếc xe Ferrari màu đỏ tức thì hoạt động nhập vào bên trong dòng xe cộ đông đúc.

“Anh như thế nào lại đến nơi này?” Lý Tử Trúc một bên lau đầu, một bên dùng mắt nhìn trộm Cao Tư Đặc đang chuyên tâm lái xe.

“Vừa đi vận động quảng cáo, sau khi kết thúc vừa lúc đi ngang qua nơi này, nghĩ tới xem em đã tan tằm hay chưa, không nghĩ tới vừa đúng lúc nhìn thấy em đưa dù cho một cô gái xinh đẹp, một cái dù đối lại một nụ hôn của người đẹp, tính ra em vẫn có lời chán ...” Trong lời nói của Cao Tư Đặc mang theo một tia ý vị châm chọc.

“Người anh vừa thấy đó là trợ lý của em, Mai Lý, vừa cùng cô ấy bước ra khỏi thang máy thì phát hiện trời mưa, cô ấy không có mang theo dù, không thể để cho một cô gái trẻ đi mưa về nhà, nếu sinh bệnh sẽ không tốt.”

“Vây nếu em mắc mưa sinh bệnh thì làm sao bây giờ?” Khẩu khí Cao Tư Đặc có chút không vui.

[Tên ngu ngốc này làm người tốt đã ăn sâu trong não, cậu ta như thế nào không nghĩ cậu ta sinh bệnh, ai sẽ biện hộ cho Y Lệ Toa bạch trên toà án? Vạn nhất bởi vì sinh bệnh mà ảnh hưởng đến quan toà thì làm sao bây giờ?] (=.=” tồ tộ)

“Em là đàn ông, không dễ dàng sinh bệnh như vậy, với lại không phải có anh tới đón em sao?” Lý Tử Trúc nghiêng mặt đỏ ửng nhìn Cao Tư Đặc cười ngọt ngào.

“Câm miệng, lười nói chuyện cùng với tên ngu ngốc như em!” Tuy rằng Lý Tử Trúc bị mắng ngu ngốc, nhưng trong lòng vẫn ngọt ngào.

[Cao Tư Đặc mắng mình là vì anh quan tâm mình, có lẽ vụ án của Y Lệ Toa Bạch thực sự là bước ngoặt để cho mình cùng Cao Tư Đặc bước vào cuộc sống “vợ chồng” hoà hợp.]

6. Chương 6

CHƯƠNG 5

Phiên toà mở rất trễ, một số gần như đến đêm khuya mới kết thúc, Lý Tử Trúc mang theo một thân mệt mỏi trở lại căn hộ, khi đang muốn lấy chìa khoá ra thì cửa lại mở ra ...

“Ách... Cao Tư Đặc, sao anh còn chưa ngủ?” Rõ ràng nhớ rõ ngày mai anh có một trận tennis phải đấu, như thế nào còn chưa ngủ, lại mặc quần áo đi đường.

“Tử Trúc, em rốt cuộc đã về, anh nghĩ đến em ở trên đường xảy ra chuyện gì, đang muốn đến công ty luật tìm em!” Về mặt Cao Tư Đặc rất lo lắng.

“Xì...” Lý Tử Trúc cười một tiếng, “Em trừ bỏ phải tăng ca vì vụ án của Y Lệ Toa Bạch ra thì gần đây em còn có thể làm gì nữa đâu?” Tuy rằng mệt chết đi được, nhưng trong lòng Lý Tử Trúc tràn đầy hạnh phúc, người yêu rốt cuộc cũng đã bắt đầu hưởng ứng tình cảm của mình, hơn nữa còn quan tâm mình, lo lắng mình về nhà muộn, Lý Tử Trúc cơ hồ bị cảm giác ngọt ngào này bao phủ. Mặc dù trong lòng cậu vẫn có một nơi nho nhỏ không ngừng cảnh cáo cậu: Cao Tư Đặc hiện tại đối tốt với cậu là vì muốn lợi dụng cậu, nhưng lý trí không thể đánh bại tình cảm, nơi cảnh cáo nho nhỏ kia bị lòng tràn đầy ngọt ngào cắn nuốt không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Anh đương nhiên quan tâm em, buổi sáng khi em đi làm, em không có nói là em sẽ về nhà muộn, hiện tại đã là 1 giờ sáng, từ lúc 10 giờ tối anh đã bắt đầu ngồi ở sofa nhìn kim giây, kim phút, kim giờ chuyển vòng, xoay chuyển vòng càng nhiều, trong lòng bất an lại càng lớn” Cao Tư Đặc kéo Lý Tử Trúc vào nhà, đem cậu ôm thật sâu vào trong lòng mình.

“Cao Tư Đặc ...” Lý Tử Trúc nhỏ giọng gọi tên Cao Tư Đặc, được người yêu gắt gao ôm lấy, cảm giác này đánh thẳng hết thảy mọi thứ, hy vọng thời gian có thể vĩnh viễn dừng lại tại thời khắc này.

“Em yêu, nếu ngày mai anh không có trận đấu, còn em không phải thay Y Lệ Toa Bạch biện hộ vụ kiện chết tiệt kia, hiện giờ anh thật muốn yêu thương em một phen...” Cao Tư Đặc hôn môi Lý Tử Trúc.

[Mẹ nó, gần đây có phải hay không bị trúng bùa chú của người quái dị này, Cao Tư Đặc ta cư nhiên chính mình có thể hôn cậu ta một cách thân mật cùng hào hứng, hơn nữa càng ngày càng cảm thấy đôi môi đỏ mọng này rất mềm mại, thơm ngát cùng ngọt ngào, không giống môi của phụ nữ có mùi của son phấn rất khó chịu...]

“Ồ...ô...” Lý Tử Trúc thật vất vả từ trong hôn môi của Cao Tư Đặc giãy dụa đi ra, mặt cậu đỏ bừng, dùng sức hít thở không khí, Cao Tư Đặc hôn nhiệt tình làm cho cậu hít thở không thông.

“Thực xin lỗi, Tử Trúc thân yêu, anh hơi bị kích động Đợi hết thấy sự việc đều chấm dứt, anh nhất định phải hảo hảo ôm em” Cao Tư Đặc cố gắng kiềm chế dục vọng đang trào lên trong người, đem Lý Tử Trúc đang còn rất ngượng ngùng đưa vào phòng cậu, hơn nữa còn lưu luyến không muốn rời đi, trời biết, nếu còn ở chung với Lý Tử Trúc một chỗ, anh nhất định sẽ không nhịn được mà đem cậu áp đảo lên trên giường, hung hăng yêu thương một phen.

[Nga ... Trời ơi, Cao Tư Đặc, người là tên ngu ngốc, người nhất định là ăn nước miếng của người quái dị kia nên trúng độc rồi, cứ nhiên chỉ hôn môi cậu ta mà đã nổi lên dục vọng không thể không chế được.]

Càng làm cho Cao Tư Đặc buồn bực hơn chính là tình cảm trong lòng mình đối với Lý Tử Trúc càng cháy càng to. Cao Tư Đặc quay về phòng ngủ của mình, liều mạng súc miệng, muốn đem toàn bộ cảm giác cùng hương vị của Lý Tử Trúc ở trong miệng mình xoá sạch đi

Còn phòng bên kia, Lý Tử Trúc mang theo lòng tràn đầy ngọt ngào, đi vào phòng tắm rửa, rồi hạnh phúc nằm xuống gối đầu màu xanh biển, màu sắc của gối đầu này tựa như màu mắt mê người của Cao Tư Đặc, làm cho Lý Tử Trúc say mê không thôi, ngón tay nhẹ nhàng đặt lên bờ môi vừa bị Cao Tư Đặc hôn đến sưng phù, bỗng nhiên cảm thấy tất cả cố gắng của mình trong khoảng thời gian này đều vô cùng đáng giá, cậu thoả mãn nhắm lại hai mắt, tiến vào mộng đẹp, ngoài cửa sổ mặt trăng hạnh phúc ngủ ở trong tầng mây, trong phòng thiên hạ hạnh phúc chìm đắm trong cảnh mơ ngọt ngào,

Ngày kế, tại phía ngoài pháp viện NewYork.

“Mai Lý, biết hôm nay quan toà là ai không?” Lý Tử Trúc một đêm mộng đẹp, thời điểm buổi sáng thức dậy, Cao Tư Đặc đã đi ra ngoài, trên bàn cơm cũng giống như mọi ngày có sẵn bữa điểm tâm do Cao Tư Đặc làm riêng cho cậu cùng tờ giấy ngọt ngào. Mặt trên viết ‘Tử Trúc thân yêu, khi em thức dậy, anh đã đến sân đấu, hôm nay bắt đầu trận đấu đầu tiên của mùa giải, anh sẽ rất hạnh phúc nếu có em chúc phúc cho anh thắng lợi.’

Lý Tử Trúc cẩn thận đem tờ giấy bỏ vào trong túi bút tuy thân màu đen, nơi đó cơ hồ mau chóng đầy, mỗi tờ giấy nơi đó đều là Cao Tư Đặc viết cho Lý Tử Trúc, Lý Tử Trúc cẩn thận cất giữ từng tờ giấy ngọt ngào ấy.

“Tử Trúc, là quan toà Jason-Steve-Lincoln ... đối thủ của chúng ta từ những kẻ thù cũ bỗng nhiên đổi thành một người tên là George – Adams, Tử Trúc, người có biết George – Adams là ai không? Dường như tôi chưa từng nghe qua tên anh ta, anh ta dường như không phải là luật sư chuyên về lĩnh vực ly hôn ...” Mai Lý tò mò hỏi.

“Mai Lý, vận khí của chúng ta thảm rồi, Jason-Steve-Lincoln có tiếng chán ghét đàn bà ngoại tình, như thế nào những vụ khác không gặp ông ta, mà gặp ngay trúng vụ án này chứ, George – Adams, nga ... Chúa của tôi, đó là học trưởng của tôi ở trường luật Harvard, một nhân vật huyền thoại, Y Lệ Toa Bạch người đàn bà này, xem ra không chỉ ông chủ của chúng ta chán ghét cô ta, mà ngay cả trong phiên toà cũng toàn gặp những nhân vật khó giải quyết.

Lý Tử Trúc chưa bao giờ cảm thấy bất lực như hiện nay, nhưng cậu có thể thua hết thấy các vụ kiện khác cũng không sao, khả vụ kiện này cậu tuyệt đối không thể thua, vì vụ kiện này liên can đến cuộc sống hạnh phúc của cả đời cậu, Lý Tử Trúc hít sâu một hơi, bước nhanh vào pháp viện NewYork.

[Tiến lên ... bình đến tướng chặn, nước đến đất chặn ... vì hạnh phúc của chính mình, cố lên Cố lên]

“Bamboo, đã lâu không gặp!” Một đạo thanh âm làm người chán ghét theo phía sau Lý Tử Trúc vang lên

“Học trưởng George, đã lâu không gặp, tôi chỉ hy vọng chúng ta có thể vĩnh viễn không gặp...” Lý Tử Trúc mỉm cười, nhưng trong miệng không có một tia độ ẩm, biểu hiện trực tiếp chán ghét đối với George.

“Bamboo, em vẫn đáng yêu như vậy! Anh như thế nào có thể không yêu em....” Hoàn toàn không để ý đến ánh mắt chán ghét của Lý Tử Trúc, anh ta dùng sức kéo Lý Tử Trúc qua, hôn lên môi cậu một cái.

“Biến thái” Dùng sức đẩy George ra, lão Anh Quốc này không có một chút phong độ thân sĩ của một nam sĩ Anh Quốc trong truyền thuyết nên có, Lý Tử Trúc cùng học với anh ta trong ba năm, cảm giác duy nhất của cậu đối với George là chán ghét, âu phục may vừa vặn, tóc chải mượt mà, làm cho Lý Tử Trúc cảm thấy thêm rõ ràng rằng người đàn ông này chính là loại ‘mặt người dạ thú’.

“Biến thái? Giống như anh một người trẻ tuổi ưu tú, tuyệt vời, ngọc thụ lâm phong, tác phong nhẹ nhàng, phong tình vạn chủng, phong hoá tuyệt đại như thế nào lại là biến thái chứ?” George thao thao bất tuyệt,

Lý Tử Trúc trừng mắt liếc anh ta một cái, không thèm để ý đến anh ta, xoay người lôi kéo Mai Lý hướng toà án đi vào.

“Tử Trúc, xem ra, anh ta cũng chẳng có gì đặc sắc nhỉ? Hơi vô lại.” Mai Lý hoài nghi nhìn Lý Tử Trúc.

[Người này hoàn toàn không có đáng sợ giống như Tử Trúc vừa nói, anh ta trông không giống như là một luật sư lợi hại, mà giống loại đẹp trai vô lại mặc tây trang.]

“Mai Lý, không cần xem thường anh ta, chờ sau khi phiên toà mở, cô sẽ biết anh ta là loại người như thế nào” Trong lòng Lý Tử Trúc thầm than một trận, George cũng không có tốt đẹp như vẻ bề ngoài của anh ta đâu.

Nửa giờ sau, rốt cuộc phiên toà mở, sau khi quan toà nói chuyện như thường lệ xong, George đầu tiên đứng lên, lúc này trong mắt của anh ta không còn biểu tình vô lại như lúc đùa giỡn với Lý Tử Trúc, mà là một ánh mắt sắc bén, biểu tình hung hãn, phệ khí giết người, đủ để dọa lui đối thủ trên chiến trường.

“Quan toà đại nhân, hiện tại bên tôi xin đổi một nhân chứng mới Richard? Grams Morris ...” George bỗng nhiên đòi đổi nhân chứng mới.

“Quan toà đại nhân, tôi phản đối! Phiên toà đã mở, muốn đổi nhân chứng mới sao không đưa ra trước đó” Lý Tử Trúc nghe được lời này, lập tức đứng dậy phản đối, tuy biết hy vọng không lớn, nhưng cũng phải thử một chút.

[Tên George này hoàn toàn biết thủ đoạn biện hộ án kiện của mình, biết mình nhất định sẽ tìm sơ hở của vài vị nhân chứng chuẩn bị trước kia, cho nên mới đợi khi phiên toà mở mới yêu cầu xin đổi nhân chứng.]

“Quan toà đại nhân, nhân chứng Richard? Grams Morris là nhân chứng quan trọng nhất trong bản án, nhưng vì trước đó người này đi công tác nước ngoài, vẫn không thể liên hệ, đêm qua anh ta vừa mới trở về nước, sáng nay sau khi cùng với chúng tôi trao đổi, anh ta mới đồng ý lên toà làm nhân chứng!”

“Phản đối không có hiệu quả!” Quan toà Jason – Steve – Lincoln phản bác yêu cầu của Lý Tử Trúc, hiệp thứ nhất, rõ ràng George thắng, Lý Tử Trúc vỗ về cái đầu đau nhức, trời biết người tên là Richard? Grams Morris này nhảy từ đâu ra, nhưng trong nửa giờ kế tiếp, Richard? Grams Morris này đã làm cho cậu chịu nhiều đau khổ, Richard? Grams Morris nguyên là bạn trai thứ n của Y Lệ Toa Bạch, không biết chồng của Y Lệ Toa Bạch cùng George dùng thủ đoạn gì, từ nơi nào thỉnh ra người đàn ông này mà ngay cả bản thân Y Lệ Toa Bạch cũng không nhớ, anh ta ra toà chứng minh chuyện tình phong lưu của anh ta cùng Y Lệ Toa Bạch, Richard? Grams Morris xuất hiện đột ngột, làm cho Lý Tử Trúc không kịp trở tay, cục diện hoàn toàn bị đánh bại, chỉ có thể tại hai giờ sau, xin ngừng phiên toà, đợi ba ngày sau thẩm vấn lại.

“Bamboo thân yêu Chúng ta đi uống nước đi, rồi từ từ ôn lại chuyện xưa, thế nào?” Vừa đi ra toà án, George liền biến thành bộ dạng vô lại trước đó.

“Cút, tôi có hẹn với luật sư bào chữa, không rảnh cùng vui đùa với anh...”

“Nga Thực đáng tiếc, vậy lần sau đi Vụ kiện còn thì chúng ta vẫn còn cơ hội gặp mặt, bất quá, Bamboo này, anh khuyên em vẫn là nên buông tha vụ kiện này đi, trận kiện tụng này em nhất định phải thua!” George hoàn toàn không để ý tới lời nói tức giận của Lý Tử Trúc, nhún nhún vai, về mặt tiếc nuối rồi đi toà án.

[George chết tiệt, ngay cả người cũng đến cản trở tình yêu của ta, cho dù người có nắm chắc mười phần thắng trong trận kiện tụng này, nhưng người cũng tuyệt đối không thắng được, không ai có thể ngăn cản ta đến với tình yêu của Cao Tư Đặc.]

Lý Tử Trúc phẫn hận trừng mắt nhìn bóng dáng George rời đi, thề rằng cho dù phải dùng bất kỳ thủ đoạn gì, cũng phải nắm được trận kiện tụng này, đem thắng lợi về cho Cao Tư Đặc.

Sau một đêm nhảy nhót điên cuồng ở Pub, Cao Tư Đặc mang theo một thân đầy mùi rượu về nhà, nhìn thấy trong nhà đèn đuốc sáng trưng, anh lắc lắc cái đầu gần như không còn thanh tỉnh nữa, hỏi Lý Tử Trúc:

“Như thế nào còn chưa có ngủ?”

“Uh, đang đợi anh về.” Lý Tử Trúc cố hết sức đỡ Cao Tư Đặc vào phòng ngủ của anh, mùi nước hoa hỗn tạp với mùi rượu làm cho người ta ghê tởm, hít thở không thông.

“Ha ha, em yêu, anh phát hiện em càng ngày càng đáng yêu ... Ách ...” Cao Tư Đặc nạt cục một cái, mùi rượu dày đặc phun lên trên mặt Lý Tử Trúc.

“Em không có thay đổi, là anh uống quá nhiều” Lý Tử Trúc phi thường chán ghét Cao Tư Đặc không biết điều khiến cuộc sống cá nhân của anh, say rượu cùng kết giao bừa bãi như vậy, chỉ làm cho cuộc đời vận động viên của anh sớm bị diệt vong.

“Anh không có uống nhiều, anh chỉ uống một chút, anh còn rất tỉnh táo, không phải anh còn biết lái xe trở về nhà sao?” Cao Tư Đặc vẫy vẫy chìa khoá xe Ferrari màu đỏ trong tay.

“Sau khi uống rượu mà lái xe rất nguy hiểm, anh không biết sao?” Thanh âm Lý Tử Trúc không khỏi cảm tức cùng hét lớn.

“Không phải anh đã về nhà an toàn sao? Nói sao, anh không có uống nhiều ... anh còn có thể uống tiếp, anh còn muốn uống”

“Ngay cả đường còn đi không xong, còn nói không có uống say?”

“Ai nói anh uống say, anh vẫn có thể đi thẳng, không tin, anh sẽ đi theo kiểu đi trên sàn catwalk cho em xem!” Cao Tư Đặc bỏ tay Lý Tử Trúc ra, lắc mông học theo kiểu người mẫu đi trên sàn catwalk....

“Đông....” Chưa đi được vài bước, anh đã tung vào vách tường, Lý Tử Trúc cuống quýt đem anh ghé vào trên vai mình.

“Ồ..... Đau quá...” Cao Tư Đặc giống như đứa nhỏ tựa vào đầu vai Lý Tử Trúc làm nũng.

“Hừ ... xứng đáng Ai kêu anh uống nhiều như vậy Xem anh lần sau còn uống nữa không” Uống nhiều còn không chịu nhận, còn muốn đùa giỡn, Lý Tử Trúc bắt đắc dĩ phe phẩy đầu.

“Ô ô.... Em cũng khi dễ anh.... Ô ô.... Ban ngày anh bị giáo luyện bọn họ khi dễ còn chưa đủ sao? Không phải là lại thua một trận đấu thôi sao? Dù sao năm nay anh cũng không phải lần đầu tiên thua, thua thì thua ... vì cái gì phải nổi giận như vậy, anh cũng không phải không cố gắng Anh như thế nào biết thời điểm phản thủ cuối cùng anh dùng sức quá mạnh, đánh ra biên” Cao Tư Đặc nằm ở trên giường hướng Lý Tử Trúc oán giận.

“Hôm nay anh lại thua rồi?”

“Cái gì gọi là ‘lại thua rồi’, hiệp đấu anh không phải có thắng sao? Anh cũng không phải mỗi trận đều thua....” Cao Tư Đặc bất mãn hét lớn với Lý Tử Trúc, dùng sức đẩy cậu ra.

“Cái gì gọi là ‘không phải mỗi trận đều thua’, tâm cầu thắng của anh đi nơi nào? Anh không phải được xưng là thiên tài tennis sao? Đấu trí của anh chạy đi đâu?”

Trước mắt Lý Tử Trúc là vẻ mặt suy sút của Cao Tư Đặc, trong trí nhớ của cậu hình ảnh Cao Tư Đặc oai hùng hiên ngang tận tình chạy ngược xuôi, mồ hôi đầm đìa dùng sức huy động vợt không hề phai nhòa, Cao Tư Đặc tiểu ngạo cầu toàn lúc ấy chạy đi đâu rồi? Chẳng lẽ năm tháng thực sự phá huỷ hết thấy sao?

“Ha ha... Em càng ngày càng giống lão già kia, mỗi ngày cứ lải nhải mãi không hết ... Nga.... Không đúng, em không phải là giáo luyện của anh, vậy em là ai?? Di ... anh không biết em, em như thế nào lại ở nhà anh?” Cao Tư Đặc mê mang nhìn Lý Tử Trúc, “Em là ai?”

“Anh... Không cho phép anh tiếp tục uống nhiều rượu như vậy ...” Lý Tử Trúc cảm thấy mình sắp phát điên, không còn lời nào để nói cho con ma men trước mắt này thông hiểu.

“Nga....Ha ha ... Em tức giận à ... Em yêu, anh nói giỡn với em thôi, anh như thế nào không thể nhớ em chứ? Em là lão bà đáng yêu của anh, anh từ thị trấn nhỏ ở phía bắc Scotland cưới về một lão bà luật sư.... Ha ha... Nguyên lai em thực tức giận, a ...sắc mặt hồng phấn Thật đáng yêu, đến ... để cho lão công hôn một chút ...” Nói xong, Cao Tư Đặc liền chu cái miệng đầy mùi rượu hôn lên mặt Lý Tử Trúc.

“Đủ rồi ... nhắm mắt lại, ngủ!” Lý Tử Trúc đem Cao Tư Đặc ấn xuống gối đầu

[Làm ơn, anh không cần lại say khướt nữa được không? Chỉ ứng phó với vụ án của chị gái anh cũng đã làm em mệt chết đi....]

“Nga ... lão bà không tức giận nha, anh sẽ ngoan ngoãn ngủ, nghe lời ... không cần phát hỏa nga ...” Cao Tư Đặc kéo chăn ngoan ngoãn nhắm mắt lại.

Nhắm lại chưa được một lát, lại giống như đứa nhỏ lặng lẽ mở ra, nhìn thấy Lý Tử Trúc chính là trừng mắt hung dữ nhìn anh, sợ tới mức lại nhắm mắt lại, nhưng lại không được một lát, lại lặng lẽ mở ra nhìn biểu tình của Lý Tử Trúc ... rồi lại nhắm lại, cứ như vậy cùng Lý Tử Trúc chơi gần nửa giờ, rốt cuộc đem kiên nhẫn của Lý Tử Trúc tiêu hao hết.

“Anh chậm rãi đi đi ... Em muốn đi ngủ.” Lý Tử Trúc phi thường mệt nhọc, quyết định không quản anh nữa, đứng dậy chuẩn bị rời đi, thì

“Không cần đi, anh sẽ ngoan ngoãn ... không nháo em ... ở cùng anh được không?....” Cao Tư Đặc vội kéo tay Lý Tử Trúc, điềm đạm đáng yêu nhìn Lý Tử Trúc.

“Anh ...” Lý Tử Trúc muốn dùng lực kéo tay mình ra khỏi tay Cao Tư Đặc.

“Thực xin lỗi, anh thực không nháo, em đợi cho anh ngủ rồi mới lại đi được không?” Cao Tư Đặc đem tay của Lý Tử Trúc đặt lên trên má mình, mỉm cười nhắm lại hai mắt của mình, nhìn biểu tình đáng yêu của anh, Lý Tử Trúc thật sự không đành lòng rời đi anh.

[Quên đi ... chờ anh ấy ngủ say rồi lại đi!]

Tuổi thơ Cao Tư Đặc bất hạnh, cực độ khuyết thiếu cảm giác an toàn, nguyên nhân anh để ý vụ kiện của chị gái anh như vậy, cùng tuổi thơ bất hạnh kia cũng là có liên quan, cha mẹ ly hôn, Cao Tư Đặc đi theo cha, nhưng vì anh quá giống mẹ, mà không được cha yêu thương, tuổi thơ cũng chỉ có chị gái Y Lệ Toa Bạch cho anh một chút tình thương khuyết thiếu, anh không muốn người nhà lại chia lìa, không hy vọng cháu trai của mình lại gặp phải hoàn cảnh bất hạnh giống mình, cho nên mới kiên trì muốn chị gái thắng vụ kiện tụng này.

Lúc này đây Cao Tư Đặc không còn cùng Lý Tử Trúc đùa giỡn, anh là thực đang ngủ, nhìn vẻ mặt ngủ của anh như một đứa con nít, Lý Tử Trúc không khỏi thất thần, nguyên lai đồn đãi bên ngoài nhiều ít có một chút chân thật, tuổi thơ Cao Tư Đặc bất hạnh, cùng khát vọng đối với gia đình

“Anh yêu, an tâm ngủ đi, mặc kệ là khi nào em cũng đều ở bên cạnh anh ...” Lý Tử Trúc nhẹ nhàng đứng lên đặt một nụ hôn lên trên mặt ngủ yên của Cao Tư Đặc.

Lý Tử Trúc cẩn thận đóng nhẹ cửa phòng, tiếng bước chân nhẹ chậm rãi đi xa, người đàn ông nằm trên giường thoải mái mỉm cười, trở thân mình, vẻ mặt hạnh phúc, tựa hồ anh đang mơ một giấc mơ đẹp

Ba ngày thật dài cuối cùng cũng trôi qua, ngày mai phiên tòa sẽ mở phiên xử mới. Tình tiết vụ án không hề tiến triển, Lý Tử Trúc theo thời gian phiên tòa mở càng gần thì càng thêm sốt ruột.

“Tử Trúc, điện thoại của anh” Trợ lý Mai Lý nhắc nhở Lý Tử Trúc là điện thoại vang lên đã thật lâu đều không có tiếp.

“Mai Lý, thật xin lỗi....” Lý Tử Trúc vì vụ án của Y Lệ Toa Bạch mà phiên nào đến thất thần, cậu cầm điện thoại lên trả lời

“Hi ... xin chào!”

“Là anh ...” Bên tai Lý Tử Trúc vang lên nam âm quen thuộc. Nam âm kia vừa lên tiếng đã làm cho trái tim của Lý Tử Trúc đập gia tốc

“Cao Tư Đặc? Anh như thế nào lại gọi đến văn phòng của em?”

“Ách Anh theo danh thiệp của em để ở trong nhà, anh nghĩ muốn hẹn em tối nay cùng nhau ăn cơm, có thể chứ? Em không có hẹn với người khác chứ?” Thanh âm Cao Tư Đặc tựa hồ có điểm khẩn trương.

“Đương nhiên không có, em rất thích ...” Lý Tử Trúc khó có thể áp chế thanh âm hưng phấn của mình.

“Khi anh kết thúc huấn luyện sẽ đến đón em, khoảng chừng 7 giờ rưỡi, anh đợi em dưới lầu, được không?”

“Uh...” Lý Tử Trúc vội vàng gật đầu đáp ứng.

“Đến lúc đó gặp” Tiếp theo điện thoại bên kia liền chuyển tới thanh âm đô, đô, đô Lý Tử Trúc mỉm cười cúp điện thoại.

“Tử Trúc?? Tử Trúc???” Mai Lý gào thét trước vẻ mặt ngây ngô cười của Lý Tử Trúc.

[Ôi trời, là vị thần tiên nào vừa gọi điện thoại đến mà có thể làm cho Tử Trúc luôn luôn làm việc rất nghiêm túc mà thất thần đến như vậy?]

“Uh... Mai Lý gọi tôi lớn tiếng như vậy có chuyện gì sao?”

“Tử Trúc, điện thoại....” Mai Lý bủ môi, vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn Lý Tử Trúc.

[Hôm nay anh ta bị làm sao vậy? Có phải hay không buổi sáng ăn nhầm thứ gì hỏng?]

“Nga ... Hi ... Xin chào” Lý Tử Trúc không nhìn Mai Lý kháng nghị, cầm điện thoại lên trả lời.

“Uh... Uh... Phi thường cảm tạ, phi thường cảm tạ ... được được ... hẹn gặp lại ...” Sau khi Lý Tử Trúc tiếp điện thoại xong, tảng đá đè nặng trong lòng cậu đã có thể phóng xuống.

“Mai Lý, chúng ta thắng rồi!”

“Thật tốt quá, Tử Trúc, bắt quá quan toà còn chưa có tuyên án, anh làm sao tin chắc rằng mình sẽ thắng ...” Tuy hiểu biết cá tính của thủ trưởng mình, Lý Tử Trúc không bao giờ là người cuồng ngôn, chỉ cần cậu nói có tin tưởng liền nhất định sẽ thắng, nhưng khẳng định trước mình sẽ thắng như vậy, vẫn là lần đầu tiên.

“Cô phải tin tưởng năng lực của tôi, tôi nói sẽ thắng, liền nhất định sẽ thắng ...”

[Tuy rằng làm như vậy để thắng lợi có điểm không sáng rọi, nhưng chỉ cần là vì Cao Tư Đặc, bất cứ việc gì mình cũng đều nguyện ý làm, vạn lần chết cũng không chối từ!]

“Mai Lý, người cảm thấy bộ dạng này của ta có được không?” Lý Tử Trúc mỉm cười đứng trước mặt Mai Lý, trước mắt là áo sơ mi màu phấn hồng đang được thịnh hành, quần tây vừa vặn, tiếp đến mái tóc chỉnh tề đến không thể chỉnh tề hơn, làm cho Mai Lý giật mình đến cơ hồ cảm rơi đến trên mặt đất.

“Tử Trúc, anh từ nơi nào lấy ra bộ quần áo này, buổi sáng rõ ràng anh mặc là âu phục trắng đen mà ... Như thế nào lại ...” Hơn nữa Mai Lý có thể xác định là cậu không có rời đi văn phòng, cậu là từ nơi nào biến ra bộ quần áo đó, hơn nữa, hơn nữa không phải màu phấn hồng Không phải nói không thích hợp với cậu ...làn da của Tử Trúc thật trắng, mặc sơ mi màu phấn hồng xem cũng tốt lắm, nhưng NhưngMai Lý nói không được chỗ nào là lạ

“Rất kỳ quái sao? Rất khó coi sao?” Vừa rồi Lý Tử Trúc rõ ràng ở trước cửa sổ lớn của văn phòng ngắm nhìn chính mình xuyên qua phản quang thủy tinh đến nửa ngày, cảm thấy cũng không tệ lắm mới đi ra hỏi ý Mai Lý một chút.

Mai Lý dùng sức lắc đầu....[Tuyệt không khó coi, nếu đem nút áo sơ mi cởi thêm vài nút ở trên, góc áo lòi ra, bỏ đi bao công văn màu đen làm cho người ta nặng nề thì ...]

“Hẹn hò???” Mai Lý mở miệng đến nửa ngày mới phun ra được hai từ này. Tay chân lạnh lẽo tiến lên sửa sang lại quần áo cho Lý Tử Trúc, dựa theo suy nghĩ trong lòng, nút áo sơ mi cởi bớt vài nút trên, góc áo lòi ra, lấy đi bao công văn, nệm đôi dày cao góc 3 tầng ‘thùng thùng’... tiến vào văn phòng của Lý Tử Trúc, đem bao công văn gì đó đồng tiến vào trong bao máy tính xách tay, nhìn thấy trong tay Lý Tử Trúc không còn gì, cũng vừa lòng gật gật đầu ... cuối cùng lấy tay vuốt vuốt mái tóc quá chỉnh tề của Lý Tử Trúc làm cho nó rối loạn một chút.

“Uh...” Lý Tử Trúc rung trời chuyển đất trên toà án, cứ nhiên bởi vì hẹn hò mà thẹn thùng đỏ mặt, ngại ngùng cười nhẹ.

Đây là khi Lý Tử Trúc đi dạo cuối tuần trước, ngẫu nhiên ở trong một cửa hàng mua chiếc áo sơ mi này, mua xong không được bao lâu thì Lý Tử Trúc liền hối hận, màu phấn hồng tuy rằng thích nhưng mặc vào

rất ngượng ngùng, đã muốn cầm lui trả lại mấy lần, nhưng lại có điểm luyện tiếc ... rốt cuộc hôm nay cố lấy dũng khí đem ra mặc.

“Thật tốt quá ... Hôm nay Tử Trúc thực đáng yêu nha ... Đàn ông tốt như Tử Trúc vậy ... rốt cuộc mùa xuân đã đến” Mai Lý vui vẻ ôm Lý Tử Trúc một cái nòng ấm.

[Rốt cuộc cũng có người biết thưởng thức Tử Trúc, thật là tốt quá]

“Tôi là đàn ông, đừng nói tôi đáng yêu” Lý Tử Trúc thu hồi vẻ xấu hổ trên mặt, nghiêm trang nói, cậu cũng không muốn mình trở thành đề tài đầu bản để mọi người bàn luận xôn xao vào buổi sáng ngày mai, Mai Lý chính là người đẹp ‘miệng rộng’, thích nhất YY đàn ông diện mạo đáng yêu, Lý Tử Trúc cũng không muốn trở thành đối tượng YY của cô.

“Cùng ai? Ai?” Mai Lý tò mò hỏi.

“Bí mật.....”

“Tử Trúc ... quá đáng” Lý Tử Trúc nói xong liền hướng chỗ thang máy đi đến, Mai Lý nhìn theo bóng dáng quý hạp hỏi Lý Tử Trúc gào thét lớn lên.

7. Chương 7

CHƯƠNG 6

Đi ra cửa chính của công ty, Lý Tử Trúc liền nhìn thấy chiếc xe Ferrari màu đỏ đứng ở ven đường, cửa sổ xe hạ xuống, Cao Tư Đặc ở bên trong xe hướng Lý Tử Trúc vẫy tay.

“Thật xin lỗi, đã để anh chờ lâu.” Lý Tử Trúc bất an kéo kéo áo.

“Thực đáng yêu!” Cao Tư Đặc đột nhiên phun ra một câu như vậy.

“Ách....” Lý Tử Trúc không hiểu.

“Anh nói màu phấn hồng thực hợp với em, so với âu phục trắng đen em hay mặc thường ngày thì màu phấn hồng này rất hợp với em...” Tay trái anh khởi động xe, chiếc xe Ferrari màu đỏ nhanh chóng chuyển bánh.

“Cám ơn....” Mặt Lý Tử Trúc đỏ ửng, đây là lần đầu tiên Cao Tư Đặc khen cậu.

“Xem ra, quà hôm nay anh tặng em bị ngâm nước rồi” Cao Tư Đặc một bên lái xe, một bên vói ra bằng ghế sau lấy lên một hộp giấy đưa cho Lý Tử Trúc.

“Đây là cái gì?” Lý Tử Trúc tiếp nhận hộp giấy, sau đó mở ra, bên trong là một cái áo sơ mi màu phấn hồng.

“Vốn là muốn tặng cho em, nhưng thật không ngờ em đã mua trước rồi, vừa nãy lái xe ngang qua một shop thời trang, nhìn thấy trên cửa sổ trưng bày chiếc áo sơ mi này, cảm thấy em mặc rất thích hợp, nghĩ đến thường ngày em chỉ mặc có 3 màu – đen, trắng, xám, nên nghĩ mua tặng em, thật không ngờ em lại mua trước” Bộ dáng Cao Tư Đặc phi thường ảo não.

“Vì cái gì muốn tặng quà cho em? Nếu vì vụ án của Y Lệ Toa Bạch thì không cần, ngày mai vụ án này sẽ có kết quả, anh nhất định sẽ có được quyền giám hộ như mong muốn.” Lý Tử Trúc tò mò hỏi.

[Chẳng lẽ thực như mình suy nghĩ, Cao Tư Đặc vì vụ án của chị gái anh ấy mà lấy lòng mình, kỳ thật anh ấy không cần phải làm thế, thời điểm anh ấy đưa ra điều kiện trao đổi, chính mình gật đầu đáp ứng anh ấy, cũng không mong anh ấy phải lấy lòng mình, cho dù anh ấy không đối tốt với mình, mình cũng sẽ vì anh ấy đánh thắng trận kiện tụng này, lúc trước cố ý làm khó dễ, chỉ là như chim khướu hót làm cảnh mà thôi.]

“Em....”

[Shit, hiếm khi mình hảo tâm nghĩ muốn mua gì đó cho cậu ta, cậu ta lại]

Một tiếng phanh xe bén nhọn, Cao Tư Đặc dùng sức đạp mạnh phanh xe lại, mặc kệ cho xe ở phía sau bấm còi thúc giục, kéo Lý Tử Trúc qua, anh nhìn thấy tại cặp mắt đen kia chứa đầy tia thương tổn.

“Xem ra, chúng ta cần phải hảo hảo nói chuyện một chút.” Dùng sức bẻ tay lái, đạp mạnh ga, chiếc xe Ferrari ở trên đường đông đúc thẳng tiến về phía trước, đáy mắt Lý Tử Trúc chỉ chứa đựng đau xót làm cho Cao Tư Đặc khiếp sợ.

[Thật không ngờ, nhất cử nhất động của mình đều ảnh hưởng đến cậu ta lớn như vậy.]

Xuyên qua vài ngã tư đường phồn hoa, xe tiến vào một khu biệt thự.

“Xuống xe” Ngữ khí Cao Tư Đặc mang theo tức giận, tình trường của anh luôn thuận lợi suôn sẻ, nhưng khi gặp Lý Tử Trúc thì lại tắc trở không thông.

“Nơi đây là chỗ nào?” Biệt thự tối đen như mực, rõ ràng không có người ở.

“Mộ của em!” Cao Tư Đặc hung dữ nói.

“Aizz.... Có thể chết ở một nơi trang lệ thế này, em thật sự vinh hạnh a!” Lý Tử Trúc thoải mái nói, tựa hồ anh nói đến người phải chết không phải là cậu, trong giọng nói rất là thoải mái cùng hài hước.

“Em yêu, anh như thế nào có thể để cho em chết chứ?” Cao Tư Đặc nghiêng răng nghiêng lợi lôi kéo Lý Tử Trúc đi vào biệt thự tối đen như mực.

“Cũng đúng a Nếu em chết đi, ai sẽ vì Y Lệ Toa Bạch đòi quyền giám hộ đáng quý kia chứ?” Lý Tử Trúc chỉ thoải mái nhún nhún vai.

“Em yêu, có đôi khi mỗ nhơn lợi hại của em khiến cho người ta thật sự muốn giết chết em” Thực không hổ danh là luật sư số một của giới ly hôn, nếu không phải cậu yêu nhất là anh, Cao Tư Đặc cũng không có tự tin thắng cậu ở lời nói.

“Anh không phải là người đầu tiên nói câu ấy”

“Nói không lại em, nhưng anh sẽ dùng một loại phương thức khác để chứng minh ... dụng ý của anh.” Kéo tay Lý Tử Trúc, Cao Tư Đặc giống như dã thú trong đêm, lưu loát xuyên qua đại sảnh của biệt thự, đi thẳng lên lầu hai.

“Phương thức gì?” Bị bàn tay nóng ấm của Cao Tư Đặc nắm chặt lấy, Lý Tử Trúc gần như mất đi trí năng cùng miệng lưỡi lưu loát vừa rồi kia, tim của cậu đập mạnh gia tốc, đầu óc bắt đầu hiện ra trống rỗng.

“Em yêu, hiện tại em sẽ biết” Lý Tử Trúc vẫn đang bị lôi kéo, bỗng nhiên bị Cao Tư Đặc dùng sức đẩy ngã

“A” Một tiếng thét chói tai, vốn nghĩ sẽ nhận lấy những đau đớn, thế nhưng không một chút đau đớn ngược lại Lý Tử Trúc ngã lên trên một cái giường nước mềm mại, chao đảo như sóng biển.

“Em yêu, hiện tại em tốt nhất kêu ít lại vài tiếng, để dành hơi chút nữa hân kêu ...”

“Anh”

“Em yêu, hiện tại chúng ta sẽ chứng minh, tặng này nợ cho em là đối tốt với em, hay là vì vụ án của Y Lệ Toa Bạch, cũng như là vì em là Lý Tử Trúc .. hay là vợ của anh?” Cao Tư Đặc ác liệt nhanh chóng áp đảo Lý Tử Trúc trên chiếc giường nước, anh quyết định dùng phương thức trực tiếp nhất, rõ ràng nhất từ xưa đến nay để chứng minh tình cảm của mình đối với Lý Tử Trúc

“Cao Tư Đặc ... em ... em ... sáng mai em còn phải lên toà án, hôm nay không ...” Thanh âm của Lý Tử Trúc run run, cậu cũng không muốn sáng mai phải vỗ về thất lưng giống như ông già 70 tuổi đi từng bước từng bước khom khom lưng lên toà án.

“Yên tâm, anh sẽ thực ôn nhu để chứng minh tình yêu của anh.” Xoay người mở ngọn đèn ngủ ở đầu giường, dưới ánh đèn mờ ảo, Cao Tư Đặc bắt đầu cởi nút áo sơ mi màu phấn hồng của Lý Tử Trúc....

“Không không Không cần chứng minh, em tin anh, áo sơ mi em thực thích, em nhất định mỗi ngày đều mặc nó” Mặc dù sức lực không bằng Cao Tư Đặc, nhưng Lý Tử Trúc cũng là đàn ông, cũng sẽ không nguyện ý để cho anh thực hiện được dễ dàng.

“A ... Em yêu, em thật đáng yêu, bắt quá Hiện tại anh đói bụng”

“Đói bụng ??? Vậy còn không mau xuống lầu ăn ...” Lý Tử Trúc thoáng nhẹ nhàng thở ra, may mắn ngày mai không cần phải dùng tư thế dọa người để lên toà.

“Em yêu, chúng ta không cần xuống lầu ăn, ở trong này ăn là được, nơi này của anh đói bụng ...” Cao Tư Đặc kéo tay Lý Tử Trúc xuống đụng vào bộ phận dưới thân đã hoàn toàn cứng ngắt, ngẩng cao đầu của mình.

“Anh anh ...” Trợn lớn hai mắt, nhìn vẻ mặt tràn đầy *** của Cao Tư Đặc, Lý Tử Trúc dùng sức nuốt nuốt nước miếng.

Ngực đơn bạc, xuyên thấu qua lớp áo mỏng manh kịch liệt nhấp nhô, đêm nay cũng không phải là lần đầu tiên cùng Cao Tư Đặc phát sinh quan hệ, nhưng lại là lần đầu tiên Cao Tư Đặc ở trong trạng thái hoàn toàn thanh tỉnh mà muốn cùng cậu hoan ái, chiếc cổ mảnh khảnh, hầu kết liên tục trượt lên xuống, nhìn Lý Tử Trúc khẩn trương thở dốc, Cao Tư Đặc xấu xa cắn lên trên cổ cậu một cái.

Chiếc áo sômi màu phấn hồng phủ lên trên làn da trắng nõn ở dưới ngọn đèn mờ ảo tạo nên một vẻ đặc biệt đến mê người. Làn da bình thường ẩn sâu bên trong lớp quần áo, giờ phút này lại bày ra rõ ràng trước mắt Cao Tư Đặc, anh cứ nhiên cảm thấy làn da trắng nõn dưới tay này so với làn da của đàn bà trong trí nhớ của anh còn muốn trắng hơn nhiều, vừa mềm nhẵn, vừa té hoạt, xúc cảm sờ vào làn da này so với làn da của đàn ông bình thường thực khác hẳn.

Cao Tư Đặc ngăn chặn thân thể muốn chạy trốn của cậu, anh cúi đầu dùng miệng cắn hút nhẹ lên nhũ tiem ở chiếc ngực trắng trơn nhẵn, liên tục lấy tay âu yếm vuốt ve khắp cơ thể cậu, thừa dịp Lý Tử Trúc thất thần, liền thoát đi quần áo vướng bận của hai người, cách một tầng quần lót mỏng manh, hai người gắt gao dán sát vào nhau.

“Cao Tư Đặc, xin anh mà ... hôm nay tha cho em được không?”

Cao Tư Đặc không hề có ý muốn buông tha, giữ chặt hai tay của cậu, thật sâu hôn lên đôi môi ngọt ngào, dùng cách này để ngăn chặn những lời nói cự tuyệt hoan ái của cậu.

Mí mắt đơn bạc của Lý Tử Trúc dần dần nhiễm thượng một tầng đỏ ửng, mi tâm hơi hơi nhẵn lại, cùng hai gò má cũng nhiễm một tầng màu đỏ nhạt, tăng thêm vài phần lực dụ hoặc, ở dưới cái lưới siêu kỹ thuật của Cao Tư Đặc, Lý Tử Trúc hoàn toàn quên giãy dụa, cũng quên luôn ngày mai cậu phải lên toà.

“Em yêu, yên tâm, chỉ một lần, sẽ không ảnh hưởng đến công việc ngày mai của em!”

Theo giọng nói nhỏ nhẹ trầm thấp đầy dụ hoặc, Cao Tư Đặc dùng sức cắn thật sâu lên làn da mềm mại của Lý Tử Trúc, thật không ngờ tướng mạo của cậu rất bình thường, nhưng lại có một làn da mềm mịn làm cho người ta say mê như vậy. Dần dần trên làn da trắng nõn tràn đầy những ứ ngân đỏ ửng, anh cắn cắn lên làn da mịn, tựa hồ như càng cắn càng nghiện, muốn ngừng cũng không ngừng được.

“Ấn... Đau...” Làn da bị cắn cắn quá, nổi lên phản thiên đau đớn, nhưng trong đau đớn đó Lý Tử Trúc lại cảm thấy kích thích. Hai tay Lý Tử Trúc đặt ở trên bả vai của Cao Tư Đặc không biết là cự tuyệt hay là mời chào, chỉ thấy hai bàn tay ấn mạnh xuống bả vai ấy, gây cho Cao Tư Đặc cảm thấy hơi hơi đau, làm cho anh càng thêm kích thích mà tăng mạnh lực đạo ở miệng.

“Em yêu, muốn sao?” Cao Tư Đặc đem hai cánh tay của cậu buộc chặt ở bên hông, xuyên thấu qua lớp vải mỏng, đem miệng đặt ở giữa hai chân cậu, ở nơi đó dưới những vuốt ve, cắn cắn của anh đã sớm gồng gượng đứng lên

Cao Tư Đặc khê cắn lên bộ vị sưng sưng ấy, Lý Tử Trúc lập tức liền co rụt người lại, rút lui ra sau. Cao Tư Đặc cười cười vô cùng xấu xa, đem cậu kéo tới trong lòng mình.

“Thật không ngờ em hành động đáng yêu như vậy a, xem ra anh đã thật sự bỏ qua rất nhiều thứ thú vị ...” Cao Tư Đặc ám chỉ hai lần trước anh vì say rượu mà loạn tính.

“A a ... không cần ...” Xuyên thấu qua lớp vải, Cao Tư Đặc một mặt cười xấu xa, một mặt cắn lên tính khí có hình dạng giống chính mình kia dùng sức vuốt ve làm cho nó nóng lên bành trướng mới thôi.

“Hắc hắc Em yêu, đây là bộ dáng không cần của em sao?” Hai chân trần trụi trắng nõn càng giãy dụa càng làm cho chiếc giường nước màu xanh đậm thêm bập bênh, kích khởi tiếng nước ‘sàn sạt’ dưới thân,

càng vô tình làm cho không khí *** lan tỏa ra thêm lực hấp dẫn trí mạng.

“Hắc hắc ... em yêu, chiêu thứ nhất này có phải hay không gọi là ‘dục cự còn ngênh’* a.” Nam âm trầm thấp phát ra từ chỗ sâu trong yết hầu trên đầu Lý Tử Trúc. (*= muốn cự tuyệt nhưng vẫn ngênh tiếp)

“Thực không thể, sẽ ảnh hưởng ngày mai” Da thịt dưới kích thích càng thêm run động, Lý Tử Trúc hô hấp càng trở nên nặng nề.

“Phải không?” Tay trái của anh cởi ra quần lót màu trắng của cậu, sau đó đem bàn tay đập xuống trên nam tính của cậu. Vừa rồi được anh chơi đùa nhưng lại cách qua một lớp vải, nên cảm giác không chân thật như lúc này, lúc này đây cảm nhận được độ ấm từ lòng bàn tay của anh truyền sang, làm cho Lý Tử Trúc chưa bao giờ từng hưởng thụ qua được người khác vuốt ve, tiến thêm một bước vào khát vọng mong muốn được người khác chạm vào....

Lý Tử Trúc gắt gao ngậm chặt miệng, vì ngài mai quan toà tất thắng, cậu quyết tâm thề sống chết cũng không phát ra loại tiếng động rên rỉ sung sướng này.

[Hừ... một tên ngoan cố đáng ghét.]

Cao Tư Đặc nở một nụ cười tà, tay phải vẫn nhất quyết cầm lấy nam tính của cậu không ngừng vuốt ve khiêu khích, bàn tay trái còn lại đưa lên vuốt ve một bên núm ti của cậu, ngón tay cẩn thận lại chứa đầy lực đạo mạnh mẽ cố ý, thỉnh thoảng như vô tình nhéo thật mạnh vào núm ti của cậu.

“Thoải mái chứ em yêu! Anh dám khẳng định em chưa bao giờ được vuốt ve qua như vậy, bắt quá mấy lần trước đều là anh sai, anh rất thô bạo, cho nên hôm nay anh nhất định sẽ hảo hảo đền bù hết thiếu cho em....”

“Không ... không ... không cần, cầu anh ... hôm nay tha cho em đi ... được không?”

Ý chí của Lý Tử Trúc hiển nhiên đã muốn bay mất. Nếu đổi lại là người khác đang ép buộc cậu, cậu đã có thể một cước đem người đó đá văng xuống giường, khả hiện tại đè lên trên người cậu lại là người cậu yêu nhất trên đời cậu nên làm thế nào mới tốt

“Em yêu, em chết tâm đi! Buổi tối hôm nay anh nhất định sẽ không buông tha cho em!” Nhìn chằm chằm hai mắt của Lý Tử Trúc, ngay tại Lý Tử Trúc bị mê hoặc bởi ánh mắt lửa nóng kia của anh, là lúc Cao Tư Đặc bỗng nhiên cúi thân mình xuống, một ngụm nuốt hết nam tính đã bắt đầu biến hoá của cậu.

Cao Tư Đặc một người đàn ông phong lưu, kinh nghiệm tình trường dày đặc, mọi việc đều thuận lợi, anh đương nhiên biết Lý Tử Trúc ở dưới ánh mắt lửa nóng của chính mình, sẽ không thể duy trì được phản kháng lâu dài, hiện giờ anh lại làm loại hành động này, đương nhiên phản kháng của Lý Tử Trúc đã hoàn toàn bị anh đánh tan.

Cao Tư Đặc nhìn thấy phi thường rõ ràng trong ánh mắt của Lý Tử Trúc là không thể tin cùng dục vọng ẩn hàm sắp bùng nổ Nhanh lên đi Nhanh lên làm cho anh thấy được vẻ mặt say mê chìm đắm trong *** của cậu, cũng như vẻ mặt khi đạt đến cao trào của cậu ...nhanh lên đi ... nhanh lên đi

Nhẹ nhàng chậm chạp phun ra nuốt vào, vật cứng hăm trong miệng, hai tay cũng không ngừng vuốt ve tại gốc nam tính của cậu, “xôn xao ...chi ... động....” tiếng động không dứt bên tai, Cao Tư Đặc có thể cảm nhận được rung động của hai chân cậu, hai tay phản kháng cũng càng ngày càng vô lực đặt yên trên bả vai của mình

“Anh ... như vậy ... anh ... buông ra” Lời nói đứt quãng đó là cậu đã đem hết toàn lực dùng lý trí còn sót lại chút xíu để nói ra miệng ý cự tuyệt.

Lý Tử Trúc cho tới bây giờ vốn chưa từng được người ta đối đãi qua như vậy, không biết rằng được người mình yêu khẩu giao cho nhau thì độ rung động lại lớn như vậy, Lý Tử Trúc cố gắng dùng ý lực cưỡng đại nhất mà trước nay chưa dùng đến để cố gắng cự tuyệt, nhưng khoái cảm mãnh liệt làm người ta tê dại đó đã rất nhanh đánh ngã cậu hoàn toàn.

Cao Tư Đặc một bên cười xấu xa, không ngừng liếm mút lên nam tính của cậu, tựa như đứa nhỏ đối đãi với cây kem bơ cuối cùng trong tay, vô cùng trân trọng ... Một bên gương mặt nhìn về mặt Lý Tử Trúc đỏ bừng vì *** lẫn áp, cùng nội tâm vẫn đang vô cùng giãy dụa, tạo nên một biểu tình vô cùng đáng yêu

“A a ... phóng a” Lý Tử Trúc đã không còn có thể ngăn cản được dụ hoặc của Cao Tư Đặc, cậu thét lên chói tai, đem tinh hoa toàn bộ bắn vào trong miệng Cao Tư Đặc

“Hương vị là lạ” Cao Tư Đặc mỉm cười lau đi chất lỏng màu trắng dính tại bên khoé miệng.

“Anh ... rất bẩn, anh như thế nào có thể nuốt vào toàn bộ, không sợ tiêu chảy sao?” Lý Tử Trúc vô lực nằm trên giường thở hổn hển, mặt đỏ bừng, giơ mắt lên nhìn Cao Tư Đặc trách cứ.

“Không bẩn, chỉ cần là em yêu, cái gì cũng không bẩn, chỉ cần là từ trong thân thể của em đi ra, đều là tinh hoa ... như thế nào sẽ bị tiêu chảy chứ?” Cao Tư Đặc mỉm cười nói ra lời nói thật buồn nôn đến cực điểm.

“Anh.... Anh ... thật sự đủ rồi ...”

Cao trào qua đi, Lý Tử Trúc muốn thoát đi Cao Tư Đặc – tên ma quỷ không thể chống đỡ được này, khả bộ vị mẫn cảm lại vẫn bị anh nắm trong tay âu yếm, một trận tê dại ập đến, bên hông mềm nhũn, hai tay Cao Tư Đặc liền sờ mó hướng lên trên đi vòng quanh, áo của cậu toàn bộ bị cởi hằn ra, đầu ngón tay của anh cố tình xát thật mạnh lên trên hồng nhĩ ở ngực cậu, hồng nhĩ xinh đẹp lập tức gồng gượng đứng lên.

“Ha ha, thật không ngờ nơi này vẫn đáng yêu như vậy, màu phấn hồng” Nghe được Cao Tư Đặc trêu đùa, mặt Lý Tử Trúc càng thêm đỏ bừng.

“Câm miệng, em muốn ngủ, không cần làm phiền em”

Lý Tử Trúc không để ý tới Cao Tư Đặc cười nhạo, nói ra lời nói trái lương tâm, một tay dùng lực vỗ vỗ lên bả vai của Cao Tư Đặc, muốn làm cho anh bị đau mà thả cậu ra, thế nhưng Cao Tư Đặc cũng không để ý tới Lý Tử Trúc vỗ lên bả vai mình, một ngụm liếm xuống nhũ tiem của cậu, đùa bỡn khẽ cắn, khoai cảm kia làm cho nam tính vừa phát tiết qua của Lý Tử Trúc, lại một lần nữa gồng gượng đứng lên.

Rất nhanh, Lý Tử Trúc lại ở dưới tay Cao Tư Đặc mà bắn ra tinh hoa trong thân, đặt cao trào lần thứ hai, tiếp đó Cao Tư Đặc ôm lấy Lý Tử Trúc toàn thân đầy mồ hôi cùng sử không ra một chút khí lực đi vào phòng tắm, ôn nhu vì cậu chà lau giữa hai chân cùng những dấu vết do nước miếng anh để lại.

Ngoài ra, sau khi giúp cậu tẩy trừ thân thể xong, còn nhu tình như nước giúp cậu thay quần áo ngủ, sau đó chính tự mình trở lại phòng tắm, mở vòi sen lấy nước lạnh tắm rửa, đợi đến khi anh lần nữa xuất hiện trước mặt Lý Tử Trúc, thì đầu tóc vàng óng của anh đầy những bọt nước không ngừng giọt giọt xuống.

“Em yêu, em nghỉ ngơi một chút đi, anh đi tìm xem có cái gì để ăn không?” Cao Tư Đặc lắc lắc đầu làm cho những bọt nước trên đầu bắn ra bốn phía, cùng lướt qua bờ ngực rắn chắc của anh, rơi xuống trên mặt đất, còn có một ít theo trên cánh tay khoẻ mạnh lăn dài xuốngLý Tử Trúc nhìn Cao Tư Đặc gọi cảm mê người như thế, không tự giác lại cảm thấy toàn thân khô nóng lên, theo bản năng liếm liếm đôi môi khô khốc.

“Em yêu, em tốt nhất không nên dùng loại ánh mắt lửa nóng đó nhìn anh, bằng không anh nhất định sẽ không thể tiếp tục áp chế được dục vọng muốn đẩy em xuống mà mạnh mẽ tiến vào trong em, hơn nữa anh cũng không nghĩ muốn lại phải đi dùng nước lạnh” Cao Tư Đặc trừng mắt nhìn Lý Tử Trúc đang mơ màng trên giường mà nói một câu chứa đầy bất mãn cùng phụng phịu, sau khi anh tặng cậu một nụ hôn gió, mới đi ra khỏi phòng ngủ.

Toàn bộ thân thể Lý Tử Trúc nhanh chóng lâm vào ngây ngất, sắc mặt cậu nóng như lửa thiêu, nhìn hình ảnh kiều gợi của mỹ nam khiến cho chính mình gần như không thể khống chế được, tựa như thiếu niên mười bảy, mười tám tuổi mới trải đời, tim đập kịch liệt không thôi, thật sự là rất mất mặt mà. Cậu hít thật sâu vài hơi, muốn chính mình tỉnh táo lại, luật sư kiêng kỵ nhất chính là không lạnh tĩnh, nhưng tiếc rằng không khí mà cậu hít thở vào đều bao hàm mùi thơm độc đáo mà cơ thể Cao Tư Đặc sở hữu

“Ách.... Lý Tử Trúc, người xong đời rồi, một ngày náo đó, người sẽ bị một loại thuốc độc có tên là Cao Tư Đặc độc chết” Lý Tử Trúc vui mừng trong chăn, phiền não quặng thành một đoàn.... Tuy biết rằng chính mình phải khống chế không quá lún sâu vào đoạn tình ái này, nếu không sau khi vụ kiện tụng này qua đi, những dây dưa cùng liên lụy này sẽ làm cho cậu đau khổ, nhưng được người mình yêu nhất ôn nhu âu yếm cùng săn sóc thật quá ngọt ngào, nó áp chế hết thấy lý trí cùng phiền não!

Ngày kể, pháp viện NewYork, trước khi phiên toà bắt đầu nửa giờ, nhân mã song phương đều giương cao cờ với khí thế bừng bừng chiến đấu, mùi thuốc súng nồng đậm, song phương đều ở dưới tình huống hết sức căng thẳng

“Bambo yêu dấu, để xem xem là em sẽ thắng, hay là anh sẽ thắng?” George bắt đầu khiêu khích.

“Hừ” Lý Tử Trúc lười đi trả lời vị học trưởng năm đó ở trường Luật Harvard rất nổi danh sắc bén cùng vô lại.

“Bamboo, tiểu bảo bối, đây là lần quyết đấu thứ 11 giữa chúng ta, trước đây ở trường Luật có tổ chức những phiên xử như trong pháp viện, em cũng chưa có một lần có thể thắng anh, đúng không?” Lời Goegre vừa dứt, những người có mặt ở đại sảnh toà án đều ồ lên.....

“Tử Trúc.....” Mai Lý lo lắng nhìn mặt không chút thay đổi của Lý Tử Trúc.

“Không có việc gì ...” Lý Tử Trúc nhìn Mai Lý với vẻ mặt tự tin mỉm cười.

“Học trưởng, tôi ở trong này được xưng là thần thoại bất bại a, hơn nữa bắt chước pháp viện cũng chỉ là bắt chước pháp viện, nó có thể so sánh với không khí trên pháp viện thực sao? Trải qua bốn năm, anh cho rằng Lý Tử Trúc trước mặt anh vẫn là cậu bé thiếu niên lúc trước ở trong trường Luật vẫn luôn bị anh khi dễ khắp nơi sao? Hy vọng là anh có thể cười khi nghe đáp án cuối cùng ... còn có một điều tôi quên nói, anh biết Abraham Lincoln không? Ông ta làm cách mạng đến lần thứ 11 mới dành được thắng lợi, thay đổi chính quyền, thiết lập cộng hoà! Con số 11 là con số phi thường tuyệt vời.....”

“Chỉ mong con số này sẽ đem vận may đến cho em Bamboo, học đệ thân yêu nhất của anh....”

Không lâu sau, quan toà Jason – Steve – Lincoln đi tới, ngồi xuống ghế quan toà, cầm lấy văn kiện của vụ án được hưu đình ba ngày được, lại bắt đầu thẩm tra xử lý!

“Hy vọng hôm nay chúng ta có thể làm ra được một cái quyết định rõ ràng, phía sau còn có rất nhiều án tử cùng loại đang chờ tôi xét xử, mong các anh sẽ không tiếp tục làm lỡ thời gian của tôi!” Quan toà Jason – Steve – Lincoln vừa vào, ngữ khí đã không chút dễ chịu, xem ra ông ta muốn hôm nay phải cho ra kết quả, song phương ai cũng không được phép kéo dài vụ án này nữa.

“Vâng, quan toà đại nhân!”

“Không vấn đề, quan toà đại nhân ...” Luật sư đại biểu cho song phương phi thường rõ ràng cùng đồng ý yêu cầu của quan toàn.

Trải qua ba giờ ‘thần thương khẩu chiến’. Lý Tử Trúc lấy được tình thế, áp đảo đối phương, nắm lấy thắng lợi, không ai lường trước được vương bài nhân chứng Richard – Grams Morris của Goegre lại là một người đồng tính luyện ái chân chính, kết luận này vừa đưa ra làm cho phân khí ở trên toà nguyên bản hướng về một bên lại bắt đầu quay lại, mà sau đó Goegre đưa ra những căn cứ xác minh Y Lệ Toa Bạch gặp gỡ nhân tình, cũng đều bị Lý Tử Trúc đánh bại, cậu từ nơi luật sư riêng của chồng trước Y Lệ Toa Bạch lấy được một phần báo cáo thân thể của chồng trước cô ta, làm chuyện trở nên càng thuận lợi, chồng trước của Y Lệ Toa Bạch có bệnh gì đó không tiện mở miệng nói ra, mà nó ảnh hưởng vô cùng lớn đến chuyện phòng the của bọn họ.

Mà đứa nhỏ cũng không phải do Y Lệ Toa Bạch cùng chồng trước sinh ra, mà nó là con của cô ta cùng em trai song sinh của chồng trước, mặc dù thí nghiệm DNA không thể chứng minh chính xác đứa nhỏ rất cuộc là con của ai, nhưng chồng trước của Y Lệ Toa Bạch theo bệnh viện chứng minh thì chồng trước của cô ta bị vô sinh, cuối cùng quan toà Jason – Steve – Lincoln nổi danh căm ghét đàn bà ngoại tình vẫn phải đem quyền giám hộ đứa nhỏ trao cho Y Lệ Toa Bạch, đương nhiên Goegre cũng không thể đơn giản bỏ qua như vậy, sau khi phiên toà kết thúc liền không phục phán quyết, lại đưa ra yêu cầu phúc thẩm.

Goegre đưa ra thỉnh cầu phúc thẩm nhưng lý do không đầy đủ liền bị bác bỏ. Rất nhanh vụ án ly hôn làm cho thể nhân chú ý này liền hạ màn kết thúc.!

8. Chương 8

CHƯƠNG 7

Sau khi án ly hôn của Y Lệ Toa Bạch kết thúc, tình cảm giữa Cao Tư Đặc cùng Lý Tử Trúc lại càng trở nên ngọt ngào, cũng không giống như trước đây Lý Tử Trúc đã nghĩ – chính mình sau khi mất đi giá trị lợi dụng sẽ mất đi Cao Tư Đặc.

“Tử Trúc, xem đây là cái gì?” Mai Lý đem hai tấm phiếu màu đỏ đặt ở trên bàn làm việc của Lý Tử Trúc.

“A, là vé xem giải tổng hợp tennis, không phải đều đã bán hết rồi sao?” Tuy rằng Cao Tư Đặc bị thất bại vài trận ở bản đầu, nhưng fan hâm mộ của anh cho tới bây giờ vẫn rất ủng hộ anh, chỉ cần trận nào có anh tham gia, thì vé trong vòng 3 ngày sẽ bán hết! Các tuyển thủ khác không thể so sánh với Cao Tư Đặc về sức thu hút.

“Ân... đây là bí mật, dù sao người ta cũng thật vất vả mới lấy được nó từ trên tay người khác đến a!” Mai Lý giương đôi mắt mong chờ nhìn Lý Tử Trúc.

“Vất vả cho cô! Đây làm cho tôi rất cảm động....”

“Tôi biết nhất định anh sẽ cảm động mà, haha.... Tôi là người hiểu rõ anh nhất mà, ngày mai chúng ta cùng đi đi!” Mai Lý nhiệt tình ôm Lý Tử Trúc.

“Được...” Biểu tình trên mặt Lý Tử Trúc tựa hồ có điểm xấu hổ, nhưng Mai Lý quá hưng phấn nên không có phát hiện ra Lý Tử Trúc khác thường, trời biết ... cậu có vé mời khu vực VIP, là đêm qua Cao Tư Đặc tự tay đưa cho cậu.

“Tôi biết anh nhất định sẽ rất vui mà, đây là vé khu vực 5, buổi sáng ngày mai chúng ta gặp nhau ở trước cửa khu vực 5 đi!” Mai Lý giống như con chim nhỏ khoái hoạt hót líu lo, vui vẻ nhảy nhót ra khỏi văn phòng của Lý Tử Trúc.

“Mai Lý...” Nhìn người bạn tốt kiêm trợ thủ đắc lực Mai Lý vui vẻ nhảy ra khỏi văn phòng, Lý Tử Trúc thật sự không nỡ phá hư tâm trạng vui vẻ của cô ta Nhìn tấm vé Vip trong túi, tâm của Lý Tử Trúc rất đau, cư nhiên có thể ngồi ở nơi gần sân đấu để có thể nhìn rõ Cao Tư Đặc, thế mà hiện tại lại ... ô ... Lý Tử Trúc rất muốn khóc lớn lên

Chạng vạng tối, Cao Tư Đặc một thân đầm đìa mồ hôi mang theo bao tennis tiến vào căn hộ, vừa mở cửa nhà đã ngửi được từng đợt thơm lừng, nguyên bản Lý Tử Trúc tan sở sớm về nhà, vì anh mà chuẩn bị một bàn thức ăn phong phú.

“Anh đã về” Buông đồ trong tay xuống, đi vào phòng bếp, quả nhiên nhìn thấy một thân ảnh đang bận rộn, trên mặt không tự giác mà lộ ra một tia mỉm cười, từ sau khi quan hệ của Cao Tư Đặc cùng Lý Tử Trúc trở nên tốt đẹp, sinh hoạt cá nhân của anh thu liễm đi rất nhiều, toàn tâm toàn lực lại một lần nữa thả ở trên sân bóng, hôm nay sau khi khoá huấn luyện chấm dứt, giáo luyện nói anh đã trở lại là anh trước đây, về trận đấu ngày mai, chỉ cần anh đánh hết sức mình thì nhất định không có vấn đề.

“A... anh đã về, anh tắm trước đi, tắm xong là có thể lập tức ăn cơm A Không được lấy tay bốc, thực bần, cẩn thận ăn vào sẽ đau bụng ... còn có cẩn thận nóng ...” Nhìn thấy Cao Tư Đặc lấy tay bốc một khối thịt vội vã đưa vào miệng, cậu hét lên nhưng

“Nóng ... nóng” Cao Tư Đặc một bên dùng sức nhai miếng thịt trong miệng, một bên kêu nóng ... nóng ... loạn cả lên

“Xứng đáng ... đã nói nóng.... vậy mà anh vẫn muốn đưa vào miệng, anh không bị nóng thì ai bị nóng nữa?”

“Ô ... Tử Trúc xấu xa” Cao Tư Đặc giống như đứa nhỏ đang làm nũng dựa vào trên người Lý Tử Trúc, một bên ôm lấy Lý Tử Trúc cọ cọ làm nũng, một bên đem toàn bộ mồ hôi trên người cọ cọ hết lên trên quần áo của Lý Tử Trúc

“Bẩn a ... không cần cọ lên người em, nhanh đi tắm đi ... bằng không buổi tối không cho anh ăn cơm....” Lý Tử Trúc đỏ mặt đẩy Cao Tư Đặc ra, cậu chịu không nổi khi Cao Tư Đặc như vậy, anh quá đáng yêu làm cho người ta khó có thể cự tuyệt yêu cầu của anh!

“Nga ... Tử Trúc không thể ăn vụng trước nha ... anh sẽ lập tức trở lại ...” Cao Tư Đặc rút cuộc vẫn không từ bỏ, vẫn cọ cọ lên trên mặt Lý Tử Trúc hai ba cái, đem cả nước miếng lẫn mồ hôi cùng nhau cọ hết lên trên mặt Lý Tử Trúc[= =|||||]

“Ai trẻ con giống như anh vậy chứ?” Lý Tử Trúc nhìn bóng dáng Cao Tư Đặc biến mất ở cửa phòng tắm, bắt đắc dĩ liếc mắt xem thường một cái.

“Anh tắm xong rồi...” Lý Tử Trúc vừa mới chuẩn bị bát đĩa xong, Cao Tư Đặc cũng đã tắm xong, trên mái tóc màu vàng óng còn không ngừng giọt giọt nước xuống.

“Anh ... cho anh, lau khô nước trên tóc rồi mới được phép ăn cơm!” Lý Tử Trúc nhìn sàn nhà dính đầy nước, tỏ ra bất mãn đưa cho Cao Tư Đặc một cái khăn mặt màu trắng.

“Chán ghét, anh muốn ăn cơm!” Cao Tư Đặc cư nhiên đưa đầu đến trước mặt Lý Tử Trúc, dùng sức suýt* đầu cho nước văng tung toé lên. (*vung lên)

“A...” Lý Tử Trúc bị dính một thân đều là nước.

“Hừ, xem em có dám không cho anh ăn cơm không ...”

“A ... cho anh ăn, cho anh ăn ...” Anh vẫn không ngừng suýt suýt đầu, Lý Tử Trúc vì để trên người không bị dính thêm nước nữa nên đành phải đầu hàng.

“Thật tốt quá!” Cao Tư Đặc bay nhanh ngồi vào ghế bên cạnh bàn, há miệng to thật to ăn một miếng đồ ăn. Bất đắc dĩ, Lý Tử Trúc đành phải đi tới sau lưng của ‘đứa nhỏ to đầu’ này giúp anh lau khô nước trên tóc.

Ở khi anh tận tình hưởng thụ này đó đồ ăn, thoả mãn đánh cái ách ăn no

“Ăn rất ngon, nếu mỗi ngày đều ăn như vậy, rốt cuộc sẽ có một ngày anh sẽ bị em dưỡng thành mập ú u!”

“Sẽ không, lượng vận động của anh nhiều như vậy, có ăn nhiều thêm nữa cũng sẽ bị tiêu hao hết!”

“Vậy thì nếu mỗi ngày đều có thể ăn ngon như thế này thì tốt rồi ...” Về mặt Cao Tư Đặc đầy vẻ hạnh phúc.

“Chỉ cần anh nguyện ý trở về nhà ăn cơm, thì mỗi ngày em đều nấu cho anh ăn ...”

“Thực sao?”

“Thật sự!” Lý Tử Trúc dùng sức gật gật đầu.

“Tử Trúc, em thật sự là lão bà tốt của anh.... Đến đến, để cho lão công ‘thơm’ một cái nào!” Nói xong, Cao Tư Đặc chồm người tới gần Lý Tử Trúc dùng chính cái miệng lém lỉnh của mình hôn vào mặt cậu.

“A, không cần ... bắn chết!” Lý Tử Trúc vội vàng đẩy cái miệng của Cao Tư Đặc ra.

“Em dám nói lão công ta bắn, rõ ràng lão công ta đây vừa mới tắm rửa xong, cả người thơm ngào ngạt, không tin em lại đây ngửi ngửi xem ...” Nói xong, liền cởi tấm khăn duy nhất quấn ở trên người ra, toàn thân trần trụi hướng Lý Tử Trúc áp sát vào.

“A ... bại lộ cuồng ... cứu mang a ...” Lý Tử Trúc một bên thét chói tai, một bên hướng phòng ngủ chạy tới.

“Sai, Tử Trúc lão bà, anh không phải bại lộ cuồng, anh là *** cuồng Come on baby ...” (=.=)

Kế tiếp là thời gian riêng tư của nhóm tình nhân, Nguyệt Nhi muội muội then thùng trốn vào phía sau mây trắng ca ca

Ngày kế, tại sân vận động NewYork, nơi đang tổ chức giải tennis tổng hợp.

“Cao Tư Đặc, cậu đang nhìn cái gì?” Giáo luyện riêng của Cao Tư Đặc phát hiện hôm nay Cao Tư Đặc có nhiều điểm khác thường, anh luôn không ngừng nhìn về phía khán đài Vip.

“Không có gì?”

“Chị gái cậu cùng cháu ngoại cậu đều đến rồi!”

“Uh ...” Cao Tư Đặc cúi đầu, dùng sức huy huy vợt, anh đang khởi động cơ thể để chuẩn bị cho trận đấu bắt đầu.

Đợi cho anh khởi động nóng cơ thể xong, Cao Tư Đặc lại nhìn chăm chăm vào vị trí vẫn không có người ngồi kia mà ngẩn người.

[Tử Trúc như thế nào còn không đến? Có phải hay không có chuyện gì xảy ra? Hay là cậu ta vẫn không nghĩ muốn đến xem mình thi đấu, sợ mình thất bại sao?]

“Cao Tư đặc.....”

“Cao Tư đặc.....”

“Cao Tư đặc.....”

“Cao Tư Đặc” Giáo luyện ở bên cạnh gọi anh n lần, anh đều không có phản ứng, ông ta tức giận đến gần bên tai anh hét lớn một tiếng.

“Ông già, làm gì vậy? Kêu lớn tiếng như thế làm gì, tôi cũng không phải bị điếc a!” Thật vất vả hoàn hồn, vẻ mặt Cao Tư Đặc tràn đầy khó chịu, trừng mắt nhìn giáo luyện.

“Tôi gọi cậu rất nhiều lần a, chị gái cậu hướng cậu ngoắc ngoắc tay, cậu ngơ ngác nhìn cô ta nhưng không có làm ra phản ứng”

“Nhìn thấy không phải là được rồi sao? Làm ra phản ứng với chị ấy làm gì, cũng không phải tám năm hay mười năm không thấy”

[Nên đến không đến, không nên đến thì đến, mà đến sớm như vậy làm gì]

Cao Tư Đặc toả ra oán khí nồng đậm vờn quanh bốn phía.....

“Tên chết tiệt này” Lời của giáo huấn còn chưa nói hết ra miệng, Cao Tư Đặc liềm cầm vợt tennis chạy về phía chỗ ngồi nghỉ ngơi.

“Cậu”

[Cái tên đáng chết, tàu hủ thúi, lời nói của ta dám không nghe, thật sự càng lớn càng không đáng yêu, thật hoài niệm Cao Tư Đặc nhỏ bé năm đó a, đáng yêu biết mấy. Một đầu tóc vàng sáng lạn, vẻ mặt tươi cười như ánh mặt trời]

“Tử Trúc vô đạo đức, không đến xem ta thi đấu!” Cao Tư Đặc ở khu vực nghỉ ngơi phẫn hận dùng sức huy huy vợt tennis, tựa hồ chiếc vợt này biến thành địch nhân của anh.

“Cao Tư Đặc? Cậu lắm bầm cái gì đó?” Giáo luyện thực tâm lo lắng cho Cao Tư Đặc.

[Tên này ngay từ đầu đã bị bắt lợi liên tục, nếu trận này lại phát huy bất lợi, cho dù chính mình là giáo luyện bất nhất của câu lạc bộ sợ cũng không thể đứng ra bảo lãnh cho cậu ta được.]

“Không có gì?” Cao Tư Đặc lại hung hăng vung vợt lên.

“Cậu xem ... cậu yêu cầu ba vé mời hạng vip, nhưng vẫn còn một chỗ để không kia, ba ngày trước bảo cậu nhường cho tôi một vé, cậu nhất quyết không chịu, xem đi ... hôm nay chỗ đó để không, thật lãng phí!” Giáo luyện hoàn toàn không chú ý tới sắc mặt Cao Tư Đặc theo lời nói của ông ta mà trở nên ‘huyết thanh nhất phiến’, vẫn cứ ở chỗ này liên thanh oán giận không ngừng

“Đau” Cao Tư Đặc quơ thật mạnh cây vợt vào thắt lưng của giáo luyện.

“Cái tên xấu xa này, cậu tính mưu sát” Giáo luyện hét lên chói tai, đưa tay vỗ về thắt lưng già yếu của mình.

“Đúng” Vẻ mặt Cao Tư Đặc âm trầm nhìn giáo luyện, sau đó giơ cao vợt tennis lên.

“A.... A Cậu Cậu bình tĩnh một chút” Giáo luyện nhìn vẻ mặt đầy sát khí âm trầm của Cao Tư Đặc mà liên tục bước lui về sau ba bước.

Ngay tại lúc Cao Tư Đặc tính vung hạ cây vợt trong chớp mắt, trong radio truyền đến thanh âm báo vận động viên vào trận thi đấu, nhờ thế mà giáo luyện mới giữ lại được một mạng Cao Tư Đặc mang theo một thân sát khí đi vào sân bóng, tựa hồ đối thủ trong trận này là kẻ thù giết cha của anh vậy.

“Cái tên xấu xa này ... Hôm nay nhất định là uống lộn thuốc” Hai chân của giáo luyện như nhũn ra, ông ta ngồi chồm hổm xuống trên mặt đất.

Cao Tư Đặc đứng ở trong sân, sau khi nhìn chung quanh toàn sân vận động một vòng với ánh mắt lợi hại, anh cao giọng hét lên: “Ngay cả trăm ngàn người nhìn anh, nhìn chăm chú vào anh, mà ánh mắt của em cũng không từng nhìn chăm chú vào anh, thì những gì anh làm hết thấy đều không có ý nghĩa!”

Theo tiếng gào thét của Cao Tư Đặc chấm dứt, không khí trong toàn sân vận động nhất thời sôi trào lên

Liên tiếp những tiếng ‘Cao Tư Đặc, em yêu anh’, ‘Cao Tư Đặc em ủng hộ anh’ ‘Cao Tư Đặc cố lên’ ‘Cao Tư Đặc tất thắng’ được hét lớn lên, tiếng hét không ngừng vang vọng trong sân vận động, các fan hâm mộ điên cuồng cổ vũ ủng hộ anh....

“Tử Trúc, anh đoán xem Cao Tư Đặc gửi thông điệp đó đến cho ai?” Mai Lý kéo kéo tay áo của Lý Tử Trúc.

“Uh....”

“Tử Trúc, mặt của anh rất đỏ a” Thấy Lý Tử Trúc không có phản ứng, Mai Lý nhìn qua Lý Tử Trúc ngồi bên cạnh mình, lại phát hiện mặt của Lý Tử Trúc đỏ ửng lên.

“Vậy sao?” Cậu theo bản năng xoa xoa mặt mình, dường như có điểm nóng.

“Ha ha, anh suy nghĩ gì vậy?”

“Không có, không có”

[Anh vừa gửi thông điệp đến cho mình sao? Cao Tư Đặc nhất định sẽ rất tức giận cho xem, anh thật vất vả mới lấy được vé mời, mà mình lại không tới ngồi ở vị trí Vip đó, mà lại chạy tới ngồi ở khu 5 với một biển người thế này, azzzz....]

Lý Tử Trúc dần dần tiến vào bên trong không gian suy nghĩ của mình, Mai Lý ngồi bên cạnh cậu chít chít động động hoặc nói gì đó không ngừng, nhưng căn bản tất cả đều không thể lọt vào trong đầu cậu.

Giữa sân, Cao Tư Đặc vừa phản thủ một cú đánh bóng rất đẹp mắt, giờ đây anh bắt đầu phát bóng về phía đối phương, tư thế của Cao Tư Đặc vô cùng thoải mái, anh vung vợt phát một đường bóng rất mạnh mẽ trong tiếng hoan hô âm ỉ của fans.

“Oa oa ... Hôm nay Cao Tư Đặc quá tuyệt vời, dường như đặc biệt khí thế, vừa vào trận đã áp chế được đối phương, có phải hay không thực sự có người đối với anh ta rất đặc biệt đang ngồi trong sân” Mai Lý vẫn không ngừng lải nhải.

“Uh....” Lý Tử Trúc gật đầu, trong khu vực Vip vẫn còn một vị trí trống, Lý Tử Trúc cẩn thận theo ngay từ đầu liền phát hiện Cao Tư Đặc từ khi bước vào sân đấu vẫn không ngừng nhìn về phía vị trí đó, vẫn nhìn đến khi trận đấu bắt đầu, anh mới thu hồi mắt, đem tinh thần tập trung vào giữa sân đấu.

[Cao Tư Đặc dường như không nhìn thấy mình.]

Lý Tử Trúc có điểm thất vọng.

[Bất quá cái này cũng không thể trách anh, toàn bộ sân vận động có đến hơn vạn người ngồi, mình nhỏ bé như thế này làm sao anh có thể phát hiện ra?]

“A Cao Tư Đặc, cú phát bóng sai lầm lần thứ nhất” Lời nói trong radio chưa dứt, thì có một trái bóng màu xanh từ trên cao hạ xuống, vừa vận dừng ở trong tay một cô gái mặc áo trắng ngay cạnh Lý Tử Trúc, cô gái áo trắng này cư nhiên bắt được quả bóng của Cao Tư Đặc nên vô cùng cao hứng nhảy dựng lên, tuy rằng quả bóng này là anh phát sai nhưng có thể nhận được bóng của thần tượng thì có fan hâm mộ nào không vui, cô ta hưng phấn hướng Cao Tư Đặc trong sân phất phất tay.

[Anh thực sự thấy mình sao?]

Lý Tử Trúc cùng Cao Tư Đặc trong sân đối diện nhau, tựa hồ cảm thấy không có khả năng, Lý Tử Trúc lắc đầu nhìn về phía cô gái bên cạnh.

[Quả bóng này nhất định là ngẫu nhiên, Cao Tư Đặc không có khả năng trong hàng vạn người liếc mắt một cái liền nhìn thấy mình.]

Sau một lần phát bóng sai, Cao Tư Đặc cũng không có xúc động quá lớn, tiêu sái giơ vợt lên cao, dùng mãnh huy vợt xuống, quả bóng rơi thẳng ở trên nội tuyến của đối phương, phát bóng đạt được 15-0, đối phương không kịp trở tay đã bị giết, lại bắt đầu giơ vợt phát bóng lên, một quả bóng nhỏ màu xanh bay thẳng lên trời cao, lại một lần nữa phát bóng sai lầm, lại một lần nữa đánh tới khu vực gần khu 5 của Lý Tử Trúc đang ngồi

[Anh nhìn thấy mình, anh nhìn thấy mình.....]

Giật lấy kính viễn vọng trong tay Mai Lý, theo trong kính Lý Tử Trúc rõ ràng thấy được trên mặt Cao Tư Đặc là mỉm cười bướng bỉnh.

[Anh không phải phát bóng sai lầm, mà là cố ý đem lần thứ nhất đánh tới bên người mình, anh hướng chính mình tuyên cáo, anh sớm phát hiện ra mình. Trời ạ ... lúc mới mở màn anh nói những lời kia là thực sự nói với mình a.]

Lý Tử Trúc kích động che miệng lại, lúc này đây cậu thực tin ... thực tin Cao Tư Đặc đã hưởng ứng lại tình cảm của cậu.

[Anh thật sự là thích mình, những trả giá của mình lúc trước hết thấy đều đáng giá.]

“A, đây là lần phát bóng sai lầm thứ hai trong hôm nay, nhưng tuyển thủ Cao Tư Đặc cũng không có hoang mang, xem , tuyển thủ Cao Tư Đặc lại phát bóng, lại bắt được điểm 30-0, lực phát bóng của tuyển thủ Cao Tư Đặc vô cùng lớn, không người có thể đỡ được, thí nghiệm nói anh có thể phát bóng tốc độ đạt tới hơn 200km/g, ngẫm lại có bao nhiêu người có thể nhìn thấy đường bay của bóng đi với tốc độ 200km/g, nếu không nhìn thấy rõ đường bay của bóng, thì nghĩ muốn đánh trả nó liền càng không có khả năng, xem ra ... tuyển thủ Cao Tư Đặc có thể thuận lợi bắt bàn thứ nhất, chính mình nắm lấy tình thế phát bóng”

Rõ ràng tường thuật viên là fan của Cao Tư Đặc, những lời của tường thuật viên phát ra từ radio đều hướng về Cao Tư Đặc, anh nghĩ không thắng được cũng không có khả năng, kế tiếp, đúng như lời của tường thuật viên đã nói, Cao Tư Đặc quả thực ở hai phát đánh trả bóng kế tiếp, thoải mái bắt được tình thế phát bóng!

Đối thủ của Cao Tư Đặc là Roger Henin, tuy rằng những đợt thi đấu trước anh gặp phải một số trắc trở, bị ATP sắp xếp thứ hạng tuột dốc thê thảm, mặc dù Roger Henin cũng từng được ATP xếp hạng danh thủ thứ 3, nhưng anh ta làm sao là đối thủ của Cao Tư Đặc, Cao Tư Đặc lấy đại lực phát bóng về phía anh ta, một đường bóng xinh đẹp hoàn hảo, tiêu sái lấy của đối thủ 2:0.

“A Đối thủ quá yếu, Cao Tư Đặc cũng chỉ cần đánh hai bàn liền thắng Chẳng thú vị gì cả!” Mai Lý kêu lên một tiếng bất mãn. Mai Lý cùng Lý Tử Trúc ở khi trận đấu kết thúc vẫn ngồi yên tại chỗ, nguyên nhân bọn họ không thích chen lấn xô đẩy giữa đám người lộn xộn kia, dù sao cũng có thời gian rảnh không cần vội, với lại bọn họ cũng không cần mua những sản phẩm của thần tượng bán xung quanh sân vận động, bọn họ cứ ngồi đó thủng thẳng chờ đám người tán đi.

“Ha ha ...” Trên mặt Lý Tử Trúc cố nặn ra một tia mỉm cười, nhưng trong lòng cậu lại nghĩ muốn đem Mai Lý ra chửi cho không còn manh giáp.

[Nha đầu chết tiệt kia, cô ‘ăn no rừng mỡ’ sao? Dám nghĩ muốn cho Cao Tư Đặc phải lâm vài khổ chiến, dựa vào cái gì, thật muốn chửi chết cô ... chửi chết cô... làm người không phúc hậu ... nha đầu đáng ghét....] =.=

“A ...Thu ... A ... ThuA ... Thu” Mai Lý bị Lý Tử Trúc chửi rửa không ngừng trong lòng, hung hăng đánh vài cái hất xì.

“Mai Lý, cô bị cảm sao?”

“Không phải, dường như là có người nào đó đang trù tôi” Mai Lý cực kỳ mê tín, liếc mắt một cái xem thường.

“Ha ha, cô nghĩ nhiều quá!”

[Nha đầu này có giác quan thứ 6 cũng quá cường một chút đi, chẳng qua mới chửi cô ta vài tiếng, cô ta liền cảm thấy có người trù cô ta, người đàn bà đáng sợ]

“Mặc kệ, tôi mời anh xem tennis, anh phải mời tôi ăn cơm ... tôi muốn ăn đại tiệc ...” Sức ăn của Mai Lý là ‘sư tử ngoạm’.

“Không có tiền ...”

[Mai Lý chết tiệt, còn dám bảo tôi mời cô ăn cơm, tôi có vé mời Vip mà không được ngồi, bị cô hại đến ngồi ở chỗ này, cô còn có ý tưởng muốn tôi mời cô ăn cơm sao? Lại chửi chết cô ... chửi chết cô] =.=”

“Không có tiền? Như thế nào có thể? Tử Trúc keo kiệt ... tôi muốn ăn đại tiệc ...” Mai Lý đâu nào biết nhiều như vậy, cứ âm ỉ lên đòi Lý Tử Trúc phải mời cô ăn đại tiệc.

“Không Đau” Câu ‘không có tiền’ còn chưa có nói ra miệng, trong không trung hạ xuống một trái bóng màu xanh, đánh thẳng tắp lên trên lưng Lý Tử Trúc.

“Làm sao vậy?” Vì lo cãi nhau nên Mai Lý không có chú ý tới quả bóng vừa bay tới kia.

“Không có, không có, cô đi trước đi, tôi nhất định sẽ ... tôi nhất định sẽ mời cô ăn đại tiệc, tiểu thư ... đau” Lý Tử Trúc giúp Mai Lý đi về phía trước vài bước, lại một quả bóng đánh trúng vào mông của Lý Tử Trúc.

[Đau muốn chết ... không cần lại dùng bóng đánh em, không phải chỉ là không ngồi ở vị trí anh đưa thôi sao? Có tất yếu sau khi tan cuộc lại dùng bóng đánh em không? Tuy rằng rất xa, nhưng bóng này đánh vào trên người vẫn rất đau a.]

Hoàn hảo là Lý Tử Trúc bọn họ chờ toàn bộ người ngồi ở trên khán đài đều tán hết không sai biệt lắm, mới chuẩn bị đứng dậy rời đi, bằng không để người ta nhìn thấy tình cảnh tuyển thủ dùng bóng đánh người, lại không biết báo chí sẽ viết ra loại tin tức ‘loạn thất bất tao’ gì nữa.

9. Chương 9

CHƯƠNG 8

Đẩy cánh cửa thủy tinh của quán bar Recall ra, việc làm ăn ở đây vẫn tốt giống như trước, khách nhân vẫn đông chật quán, hôm nay không phải là ngày Lý Tử Trúc ở trong này hát, cậu đi thẳng vào quán xuyên qua đám người, cách quầy bar còn một khoảng cách liền nhìn thấy Đại Hải ở trong quầy bar đang nhiệt tình làm việc.

Buổi chiều xem xong trận đấu của Cao Tư Đặc, cậu mời Mai Lý đi ăn hải sản, còn Cao Tư Đặc phải tham gia tiệc chúc mừng, anh tạm thời không thể thoát thân, giáo luyện cùng người tài trợ cũng lôi kéo anh đi chúc mừng thắng lợi hôm nay, có lẽ phải đến khuya anh mới có thể về đến nhà, nhưng mặc kệ là khuya cỡ nào Lý Tử Trúc cũng muốn chờ anh, vì cậu còn có rất nhiều điều quan trọng nói cùng anh, dù sao ngày mai cũng là ngày nghỉ cuối tuần, hai người cũng không phải đi làm cùng đi tập luyện, ngủ trễ một chút cũng không có sao.

Lý Tử Trúc thật sự vất vả mới thuyết phục được Mai Lý về nhà nghỉ ngơi, tâm tình cậu vô cùng vui sướng nên quyết định đến Recall uống một ly, thuận tiện ở đây hát vài ca khúc tình ca, để cùng chia sẻ với mọi người khoái hoạt hạnh phúc trong lòng cậu.

Lý Tử Trúc đi thẳng đến góc quầy bar, đã nhiều năm chỗ đó là nơi ngồi dành riêng cho cậu, cậu ngồi lên ghế cao gọi cho mình một ly nước trái cây, rất nhanh ông chủ King tự mình đem một ly trái cây tới trước mặt Lý Tử Trúc, cậu tiếp nhận ly nước, uống một hơi gần hết nửa ly nước, nước trái cây độc đáo vừa chua vừa ngọt kích thích vị giác.

“Hôm nay như thế nào lại đến đây?”

“Không hoan nghênh tôi sao?” Lý Tử Trúc buông cái ly nước trong tay, mỉm cười nhìn người đàn ông cao lớn trước mặt.

“Sao có thể chứ? Chỉ cần cậu tới, chuyện làm ăn trong bar sẽ tốt hơn so với bình thường một ít, làm ông chủ có người nào lại không nghĩ đến kiếm tiền chứ?” King vừa nói vừa lấy cho mình một ly whisky.

“Cũng rót cho tôi một ly đi!”

“Ách?” Động tác trong tay King bỗng nhiên dừng lại, Bamboo ở trong này chưa từng gọi qua rượu, nhất là rượu đối với cổ họng ca hát sẽ không tốt, mặt khác Bamboo muốn ở bất kỳ tình trạng nào cũng đều phải bảo trì thanh tỉnh, nên tự nhiên sẽ không uống rượu, không biết vì sao hôm nay lại phá lệ.

“Không cần trưng ra vẻ mặt kinh hoàng như thế, tôi muốn uống một ly vì tâm tình hôm nay của tôi phi thường vui vẻ a! Anh ấy rất cuộc cũng yêu tôi Yêu vẻ mặt bình thường của tôi! Tôi không cao hứng được sao?”

Lời nói phát ra từ miệng của Lý Tử Trúc cũng không có làm cho King cao hứng lên, lúc nghe tới ‘anh ấy rất cuộc cũng yêu tôi’ làm cho cái ly rượu trong tay King xém tí trượt khỏi tay, rơi xuống trên mặt đất.

“Phải không? Tôi nên chúc mừng cậu sao?”

“Bằng không anh muốn như thế nào?”

“Bamboo, cậu có hay không nghĩ tới cảm thụ của Phỉ Lợi Khắc Tư?” King buông cái ly trong tay, một đôi mắt màu xanh như biển rộng thâm thúy nhìn chằm chằm Lý Tử Trúc, trong trí nhớ cậu đã nhiều năm qua cậu chưa từng nhìn thấy ánh mắt này của King.

“Thực xin lỗi ...” King thật sự còn có một thân phận khác nữa, anh ta không chỉ đơn thuần là một ông chủ của một quán bar ở NewYork như vậy, anh cùng với lão đại mafia Ý – Phỉ Lợi Khắc Tư là anh em cùng mẹ khác cha. Anh ta đối với những sự kiện phát sinh ở giữa Lý Tử Trúc cùng Phỉ Lợi Khắc Tư đều rõ như lòng bàn tay.

“Những lời giải thích không nên nói với tôi!”

“Nhưng ... tôi vẫn muốn nói một tiếng thực xin lỗi...” King bọn họ đối xử với cậu rất tốt, có nhiều lúc đều vì nể mặt mũi của Phỉ Lợi Khắc Tư, cho nên Lý Tử Trúc nợ bọn họ rất nhiều.

“Anh ấy sẽ không muốn nghe đến lời giải thích của cậu, Bamboo, hiện tại cậu hạnh phúc không?” Ngay từ đầu King đã dự cảm được Lý Tử Trúc cùng Phỉ Lợi Khắc Tư không có khả năng ở cùng một chỗ, nhưng yêu thương chính là yêu thương, không có lý do gì để không tìm kiếm cơ hội, nếu đã là anh em, mặc kệ xảy ra chuyện gì đều phải giúp cậu ấy một phen, nhưng duyên phận là thứ tựa hồ thực không giúp được.

“Tôi thực hạnh phúc!” Trên mặt Lý Tử Trúc tràn đầy mỉm cười hạnh phúc, đây là nụ cười ngọt ngào hạnh phúc mà khi cậu ở bên người Phỉ Lợi Khắc Tư cũng chưa từng biểu lộ qua.

“Chỉ cần cậu cảm thấy hạnh phúc là tốt rồi! Còn về Phỉ Lợi Khắc Tư cứ để tôi nói, hôm nay không say không về ...” King có chút vui lòng cấp cho Lý Tử Trúc một cái ôm nhiệt tình chứa đầy chúc phúc, tuy rằng cậu không thể cùng với anh em của mình cùng một, nhưng trải qua nhiều năm ở chung, tình cảm giữa hai người đã vượt qua mức bạn bè xã giao bình thường, đã là bạn bè tốt của nhau, bạn tốt có được hạnh phúc, tự nhiên chính mình cũng sẽ vì cậu cao hứng một chút.

“Uống trước một ly này, đợi cho tôi hát xong, chúng ta lại tiếp tục uống ...” Hai người dùng sức cụng ly một cái, một ngụm uống hết ly rượu whisky, loại hào sảng này là phương thức biểu hiện hữu nghị giữa đàn ông với đàn ông.

Lý Tử Trúc ngồi ở trên đài cao vừa đàn ghi-ta vừa cất tiếng hát tha thiết. Nam âm ôn hoà mang theo tia vô cùng hạnh phúc, thanh âm tuyệt vời tràn ngập ngọt ngào kia vờn quanh ở trong lòng mỗi người nghe, cậu muốn mượn tiếng hát để mọi người trong quán bar Recall này cùng chia sẻ hạnh phúc ngọt ngào với cậu.

“Vì cái gì không đưa bao văn kiện kia cho cậu ta?” Vẻ mặt Đại Hả vô cùng lo lắng đứng ở phía sau King.

“Cậu ta nói cậu ta thực hạnh phúc!” King đúng lý hợp tình trả lời.

“Hạnh phúc??? Nếu hết thấy đều là giả dối, đều là tạo thành bởi lời nói dối cùng lừa gạt sao?”

“Bamboo là người thông minh!” King hiểu biết Bamboo, nếu không tự nguyện, thì người thông minh như cậu vậy, như thế nào có thể mắc mưu?

“Người Trung Quốc chúng ta có một câu ngạn ngữ gọi là “Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường”, ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, anh hiểu không?”

“Vậy cậu đưa cho cậu ta đi!” King thực dứt khoát đem hai bao hồ sơ đặt vào trong lòng Đại Hải.

“Anh ...”

[Rõ ràng là em trai Phỉ Lợi Khắc Tư đưa cho anh giao cho Bamboo, anh không nguyện làm người xấu, lại bắt tôi làm người xấu, hơi quá phận rồi a ... hừ ...!]

Đại Hải dùng ánh mắt hình viên đạn liếc theo bóng dáng King rời đi. Sau đó hướng mắt nhìn về phía thiên hạ đang vô cùng hạnh phúc ở trên đài cao, túi tư liệu trong tay tựa như khoai lang nóng phồng tay, đưa hay vẫn là không đưa đây?

Hai hàng lông mày của Đại Hải nhíu vào một chỗ, [Bamboo nhìn qua rất vui vẻ hạnh phúc, nếu đưa cho cậu ta, cậu ta nhất định sẽ thực thương tâm, King chết tiệt vì cái gì lại đem cái bao văn kiện này giao cho mình, nếu không đưa, Bamboo sẽ càng lún càng sâu, rồi có một ngày cậu ta phát hiện ra chân tướng sẽ càng làm cho cậu ta bị thương trầm trọng hơn.]

“Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê?” King cách rất xa quầy bar, đặt tay lên trên bàn, xuyên thấu qua ly rượu màu hổ phách nhìn xem Đại Hải nhíu hai hàng lông mày lại một chỗ, lắc lắc ly rượu trong tay với vẻ bất đắc dĩ lắc.

[Cậu cũng hiểu được nói người khác ‘trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường’, ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, cho nên cậu lại không thấy được chuyện giữa chúng ta, đúng không?]

Một ngụm đem hết chất lỏng cay xè nuốt vào trong bụng, King cô đơn cúi đầu, trong lòng đầy ngập chua xót không người có thể hiểu.

“Hải ... cậu làm sao vậy? Cho tôi một ly nước ...” Hát hết mấy ca khúc, Lý Tử Trúc mỉm cười ngồi trở lại quầy bar.

“Đây của cậu!” Đại Hải đẩy một bụng tâm sự đưa cho Lý Tử Trúc một ly nước.

[Ông chủ tình tình chết tiệt, tự nhiên mặc kệ chuyện của ta, hiện tại lại đem khoai lang phồng tay ném cho mình, lại chạy đến bên kia uống rượu vui vẻ, rốt cuộc phải làm như thế nào mới tốt đây?]

“Đại Hải, cậu là không phải có cái gì muốn nói ...” Nhìn mặt Đại Hải không ngừng biến sắc, Lý Tử Trúc tò mò hỏi!

“Là như vậy ... Phỉ ... không, hôm nay thời tiết phi thường tốt, tâm tình của cậu cũng phi thường tốt nhỉ! Ha ha ...” Lời nói đến bên miệng nhưng cuối cùng lại bị Đại Hải nuốt trở về, lại nói ra những lời nói không đầu vào đầu.

“Uh, rất tốt ...” Lý Tử Trúc đương nhiên hiểu rõ Đại Hải muốn nói chuyện không phải liên quan đến thời tiết, nhưng cậu ta không nghĩ nói ra, chính cậu cũng sẽ không buộc cậu ta nói ra.

“Ha ha ...” Khoé miệng Đại Hải run rẩy, cười ngây ngô.

“Cho cậu ...” Một đôi tay từ sau quầy bar vươn lên, đem bao văn kiện kia ném tới trước mặt Lý Tử Trúc.

“Ông chủ, anh ...” Đại Hải hô to.

[King khi nào thì đi đến phía sau lưng mình? Sao mình đều không có phát hiện.]

“Đây là cái gì?” Lý Tử Trúc đặt bàn tay lên trên bao văn kiện.

“Phỉ Lợi Khắc Tư nhờ tôi chuyển cho cậu!” King trả lời rõ ràng gọn gàng.

“Nga ...” Tay Lý Tử Trúc đề lên trên bao văn kiện, bắt nó đẩy trở lại.

“Bamboo, cậu đây là?” Đại Hải không rõ lắm ý tứ hành động của Lý Tử Trúc.

“Không có gì. Nội dung trong văn kiện này cùng với suy nghĩ của tôi có lẽ không sai biệt lắm, không cần phải xem, có một số việc dùng ánh mắt nhìn đều không thể cảm nhận được sự thật chân tướng, chân tướng là phải dùng tâm để cảm nhận.” Nói nhiều cũng thế thôi, Lý Tử Trúc đứng dậy chuẩn bị quay về nhà.

“Bamboo.....”

“King, Đại Hải, cảm ơn hai người, hiện tại tôi thực hạnh phúc, các người chỉ cần biết như vậy là được rồi! Hẹn gặp lại”

“Chỉ cần hạnh phúc là được rồi?” Nhìn bóng dáng Lý Tử Trúc đi xa, trong miệng King không ngừng lặp lại lời nói của cậu để lại trước khi bỏ chạy.

[Thông minh như cậu ta, như thế nào lại không nhìn ra được một số động tác ngầm của Cao Tư Đặc chứ? Có một số chuyện không cần biết quá rõ ràng, nhắm mắt đi một con mắt, ngo lơ đi một vài chuyện, sẽ được hạnh phúc nhiều lắm]

“Đình ...” Thang máy dừng ở lầu 13, đẩy cửa căn hộ ra, trước mắt là một mảnh tối đen, Lý Tử Trúc cũng không ngoài ý muốn khi thấy trước mắt tối đen, kỳ thật cậu cũng đã sớm thành thói quen trong bóng đêm sờ soạng mà đi.

[Mảnh hắc ám trước mắt này là tượng trưng cho cuộc hôn nhân giữa mình cùng Cao Tư Đặc sao? Ngay cả một tia ánh sáng cũng đều không thể nhìn thấy.]

“Ai....” Một tiếng u oán thở dài, quanh quẩn ở trong bóng tối, tùy tay đóng lại cánh cửa nhà, thả người đi vào trong không gian hắc ám, ấn tay lên chiếc đồng hồ cơ, 11 giờ 58 phút, nói vậy Cao Tư Đặc vẫn còn đang cùng với đám bạn bè của anh trái ôm phải ủng, vui đến quên cả trời đất đi!

Bỗng nhiên hắc ám trước mắt dần dần hiện lên rất nhiều điểm sáng, tuy đó là ánh sáng, nhưng nó rất mờ ảo, thế nhưng ánh sáng mờ ảo này lại làm cho tâm lạnh như băng của Lý Tử Trúc dần dần nảy lên một cảm giác ấm áp nhẹ nhàng, xoa tan đi mảnh hắc ám không có một chút ánh sáng vừa tràn vào trong lòng cậu kia.

“Happy Birthday to you!” Trên bánh kem nho nhỏ cắm một vài ngọn nến, nam âm trầm thấp lại khêu gợi vang lên lời chúc mừng, Lý Tử Trúc nhìn hết thấy hình ảnh trước mắt, không biết chính mình nên làm ra cái dạng phản ứng gì, thời gian tựa hồ dừng lại ngay tại thời khắc này, cậu nhìn thẳng vào cặp mắt màu xanh trước mắt kia, néo mạnh chính mình một cái.

[Đau ... có thể cảm thấy đau ... vậy chính mình sẽ không phải đang nằm mơ a.]

“Tên ngốc, vì cái gì lại néo chính mình, sẽ không bị đau sao? Nhanh lên, đem nến thổi tắt đi, bằng không qua 12 giờ sẽ không còn là sinh nhật của em nữa”

“Uh....” Trong đầu Lý Tử Trúc trống rỗng, chỉ có thể dựa theo lời nói của người đàn ông trước mắt mình mà làm theo

“Này này, em yêu, em phải cầu nguyện trước”

“Uh... em hy vọng”

“Em yêu, không thể đem lời cầu nguyện nói ra, nói ra sẽ không thể thực hiện”

“Uh” Cậu dựng tâm cầu nguyện nguyện vọng trong lòng, rồi thổi tắt ngọn nến, nháy mắt ánh sáng tràn ngập bốn phía.

“Em yêu, sao em lại khóc Anh chỉ đợi em một buổi tối ... Đừng khóc, anh không có ý oán giận em đâu” Một tay đang cầm bánh ngọt, một tay luống cuống lau đi nước mắt đang rơi xuống như mưa từ hốc mắt của Lý Tử Trúc.

[Như thế nào lại càng lau càng nhiều?]

“Không phải, em rất cảm động ...” Lý Tử Trúc hận không thể ôm chặt lấy Cao Tư Đặc, ở trong lòng anh mà khóc nức lên hạnh phúc, trong lệ quang mơ hồ, nhìn tay chân luống cuống của người yêu, Lý Tử Trúc lại ‘xì’ một tiếng, nở nụ cười.

“Một hồi khóc, một hồi lại cười ...” Cao Tư Đặc yêu thương nhìn cái mũi đỏ đỏ của người yêu.

“Anh làm sao biết hôm nay là sinh nhật của em, chính em đều đã quên...”

“Anh là lão công đáng yêu của em mà ... hết thấy của em đều nằm ở trong lòng bàn tay của anh, hết thấy của em anh đều biết, như thế nào lại không biết sinh nhật của em chứ?” Anh bẻ một khối bánh ngọt, đút vào trong miệng Lý Tử Trúc, sau đó anh ôm lấy cậu ngồi ở trên ghế sofa, một miếng một miếng đem bánh kem nhỏ đút vào miệng của cậu, sau đó cẩn thận lau đi vụn bơ dính ở khóe miệng của người yêu.

“Bánh kem này ăn rất ngon, là bánh kem sinh nhật ngon nhất mà em từng nếm qua, cảm ơn anh ...”

“Tên gốc này, em là lão bà của anh, anh không thương em thì thương ai? Còn cùng lão công nói cái gì cảm ơn Muốn nói cảm ơn, không bằng hôn một chút lên chỗ này ...” Cao Tư Đặc chỉ chỉ vào đôi môi của mình.

“Ba ...” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lý Tử Trúc đỏ bừng lên, ở trên môi Cao Tư Đặc đặt xuống một nụ hôn thật mạnh.

“Em yêu, em đang hôn bạn bè sao? Không sao, để lão công đến dạy cho em biết như thế nào mới gọi là hôn tình nhân...” Đôi môi khô gợt, gắt gao dừng ở trên bờ môi Lý Tử Trúc.

Bánh kem trên tay anh không biết từ khi nào đã được anh đặt ở trên bàn nhỏ ở trước ghế sofa, cậu duy nhất có thể cảm nhận được – môi anh di động tới chạm vào môi chính mình, tinh tế hút lấy bờ môi cậu, độ ẩm hơi thở tựa hồ dần dần bay lên, mà cặp ôn thần kia không chỉ quyến luyến ở đôi môi chính mình, mà chậm rãi hướng đến tiếp cận bên tai, hai bên má cảm thụ được vuốt ve của Cao Tư Đặc. Lý Tử Trúc vẫn đều phi thường thích độ ẩm trên người anh, ẩm áp này rất ôn hoà tựa như mùa xuân trên hải dương.

Cao Tư Đặc bắt đầu được một tác lại muốn tiến một thước, anh cởi đi từng kiện từng kiện quần áo ở trên người, đây là lần đầu tiên anh ở tình huống ý nghĩ thanh tỉnh không có giao dịch mà chủ động tiếp cận cậu, lúc này đây cậu thật sự lâm vào vòng tình của anh, Lý Tử Trúc càng phát ra tin tưởng Cao Tư Đặc là thật yêu thương cậu, giữa bọn họ không hề có giao dịch cùng danh lợi

Quần áo trên người anh được cởi ra hết, Lý Tử Trúc nhìn người đàn ông trần trụi trước mắt mình, làn da màu đồng cổ của anh trông rất xinh đẹp cùng cường tráng, đó là kết quả do anh mỗi ngày rèn luyện ở dưới ánh mặt trời, làn da ấy tản ra bóng loáng sáng rọi đến mê người, cơ thể rắn chắc cùng đường cong tuyệt mỹ, nhất là từ bắp vai kéo dài xuống bên hông dần dần co rút lại tạo nên một đường cong quả thực gợi cảm hoàn mỹ đến nói không nên lời, khó có thể tưởng tượng được thân hình trần trụi ở trên người mình này ở dưới ánh mặt trời rơi đầy mỗi hồi vung cao vợt tennis sẽ mê người đến cỡ nào, nhìn Cao Tư Đặc hấp dẫn con mắt người như thế, Lý Tử Trúc không khỏi liếm liếm đôi môi khô ráo. (=.=)

“Em yêu, em đang câu dẫn anh sao? Ngày mai không xuống giường được cũng không nên trách anh nha.” Anh mỉm cười tà tứ đem Lý Tử Trúc đặt nằm dài trên ghế sofa.

“Em không có ...” Lý Tử Trúc vô tội phản bác, cậu nghiêm mặt càng ngày càng đỏ bừng lên của mình sang một bên, tránh đi ánh mắt như hổ đói vồ mồi của Cao Tư Đặc đang nhìn mình.

“Còn nói không có? Trời ạ ... lần sau chúng ta phải đổi chỗ nào có gương để làm, nhất định phải cho em nhìn thấy ánh mắt câu dẫn của mình, còn có biểu tình mê người đến cỡ nào của em.” Cùng Lý Tử Trúc ở chung thời gian càng dài, lại càng cảm thấy khuôn mặt bình thường này của cậu càng phát ra đáng yêu, liền ngay cả đôi môi mỏng cùng chỗ mày rậm này cũng trở nên mê người như vậy

“Em yêu, không cần cự tuyệt anh?” Anh chậm rãi tới gần, hơi thở mềm nhẹ chiếu vào trên mặt cậu, trong chớp mắt bốn môi dán vào một chỗ, lý trí của cậu nháy mắt bay thẳng lên chín tầng mây. Rốt cuộc không thể khống chế được dục vọng cuồng dã trong cơ thể, Lý Tử Trúc không tự chủ được bắt đầu hưởng ứng động tác của Cao Tư Đặc, hai tay cậu gắt gao ôm chặt lấy anh, vuốt ve lên tấm lưng dày rộng rắn chắc của anh, cậu tự động mở ra hai chân để cho thân thể của anh có thể tiến vào dễ dàng, tiếp đó co hai chân lại gắt gao kẹp chặt lấy thắt lưng to lớn của anh. Được người yêu chủ động hưởng ứng, Cao Tư Đặc quyết

định không cần phải khống chế dục vọng đầy mình muốn đem thiên hạ dưới thân dung nhập vào bên trong thân thể của chính mình.

“Hiện tại anh đều cho em xem trọn thân hình trần trụi của mình, mà em lại một kiện quần áo cũng không chịu cởi ...” Vội vàng cởi quần áo trên người Lý Tử Trúc ra, sau đó anh nhìn chăm chăm vào da thịt trắng nõn cùng mềm mại của cậu.

[Ha ha ... hết thấy này đều là của mình] (=.=)

Hai tay Cao Tư Đặc làm càn vuốt ve hưởng thụ sự mềm mại trên bờ ngực co dãn của cậu, cúi đầu dùng đôi môi hàm trụ lấy nhũ tiêm hồng phấn trên bờ ngực trắng nõn ấy, anh luân phiên dùng đầu lưỡi liếm lộng, nhưng dường như liếm lộng như thế cũng không thể thỏa mãn được sự đói khát của anh, anh bắt đầu cắn cắn lên một bên nhũ tiêm, dùng sức hút mạnh lấy nó, ban đầu Lý Tử Trúc còn liều mạnh ấn nhũ tiêm tiếng rên rỉ của mình, nhưng khi bị anh cắn xuống nhũ tâm liền nhịn không được mở miệng thét chói tai ...

“A ... Ân ...” Loại khoái cảm khác thường này làm cho Lý Tử Trúc xúc động đến muốn khóc thành tiếng, đây là cảm giác được dụng tâm yêu thương mà cậu chưa bao giờ được cảm thụ qua, toàn thân phấn khởi muốn khóc lớn, Lý Tử Trúc không biết phải làm như thế nào để hưởng ứng loại cảm giác này, nó gần như bức điên cậu, cậu bất lực chỉ biết ôm chặt lấy Cao Tư Đặc, mặc cho anh ở trên người mình ‘ta cần ta cứ lấy’.

Nhũ tiêm hồng phấn dưới cắn cắn liếm liếm của anh, dần dần sưng đỏ lên, càng trở nên mẫn cảm hơn, nước miếng hoà quyện với sắc thái đỏ thắm loé ra bóng loáng mê người, chỉ cần bị hai ngón tay nhẹ nhàng sờ sờ cũng làm cho thất lưng của cậu lập tức nhảy dựng lên, gắt gao dán dính vào người anh, cũng không tự trụ cọ xát. Nhìn phản ứng của thiên hạ dưới thân, Cao Tư Đặc càng thêm vừa lòng đắc ý.

[Nguyên lai mình chỉ cần nhẹ nhàng điều bát một chút, liền có thể làm cho thiên hạ dưới thân luôn có bộ dáng đứng đắn bày ra phản ứng *** kịch liệt như thế!]

Lý Tử Trúc ý loạn tình mê nhìn khuôn mặt tuấn dật tràn đầy dục vọng của Cao Tư Đặc ở trên người cậu, còn có những động tác khi thì ôn nhu khi thì thô bạo của anh, làm cho trong cơ thể cậu không ngừng trào lên một cỗ khát vọng mong được anh ôm ấp kịch liệt.

Nguyên bản hai tay vẫn đang đặt ở trên bả vai của Cao Tư Đặc, không biết từ khi nào đã đặt ở trên thất lưng của anh, vô ý thức xoa xoa nắn nắn thất lưng săn chắc ấy, tiếp theo lại không có ý thức mà lần mò xuống phía dưới, thẳng đến xoa xoa bóp bóp lên trung tâm dục vọng cực nóng kia. (=.=)

“Hừ ...” Động tác vô ý thức của Lý Tử Trúc, càng thêm khơi mào dục vọng ở Cao Tư Đặc, cặp tay lạnh như băng kia chạm đến dục vọng nóng cháy của anh, không những không làm cho nó hạ nhiệt xuống mà làm cho nó càng thêm cháy lớn, Cao Tư Đặc ‘hừ’ lạnh một tiếng, hung tợn trừng mắt nhìn Lý Tử Trúc.

“Tên vô lại này, muốn cho anh còn chưa có tiến vào liền tiết ra sao?” Đêm nay thâm nghĩ hảo hảo yêu thương cậu, không hề muốn làm cho cậu bị đau hay bị thương, nhưng hành động vô ý thức này của Lý Tử Trúc, đã nghiêm trọng phá huỷ kế hoạch của Cao Tư Đặc.

“Em yêu, em vội muốn anh như vậy sao?” Nhìn động tác vội vàng của Lý Tử Trúc, làm cho thân thể anh càng nóng lên, Cao Tư Đặc nhấn nạt thực vất vả, nhưng rốt cuộc cũng không thể khống chế được nữa khi thân thể dưới thân cứ vận vẹo khích thích lấy dục vọng của anh.

Thân thể cậu tràn ngập dục vọng, không hề cố kỵ điều gì, cứ hướng Cao Tư Đặc khiêu khích cùng mở rộng hai chân, làm cho cự vật của anh có thể dễ dàng thuận tiện tiến vào trong thân thể chưa chuẩn bị tốt của cậu.

“Ô Đau quá” Một trận đau đớn kịch liệt từ dưới thân hướng lên thân thể khuếch tán ra bốn phía. Căn bản hậu huyệt chưa trải qua âu yếm gì thì hoàn toàn không thể thừa nhận cự vật to lớn xâm nhập, nhưng trong cơ thể cậu có một cỗ cảm giác muốn được ôm lại không ngừng thúc giục cậu tiến tới.

“A ... em yêu , quá sướng” Cùng với thân thể Lý Tử Trúc xảy ra tình huống bị cảm giác bất đồng va chạm sắp hỏng mất còn có thân thể của Cao Tư Đặc, anh cảm nhận được đau đớn khi dục vọng không được thỏa mãn

[A Ông trời, ta đây sắp điên mất, ta rất muốn tại trong cơ thể mê chết người này mà tận tình thỏa mãn, nhưng Ta lại sợ thiên hạ dưới thân bị thương....]

“Ô ...” Lý Tử Trúc gắt gao ôm lấy thắt lưng trắng kiện của Cao Tư Đặc, không ngừng thúc giục anh tiến tới.

“Em yêu, một ngày nào đó anh sẽ bị em bức điên mất ...” Bị kích thích khoái cảm khi xâm nhập vào trong cơ thể Lý Tử Trúc bức điên, rốt cuộc Cao Tư Đặc không thể nhẫn nhịn được nữa, anh dùng sức động thân, đem toàn bộ cự vật của mình chôn sâu trong cơ thể cậu bắt đầu mạnh mẽ trườn sát!

“A ... Cao Tư Đặc...” Lý Tử Trúc cảm nhận được hoàn toàn bị xỏ xuyên qua, nháy mắt thân thể cậu cứng ngắc, hậu huyết vì đau đớn không ngừng co rút chặt lại, Cao Tư Đặc đương nhiên biết Lý Tử Trúc rất đau, nên cố gắng nhẫn xuống dục vọng rung động, lui về phía sau rời khỏi thân thể cậu, cúi đầu dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm lên ‘tiểu hoa cúc’ trước mắt đã bị đỏ lên có điểm muốn xuất ra tơ máu. Sau đó dùng ngón tay cần thận khếch trương huyết khẩu.

“Không cần ... rất bẩn” Lý Tử Trúc không thể tin nhìn Cao Tư Đặc đang làm ra hành động khiến người ta phát cuồng kia.

“A ... không cần, ân Cao Tư Đặc, từ bỏ” Cảm nhận được tình yêu tràn đầy trong lòng Cao Tư Đặc, Lý Tử Trúc không bao giờ hoài nghi tình yêu của anh đối với mình nữa, cái gì giao dịch, cái gì chuyện xấu đều bị cậu ném tuốt lên trời cao, trong mắt, trong lòng cậu chỉ tràn đầy ‘Cao Tư Đặc yêu mình’.

“Không cần ... không đau ... anh đến đây đi” Trong lòng vẫn tuôn trào mãnh liệt cảm giác muốn được Cao Tư Đặc ôm, khát vọng muốn được Cao Tư Đặc mạnh mẽ xâm lược, thân thể so với tâm làm ra phản ứng nhanh hơn, tiểu huyết nhện không được mà gắt gao hút chặt ngón tay của anh, Cao Tư Đặc rút ngón tay ra, sau đó chậm rãi hướng thẳng thân thể cậu mà tiến vào.

“Thực xin lỗi ... em yêu ... anh sắp không nhịn được nữa Thông cảm” Trên trán, trên thân thể Cao Tư Đặc che kín một tầng mồ hôi, anh dùng giọng khàn khàn chứa đầy dục vọng ở bên tai Lý Tử Trúc nhẹ nhàng nói.

“Em ... em cũng muốn” Những lời này đối với Cao Tư Đặc mà nói như rút chốt an toàn của quả mìn. Dục vọng toàn thân anh đều theo những lời này mà giải phóng tất cả, thân thể cũng bắt đầu luật động mạnh mẽ theo tự nhiên để tìm kiếm thỏa mãn khát vọng.

“Trời ạ, em yêu, quá chặt, quá sướng, mỗi lần đều như làm với xử nữ vậy, nóng quá” Cao Tư Đặc kích động hôn xuống đôi môi Lý Tử Trúc, một bên dùng sức trườn sát mạnh mẽ, luật động càng ngày càng nhanh, lần lượt dùng hết sức mà đỉnh nhập thật sâu vào trong cơ thể Lý Tử Trúc, một bên không ngừng âu yếm vuốt ve thân thể cậu.

“A ... A ... Ân” Lý Tử Trúc liếc nhìn xuống tiếng thét chói tai của chính mình, nhưng rốt cuộc vẫn là không nhịn được, dưới những cái đỉnh nhập kịch liệt mạnh mẽ của Cao Tư Đặc làm cho cậu phát ra những trận rên rỉ phóng đảng.

“Kêu ra đi, em yêu, anh thích nhất em ở trong kịch tình phát ra những tiếng thét chói tai...” Cao Tư Đặc lại cử nhập một cái thật sâu, anh đỉnh vào một điểm nào đó, rồi từ đó nhìn thấy ánh mắt của Lý Tử Trúc theo động tác của mình mà càng thêm tan rã, ánh mắt này lúc bình thường luôn trầm tĩnh như một đầm nước sâu, nhìn không ra một tia động tĩnh, chỉ có những lúc này mới có thể nhìn ra được nó dao động.

“Ô ... A ... sướng sướng a ... đừng có ngừng A”

“Rất sâu Thực rất sâu ... sâu thêm chút nữa.... A” Bị Lý Tử Trúc một lần lại một lần kêu sâu như vậy, làm cho động tác dưới thân của Cao Tư Đặc càng thêm ra dùng sức mà đỉnh nhập, cậu sớm không biết chính mình đang kêu gọi cái gì nữa.

“Là nơi này sao?” Cảm nhận được hậu huyết của Lý Tử Trúc co rút chặt lại, hơn nữa tiếng rên rỉ phát ra càng kịch tình hơn, anh cố nhịn đi dục vọng muốn bắn ra, một lần lại một lần hung hăng va chạm vào điểm mẫn cảm trong cơ thể Lý Tử Trúc.

“A a ... A ô ... Cao Tư Đặc A a” Sau một trận âm thanh rên rỉ kịch liệt, hai người đồng thời bắn ra nguồn suối kích tình của mình. Đồng thời Lý Tử Trúc cũng chìm vào trong bóng tối. (ngắt ==)

10. Chương 10

CHƯƠNG 9

Công Ty Luật Sư Á Lịch Sơn Đại.

“Tử Trúc, không tốt rồi, vừa rồi Hội Liên Hiệp Luật Sư gọi điện báo – bọn họ mời anh tới hiệp hội một chút, thời gian là chiều hôm nay lúc 3 giờ, nói là có người khổng cáo anh trái với ‘Luật sư thủ tục.’” Lòng Mai Lý nóng như lửa đốt nhìn Lý Tử Trúc.

“Bọn họ có nói là vì vụ án của người nào không?” Lý Tử Trúc trầm tĩnh nhìn Mai Lý, trong đầu dò xét lại những vụ kiện trong vòng 3 tháng gần đây của mình.

“Nghe nói hình như là về vụ án của Y Lệ Toa Bạch, có người khổng cáo anh là luật sư bào chữa nhận hối lộ kén thù, còn có” Lời nói Mai Lý nói được một nửa thì ngừng lại.

“Còn có cái gì? Nói cho xong đi!” Cái trán của Lý Tử Trúc hơi hơi nhú lại.

[Cái vụ án kia đã kết thúc cách đây gần bốn tháng, như thế nào đến hôm nay mới có người khổng cáo chính mình? Chẳng lẽ trung gian này có cái gì]

“Còn có uy hiếp lợi dụ nhân chứng đưa ra chứng cứ giả, Hiệp Hội Luật Sư mời anh đến Hiệp Hội để hỗ trợ điều tra, ngoài ra họ còn có nói – nếu điều tra ra khổng cáo là thật, bọn họ sẽ dựa theo luật của Hiệp Hội Luật Sư mà xử phạt anh, có thể đình chỉ công tác hoặc sẽ khai trừ tư cách luật sư của anh”

“Uh...” Lý Tử Trúc bình tĩnh gạt đầu, ý bảo Mai Lý có thể đi ra.

“Tử Trúc, này”

“Không cần lo lắng cho tôi, không có việc gì, yên tâm Không phải chỉ là đến Hiệp Hội để uống café, sau đó ký vài chữ đơn giản sao?” Cậu mỉm cười nhìn Mai Lý, nói cho cô không cần quá lo lắng chuyện của cậu.

“Nhưng là, Tử Trúc, tôi nghe người ở Hiệp Hội nói rằng bọn họ dường như đã thu thập được không ít chứng cứ xác định bất lợi đối với anh, lúc này đây không chỉ đơn giản đến đó uống café như vậy.”

“Không cần lo lắng, tôi không có việc gì, trước đây khi có người khổng cáo tôi, bọn họ không phải cũng đã nói là thu thập được chứng cứ xác định, nhưng cuối cùng còn không phải toàn là lời vô căn cứ sao?”

“Nhưng lúc này đây” Theo từ sáng sớm mí mắt phải của Mai Lý đã giật giật rất lợi hại, mỗi lần mí mắt phải của Mai Lý loạn giật là y như rằng người bên cạnh cô sẽ gặp chuyện không may, cho nên từ sáng sớm Mai Lý đã bắt đầu đứng ngồi không yên, nghĩ rốt cuộc là ai sẽ xảy ra chuyện, nghĩ tới nghĩ lui tất cả mọi người nhưng thật không ngờ người gặp chuyện lại là Lý Tử Trúc, lúc này đây Mai Lý thật sự có cảm giác không tốt.

Đêm khuya, Lý Tử Trúc mang theo một thân mỗi một bước vào toà cao ốc – nơi cậu ở cùng với Cao Tư Đặc, cậu ấn hạ thang máy, xuyên qua tấm cửa sắt thang máy trong suốt nhìn về một mỗi cùng tiêu tụy của mình.

[Hiệp Hội Luật Sư – nơi đó có vài người thật khó chơi, từ 3 giờ chiều mãi đến 11 giờ tối, trong suốt 8 tiếng có tới bốn, năm người của hiệp hội luân phiên nhau đối với chính mình tra hỏi cùng oanh tạc không ngừng, thật là mệt mỏi. Tuy rằng hôm nay bọn họ buông tha cho mình, nhưng sẽ không có đơn giản như vậy, lúc này đây bọn họ thật sự đã nắm trong tay hết thảy những chứng cứ chính xác vô cùng bất lợi cho mình.]

“Đình” một tiếng, cửa thang máy trước mặt Lý Tử Trúc mở ra, bước vào trong thang máy không người, đối mặt với tấm gương trong buồng thang máy, cậu dùng sức vỗ vỗ khuôn mặt dị thường tái nhợt của mình, thẳng đến khi hai má đỏ lên mới ngừng vỗ, tiếp đến cậu nhìn gương mỉm cười một chút, bày ra biểu tình không khác ngày thường là mấy, sau đó cậu mới bước ra khỏi thang máy. Cậu không muốn làm cho Cao Tư Đặc phát hiện ra chính mình dị thường, những trận đấu cũng đã đủ làm cho anh phiền lòng, trong khoảng thời gian dài, thành tích của anh vẫn thường thường, thẳng mấy tháng đến gần mới bắt đầu phát huy ra thực lực hơn người, cậu thật sự không thể để cho anh vì chuyện của mình mà phân tâm.

Đứng ở trước cửa căn hộ, Lý Tử Trúc vừa muốn đưa tay dùng chìa khoá mở cửa ra, chợt nghe thấy tiếng phụ nữ mắng chửi vô cùng tức giận cùng bên nhón truyền từ trong nhà ra, phương tiện cách âm của căn hộ tương đương không sai, nếu không phải đứng quá gần cửa, căn bản là nghe không được tiếng cãi nhau trong nhà.

Lý Tử Trúc đang nghĩ xem có nên lại đi ra ngoài dạo một vòng, mặc dù không biết người đàn bà kia là ai? Nhưng không cần nghĩ cũng biết cô ta có quan hệ với Cao Tư Đặc, nếu không phải là người phi thường thân mật, sẽ không biết Cao Tư Đặc có một căn hộ trong toà nhà cao ốc này. Khi cậu nghĩ bước ra ngoài đi dạo thì chợt nghe âm thanh bên nhón đó nhắc đến tên của mình, Lý Tử Trúc liền dừng cước bộ.

[Chẳng lẽ bọn họ cãi nhau vì mình? Người biết mình cùng Cao Tư Đặc sống chung một chỗ không nhiều lắm, đặc biệt là phụ nữ càng hiếm. Trừ bỏ tháng trước, có một lần bị Mai Lý nhìn thấy Cao Tư Đặc phi thường thân mật đưa mình đến trước cửa công ty luật sư, nên không thể không hướng cô ta phun ra mối quan hệ thật sự của mình cùng Cao Tư Đặc, ngoài ra cũng chỉ có chị gái của Cao Tư Đặc cùng luật sư riêng của Phạm gia biết về mối qua hệ này, còn có ai vào đây biết mối quan hệ giữa mình cùng Cao Tư Đặc nữa đâu? Người ngoài chỉ biết mình là luật sư đánh thắng vụ kiện ly hôn đoạt được quyền giám hộ con cho người đẹp Y Lệ Toa Bạch, ngoài ra cái gì cũng không có khả năng biết! Từ tiếng thét chói tai của người phụ nữ này, xem ra cô ta chẳng những biết mối quan hệ giữa mình và Cao Tư Đặc, mà còn biết cả chuyện Cao Tư Đặc cùng mình ở thị trấn nhỏ phía bắc Scotland cùng nhau chính thức làm vợ chồng đồng tính hợp pháp.]

Lý Tử Trúc khó có thể áp chế sự tò mò của chính mình, biết rõ nghe lén như vậy là không tốt, nhưng cậu vẫn quyết định ở tại ngoài cửa, trộm nghe lén nội dung bọn họ cãi nhau.

“Nghe nói Lý Tử Trúc kia vẫn còn chưa có rời đi nơi này?” Y Lệ Toa Bạch ngồi ở trên sofa, ngón tay chậm rãi cuốn từ từ một lọn tóc quăn màu vàng của mình.

“Uh...” Cao Tư Đặc châm lửa một điếu thuốc lá, hít sâu một ngụm, người phụ nữ trước mắt anh tuy là chị gái của anh, nhưng cũng là một khắc tinh sinh ra trong nhà, theo ngay từ nhỏ chỉ cần có chuyện gì dính dáng đến cô ta, cũng sẽ là chuyện không tốt.

“Nghe nói các người dường như ở một thị trấn nhỏ phía bắc Scotland làm kết hôn? Em trai yêu quý của tôi, cậu thật là không có tiền đồ, lại đi tìm một người đàn ông kết hôn, không biết chuyện này mà đến tai của cha thì ông ta sẽ làm ra cái dạng biểu tình gì?” Cùng Cao Tư Đặc sinh ra từ bụng mẹ, Y Lệ Toa Bạch cũng là tóc vàng mắt xanh, dáng người cao gầy xinh đẹp, xác thực cũng là một vũ vật, bất quá lúc này trên mặt của cô ta dần hiện ra tươi cười châm chọc, làm cho vũ vật tóc vàng này thoát nhìn càng như là ‘mỹ nhân rắn rết’.

“Chuyện của tôi không liên quan đến chị!”

“Tôi là chị ruột của cậu, chuyện của cậu như thế nào không liên quan đến tôi, vụ kiện của tôi đã xong, cậu nên đá bay người quái dị kia đi, cho dù hắn có thông minh cùng lợi hại như thế nào, nhưng vẫn là một người đàn ông, việc hôn nhân này nếu để người ngoài biết được sẽ tạo nên một vụ scandal rất nghiêm trọng, sự nghiệp tennis của cậu mới vừa trở lại tốt đẹp, không cần vì chuyện này mà huỷ đi tiền đồ của mình.”

“Chuyện của tôi không nhọc lòng chị gái phiền lòng!” Cao Tư Đặc nhấn mạnh hai chữ ‘chị gái’, Y Lệ Toa Bạch tuy là chị gái của anh, nhưng đối với cô ta – chuyện không có lợi cho cô ta, cô ta tuyệt đối sẽ không làm.

“Không phải nói với tôi là cậu yêu thương hắn chứ? Yêu thương một người đàn ông xấu xí? Cậu là không phải đàn ông đàn bà đều chơi đùa quá nhiều cho nên ngán, bây giờ bắt đầu dúi bụng ăn quàng?” Ngừng động tác cuốn cuộn lọn tóc của mình, cô ta trưng ra vẻ mặt khinh thường nhìn Cao Tư Đặc ngồi đối diện mình.

[Người Phạm gia luôn luôn là giữ bề ngoài tốt đẹp, tính tình rất cao ngạo cùng không bao giờ muốn yếu thế, hơn nữa bản tính cũng rất vô cùng thực dụng. Bằng không chính mình cùng Cao Tư Đặc cũng sẽ không đi truyền gien tốt như vậy.] =.=

“Ai nói tôi yêu thương cậu ta?” Cao Tư Đặc ghét nhất bị Y Lệ Toa Bạch cao cao tại thượng dùng vẻ mặt cùng ánh mắt khinh thường nhìn mình, như thế sẽ làm cho anh nhịn không được kích động mà muốn đấm

cho cô ta vài cú đấm.

“Cậu không thương hấn, sao còn không đuổi hấn đi? Cẩn thận không thì gien của người quá dị sẽ vĩnh viễn lưu lại trong căn nhà này!”

“Bao cở chung quy vẫn là bao cở, bề ngoài của nó có đẹp đẽ hoa lệ đến bao nhiêu thì chung quy vẫn là bao cở”

“Cao Tư Đặc, cậu có ý gì?” Ngay từ nhỏ Cao Tư Đặc đã thích mắng chị gái của mình là ‘cái bao cở mỹ nhân’, dinh dưỡng của cô ta đều bị bộ ngực ‘đưa hấu’ của cô ta hấp thu hết thấy, một chút dinh dưỡng cũng không đến được bộ não, chung quy bộ óc của cô ta như ‘quả nho’.

“Vụ án của chị đã xong, nhưng chớ quên, chồng cũ của chị vẫn có thể là không phục với phán quyết của tòa án mà tố tụng trở lại.”

“Thúi lắm, nhóc con cậu đừng tưởng rằng chị cậu không hiểu pháp luật, chỉ cần qua thời gian 15 ngày khiếu nại, hấn ta còn có thể tố cáo sao?” Y Lệ Toa Bạch vỗ mạnh xuống cái bàn ở trước mặt, nhảy dựng lên nhìn thẳng vào mặt Cao Tư Đặc, hành động này làm cho bộ ngực của cô ta cao thấp chớp lên muốn lộ ra khỏi chiếc áo cổ rộng, cô ta tức giận vì bị xem như người đàn bà ngu xuẩn.

“Nếu chồng của chị tìm được chứng cứ chính xác chứng minh chị ngoại tình thì sao? Mà chứng cứ này vừa vụn vặt trước anh ta không thể kiếm được? Chị nói chị phải làm sao bây giờ? Chúng ta làm sao có thể tìm được một luật sư lợi hại như Lý Tử Trúc để đến giúp chị đoạt lấy quyền bảo hộ cho đứa bé?”

“Như thế nào có khả năng tìm được?” Y Lệ Toa Bạch hận không thể tát cho anh một bạt tai.

[Cao Tư Đặc chết tiệt, ngay từ đầu nói chuyện hấn đã làm cho mình thấy không dễ chịu rồi, vụ ly hôn vừa rồi phải nhờ hấn giúp đỡ, chính mình đã bị hấn đè ép đến không có một cơ hội đứng thẳng lưng, thật vất vả mới nghe được một chuyện thú vị từ luật sư riêng, vốn định đến đây để cười nhạo hấn một phen, thật không ngờ lại bị hấn phản bác đến không còn đường chống đỡ.]

“Có tiền thì ngay cả ma quỷ cũng có thể sai khiến, đừng nói đến một chút chứng cứ nho nhỏ” Cao Tư Đặc tựa hồ tìm được lý do đánh trả lại Y Lệ Toa Bạch, ngón tay tao nhã đạn đi bụi thuốc. Anh hoàn toàn không biết, cuộc tranh cãi giữa anh và Y Lệ Toa Bạch này sẽ làm cho anh mất đi cái gì? Những gì bọn họ vừa nói làm cho Lý Tử Trúc ở bên ngoài nghe lén được cảm thấy trong lòng tràn đầy vết thương, hoạ vô đơn chí.

“Cậu suy nghĩ thật chu đáo, không hổ danh là em trai của tôi” Y Lệ Toa Bạch giả ý cười cười, biết chính mình hôm nay không thể nắm được ưu thế, liền quyết định chạy lấy người!

“Đi thông thả, tôi không tiễn chị” Nhìn Y Lệ Toa Bạch đi ra hướng cửa chính, anh huy huy ngón tay hình chữ “V” tượng trưng cho thắng lợi.

Ngoài cửa, Lý Tử Trúc nghe nói như thế, cuống quýt lấy cái chìa khoá ra, dùng ngón tay run rẩy không ngừng muốn mở cửa ra, nhưng phía trong cửa Y Lệ Toa Bạch vẫn là nhanh hơn cậu một chút, vừa mở cửa liền thấy Lý Tử Trúc đứng trước cửa, Y Lệ Toa Bạch thét lên một tiếng chói tai, sợ tới mức bước lui ba bước

“Hét cái gì? Gặp quỷ sao?” Không biết phía ngoài cửa chính xảy ra chuyện gì, Cao Tư Đặc cau mày đi ra.

“Ngượng ngùng, bộ dạng tôi rất xấu nên dọa chị ấy sợ, tôi trở về phòng của mình đây!” Về mặt Lý Tử Trúc tái nhợt, lập tức cúi đầu hướng phòng mình chạy tới.

“Hấn ... hấn ... hấn” Y Lệ Toa Bạch run run chỉ vào hướng Lý Tử Trúc vừa biến mất.

“Cậu ấy cái gì, nói mau” Sắc mặt trắng bạch vừa rồi của Lý Tử Trúc làm cho Cao Tư Đặc có dự cảm không tốt.

“Không biết hấn đã đứng ở trước cửa khi nào, vừa mở cửa liền nhìn thấy bộ mặt xấu xí của hấn, làm tôi sợ mất cả hồn!” Y Lệ Toa Bạch khê vuốt bộ ngực.

“Chị còn không mau đi!” Cao Tư Đặc đẩy Y Lệ Toa Bạch ra ngoài, tâm tình thật khó chịu anh dùng lực đóng cửa cái “rầm”.

[Chết tiệt, người đàn bà này như thế nào không chết quách đi, bất cứ chuyện gì dính dáng đến chị ta đều sẽ không có kết quả tốt, Lý Tử Trúc rốt cuộc đứng ở bên ngoài bao lâu? Nghe được những gì?]

Cao Tư Đặc phiên toái đứng ở trước cửa phòng cậu, nhìn chăm chăm cánh cửa đóng chặt đó, nhấc tay lên muốn gõ cửa, nhưng sắp chạm đến cửa thì ngừng lại, giơ lên lại buông xuống, rồi lại giơ lên lại buông xuống, động tác lặp đi lặp lại vài lần, cuối cùng vẫn là buông tha.

Lý Tử Trúc đứng ở phía sau cửa, thất vọng nghe tiếng bước chân xa dần.

[Vì sao anh không giải thích với em một chút, chỉ cần anh gõ cửa, em sẽ mở cửa, chỉ cần anh nói em sẽ tin, vì sao cái gì anh cũng không nguyện nói với em. Vì sao? Vì sao yêu thương liền nhất định là dối trá cùng lừa gạt, chỉ muốn yêu người mà sao kết cục đều là thương tâm.]

Lý Tử Trúc vô lực nằm ở trên giường.

[Ngày mai còn phải tiếp tục đối mặt với những tên đáng ghét trong Hiệp Hội Luật Sư.]

“Đông ...” Cửa nhà bị mở ra, rồi lại bị dùng sức đóng lại cái “rầm”, thanh âm nặng nề đó cũng đánh một kích vào trái tim yếu đuối của Lý Tử Trúc.

Ngày kế tiếp đối với Lý Tử Trúc mà nói là một ngày hoạ vô đơn chí, không biết là ai hướng các báo chí truyền thông lộ ra tin tức Lý Tử Trúc bị Hội Liên Hiệp Luật Sư thẩm vấn điều tra, các báo chí đều cho đăng ở trang nhất tin tức về Lý Tử Trúc, nào là “Thần thoại giới lý hôn không hề tồn tại?” hoặc “Bất bại truyền thuyết là kỳ tích hay là giả tưởng?”, hoặc các tin tức về Lý Tử Trúc nhận hối lộ kén thù, uy hiếp lợi dụ nhân chứng cho ra chứng cứ giả.

Hơn nửa tháng nay Lý Tử Trúc không ngừng chịu áp lực của các phương diện, bị người trong hiệp hội theo dõi. Mà cũng từ sau ngày kia, Lý Tử Trúc cũng không còn thấy Cao Tư Đặc, cũng không liên lạc điện thoại, Lý Tử Trúc lấy công ty trở thành nhà, liền ngủ ở trong phòng nghỉ ở trong công ty. Mấy ngày nay, mặc kệ cậu đi đến đâu, các phóng viên sẽ theo đến đó. Cho dù muốn về nhà cũng không về được, điện thoại của Cao Tư Đặc gọi như thế nào cũng không thông, tựa hồ anh đã có tâm trốn tránh cậu, gọi vài lần đều không được, cuối cùng Lý Tử Trúc cũng không gọi nữa.

Hiệp Hội Luật Sư bị khắp nơi gây sức ép cùng áp lực, rất nhanh đưa ra phán quyết xử phạt đối với Lý Tử Trúc, cậu bị khiển trách đình chỉ một năm chấp nghiệp luật sư. Sau khi nghe được tin tức này, Lý Tử Trúc chẳng những không làm bất cứ hành động quá lớn nào, mà ngược lại yên lặng tiếp nhận hết thảy mọi thứ. Ở công ty Luật không thể không làm luật sư, Lý Tử Trúc nộp đơn từ chức, tuy ông chủ Á Lịch Sơn Đại giữ lại lần nữa, nhưng Lý Tử Trúc vẫn quyết định rời đi nơi này.

“Tử Trúc, vì cái gì muốn đi, không phải chỉ là ngừng kinh doanh một năm sao? Một năm trôi qua rất nhanh, trăm ngàn lần anh không nên nản lòng, anh còn có thể lại ...” Sau khi Mai Lý nghe được tin tức Lý Tử Trúc một lòng muốn từ chức, không ngừng đi theo phía sau lưng cậu lải nhải ‘không cần rời đi, không cần rời đi’

“Stop! Mai Lý, chị gái tốt của tôi, ngừng kinh doanh một năm cũng không có làm cho tôi nản lòng, vừa vặn tôi có thể nương theo một năm này mà hảo hảo nghỉ ngơi một chút, ngẫm lại tôi đã có rất nhiều năm chưa có nghỉ ngơi dài hạn, cơ hội nghỉ ngơi lần này tôi cầu còn không được!” Lý Tử Trúc lộ ra một cái mỉm cười thật sáng khoái, muốn làm cho Mai Lý yên tâm.

“Tử Trúc, anh không cần cười nữa, anh cười khó coi muốn chết, tôi cũng sẽ không tin trong lòng anh không khổ sở, không nản lòng, bằng không anh sẽ không từ chức, mặc kệ tất cả, Á Lịch Sơn Đại cũng nói anh có thể ngừng lương giữ chức một năm, nhưng anh vì cái gì nhất định phải từ chức chứ? Cầu anh ... không cần rời đi chúng tôi ...”

“Aizzz Mai Lý, chị gái tốt của tôi ơi, tôi cũng không có nói phải rời khỏi các người, tôi chỉ muốn đi nghỉ ngơi, nghỉ hưu dài hạn một năm, tôi từ chức là vì sợ thời gian mình nghỉ ngơi quá dài sẽ dần tới lười biếng rồi không còn muốn đi làm việc nữa, công ty không cần phải giữ lại vị trí này cho tôi.”

Lý Tử Trúc tựa hồ tâm ý đã dứt, động tác thu thập vật dụng công tác đều không có dừng lại, thật không ngờ ở trong này làm việc năm năm, lại có nhiều vật dụng như vậy, xem ra một, hai ngày thu dọn cũng chưa chắc xong. Thời gian trôi qua quả thực nhanh, nháy mắt liền năm năm trôi qua, năm năm trước, thời điểm lúc cậu vừa lấy được giấy phép luật sư đã được Á Lịch Sơn Đại đang ở trường luật Harvard đề nghị đến công ty luật của anh ta giúp anh ta, lúc ấy công ty chỉ là một văn phòng nho nhỏ gồm cậu, Á Lịch Sơn Đại, Mai Lý cùng với hai trợ thủ cũng vừa tốt nghiệp, ngần ngừ trong vòng năm năm, Á Lịch Sơn Đại đã phát triển thành một công ty luật có trăm người mà ai cũng biết đến. Cố gắng của mọi người thật không uổng phí!

“Vậy anh muốn đi du lịch chỗ nào? Tôi cũng muốn đi.” Mai Lý tựa hồ cũng làm ra quyết định, cô quyết định biến thành cái đuôi của Lý Tử Trúc, cậu đi đến đâu, cô sẽ đi đến đó.

“Bây giờ còn chưa có nghĩ tốt, có lẽ sẽ đi Italia, cũng có lẽ sẽ đi Nhật Bản, hay là quay về quê hương của mẹ tôi là Trung Quốc, mà cũng có lẽ sẽ đi Scotland....”

“Vậy chúng ta đi tới làng du lịch ở phía bắc Scotland đi, được không? Tử Trúc, lần trước anh đã đi tới đó rồi đấy, nghe nói nơi đó không khí tốt lắm, chúng ta đi thăm lại chốn xưa được không?”

[Làng du lịch ở phía bắc Scotland sao??? Nhân sinh cùng Cao Tư Đặc cũng chính theo nơi đó mà bắt đầu – gặp gỡ, kết hôn, rồi cùng nhau chung sống một chỗ. Tuy rằng thăm lại chốn xưa, nhưng người đã không còn. Không biết hiện tại Cao Tư Đặc đang làm gì nhỉ?]

“Tử Trúc, Tử Trúc ... Anh có nghe tôi nói không?” Mai Lý gọi Lý Tử Trúc đang xuất thần thật lâu cũng không hưởng ứng cô.

“Uh ...” Vẫn còn giam chính mình bên trong những suy nghĩ, Lý Tử Trúc vô thức gật đầu hưởng ứng lời nói của Mai Lý.

“Ha ha, tôi đi đặt vé máy bay, ba ngày sau chúng ta liền xuất phát đi Scotland!” Mai Lý hoan hô chạy đi gọi điện thoại đặt vé máy bay.

“Thực xin lỗi, số điện thoại quý khách muốn liên lạc đã tạm thời khoá máy ...”

“Thực xin lỗi, số điện thoại quý khách muốn liên lạc đã tạm thời khoá máy ...”

“Thực xin lỗi, số điện thoại quý khách muốn liên lạc đã tạm thời khoá máy ...” Mặc kệ Lý Tử Trúc gọi bao nhiêu lần dãy số quen thuộc ấy, đều được trả lời lại bằng một giọng nữ điện tử không hề tức giận.

[Cao Tư Đặc, rốt cuộc ngay cả cơ hội nói lời tạm biệt với anh mà anh cũng không cho em sao? Chẳng lẽ những lần ân ân ái ái, tình yêu mặn nồng trước đây bất quá chỉ là một hồi đùa vui, một hồi giao dịch sao? Hết thấy mọi thứ đề là do một mình anh quyết định – nói bắt đầu là bắt đầu, nói chấm dứt liền chấm dứt!]

11. Chương 11

CHƯƠNG 10

Buổi chiều ở làng du lịch phía bắc Scotland phi thường dễ chịu, cho dù là thời điểm cuối mùa đông gió vẫn thổi mạnh, nhưng khu du lịch này vẫn tràn đầy gió xuân ấm áp cùng mang theo một mùi thơm độc đáo của bản xứ, ở nơi đây không nhìn ra một chút dấu vết bận rộn tấp nập, làm cho lòng người phi thường thoải mái.

Lý Tử Trúc hô hấp thật sâu, hít từng ngụm từng ngụm không khí trong lành ở đây.

[Thơm quá, thật không ngờ sau một năm mình lại quay lại đây – cùng là một nơi, cùng là một mùa, nhưng cảnh vật đã hoàn toàn thay đổi.]

“Tử trúc, nơi này thơm quá a Ha ha ... không khí nơi này so với NewYork trong lành gấp ngàn lần.” Lý Tử Trúc hoàn toàn đắm chìm trong thế giới suy nghĩ của mình bị những tiếng ca thán này thức tỉnh.

“Nơi này không có như NewYork chật chội, la hét ầm ĩ, cũng sẽ không có nơi gây ra những chuyện làm cho người ta phiền lòng, tôi mơ ước sống ở nơi này cả đời ...” Mai Lý tựa hồ phi thường thích nơi này, biểu tình

của cô hiện giờ giống như đối với khu du lịch này là ‘nhất kiến chung tình’, Lý Tử Trúc vẫn nghĩ rằng vị đại tiểu thư này quen với thành phố lớn náo nhiệt cùng phồn hoa sẽ không quen sống ở nơi này, hiện giờ nhìn thấy biểu tình hưng phấn của Mai Lý, cậu biết mình đã suy nghĩ hoàn toàn sai.

“Đó là không có khả năng, nếu cô ở nơi này cả đời, Á Lịch Sơn Đại nhất định sẽ điên mất!”

“Tôi không quay về, liên quan gì đến anh ấy? Giống như anh ấy là” Mai Lý bị nói trúng ‘tim đen’ nên hai gò má đỏ bừng, lời nói lộn xộn Chuyện tình của cô cùng Á Lịch Sơn Đại đã không còn là bí mật trong công ty, chỉ có vị đại tiểu thư này cứ cho là việc này không ai biết.

“Nga ... phải không?” Ánh mắt Lý Tử Trúc giống như vô tình đảo qua chỗ áo hở của Mai Lý, mặt trên làn da nơi đó hơi hơi lộ ra một mảnh hồng hồng, cũng không khó nhìn ra đó là hồng ngân.

“Tử Trúc sắc lang, anh đang nhìn gì vậy?” Mai Lý kích động buộc chặt chỗ áo hở. Trong lòng cô không ngừng mắng người yêu ở xa bên kia địa cầu.

[Á Lịch Sơn Đại chết tiệt]

“Chúng ta đi!” Cùng Mai Lý dọc theo đường đi cười cười nói nói, cước bộ dưới chân cũng trở nên thoải mái rất nhiều!

“Oa oa ... toà cổ bảo thật đẹp...” Mai Lý vừa nhìn thấy toà thành thế kỷ xưa trước mắt liền bật lên cảm thán không thôi, con người thật sự là một loại sinh vật kỳ lạ, bọn họ vẫn có thể đem một vật kiến trúc trên trăm năm bảo hộ tốt như vậy, tựa hồ năm tháng cũng không hề lưu lại bất kỳ dấu vết gì tại trên toà cổ bảo này.

“Tử Trúc, Tử Trúc, nơi này có vương tử sống sao?”

“Vương tử ???” Về mặt Tử Trúc đầy tò mò nhìn Mai Lý.

[Xem ra người này lại bắt đầu miên man vọng nghĩ rồi, có phải hay không chỉ chốc lát nữa còn có thể hỏi nơi này có mồ quốc vương của một quốc gia.]

“Tử Trúc? Không có vương tử sao? Vậy nhất định có quốc vương nhỉ?”

Lý Tử Trúc nhìn cánh cửa của toà cổ bảo, rồi bất đắc dĩ liếc Mai Lý một cái xem thường thật to, đầu óc của vị đại tiểu thư này cũng phong phú quá đi. Bất quá cũng nhọc công cho cô, nhờ có cô mà dọc đường đi Lý Tử Trúc không có thời gian nhàm chán, cũng không có thời gian để suy nghĩ miên man hoặc đau buồn.

“Hoan nghênh hai vị quang lâm, tôi là quản gia nơi này! Phòng của hai vị đã chuẩn bị tốt!” Một ông già râu tóc bạc phơ bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt Lý Tử Trúc.

“Cám ơn ...” Lý Tử Trúc quyết định không để ý tới ngạc nhiên của Mai Lý, biểu tình này của cô cũng không phải là lần đầu tiên xuất hiện trên chuyến hành trình, cô không mệt nhọc, nhưng Lý Tử Trúc cảm thấy khá mệt mỏi, chuyện cậu muốn làm nhất bây giờ chính là ngâm mình trong nước ấm, rồi sau đó ngủ một giấc thật ngon, để trút bỏ đi một thân mệt mỏi.

“Thật thoải mái” Ngâm mình trong bồn tắm lớn, Lý Tử Trúc nhẹ nhàng thở ra cùng nhắm mắt lại, nước ấm áp, mùi hoa thảo nhiên, nếu cả đời có thể như vậy thì tốt rồi, cậu thử chậm rãi thả lỏng thân thể của mình, bỗng nhiên trước mắt hiện lên một thân ảnh tuấn lãng – Cao Tư Đặc Lý Tử Trúc giật mình nháy mắt mở lớn hai mắt.

[Như thế nào lại bắt đầu nghĩ về anh ấy, không phải mình đã quyết định chôn vùi ký ức đau buồn đó rồi sao?]

Theo đạo thân ảnh kia xuất hiện trong đầu, cảm giác thoải mái cũng bỗng nhiên biến mất không thấy, lòng Lý Tử Trúc tràn đầy phiền não, cậu bước ra khỏi bồn tắm lớn, lấy khăn bông lau khô bọt nước trên người.

“Anh yêu em, em yêu anh yêu em” Lý Tử Trúc đứng ở trước gương nhìn ngắm bộ dạng bình thường của chính mình, trên mặt tuyến thô mi cơ hồ như tường thành, phía dưới mắt thì sưng lên một cái túi đen xỉ xỉ do thiếu ngủ trầm trọng, càng nhìn bóng người trong gương càng không chịu nổi.

[Cao Tư Đặc làm sao có thể yêu thương người, người liên tỉnh tỉnh đi]

“Em yêu, anh yêu em”

“Em yêu, anh yêu em”

“Em yêu, anh yêu em”

“Em yêu, anh yêu em”

“Không Không cần lại gạt em, anh vẫn luôn đối gạt em” Lý Tử Trúc đánh một quyền thật mạnh vào tấm gương trước mặt...

“Tử Trúc, anh làm sao vậy?” Mai Lý ở phòng xác bên nghe được tiếng động phát ra từ phòng Lý Tử Trúc, nghĩ đến cậu luẩn quẩn trong lòng làm ra điều gì sấm bậy, nên cô vội vàng vọt vào phòng cậu, thì nhìn thấy dưới đất đầy những mảnh vỡ nhỏ, còn tay phải của cậu thì máu thịt trộn lẫn.

“Tôi không có chuyện gì...” Lý Tử Trúc nâng lên một khuôn mặt so với mặt người chết cũng không đẹp hơn bao nhiêu, bày ra một tia tươi cười cực kỳ khó coi.

“Bị như thế mà còn nói không có gì? Chảy nhiều máu như vậy nhất định rất đau phải không?” Mai Lý đau lòng nhìn tay phải của Lý Tử Trúc không ngừng chảy máu, cô gọi quản gia nhờ ông ta đem tới hòm cấp cứu, sau đó cẩn thận lấy ra những mảnh vỡ thủy tinh dính trên mu bàn tay của cậu.

[Tình yêu thật sự đáng sợ đến như vậy sao?]

Cô chưa bao giờ thể hội qua tình yêu khắc cốt ghi tâm, nên sẽ không hiểu được tâm tình của người bị thương, nhưng nhìn Lý Tử Trúc trước mắt – người không ra người, quỷ không ra quỷ. Mai Lý cảm thấy mình thực sự là người rất may mắn.

[Tuy rằng Á Lịch Sơn Đại kia miệng rất xấu, hành vi lại quá mức thô lỗ, nhưng nhiệt tình của anh ấy đối với mình là thiệt tình không phải giả dối, ngay cả phân tình cảm sỗ sàng kia cũng là chân thành tha thiết. Tử Trúc đáng thương, vì sao lại cố chấp đi yêu loại người xấu xa đó?].

Mai Lý vì cậu mà cảm thấy không đáng, không đáng cho cậu phải hao tâm tổn trí vì người phụ bạc kia.

“Đừng khóc, Mai Lý, tôi thực sự không đau ...” Nhìn Mai Lý vì chính mình mà rơi lệ đầy mặt, Lý Tử Trúc phi thường áy náy.

[Mai Lý vì chuyện của mình đã hy sinh rất nhiều, cô sẵn sàng bỏ lại người yêu cùng mình đến nơi này, cùng mình tới nơi này cũng là sợ mình nhất thời luẩn quẩn trong lòng mà làm ra những chuyện ngu ngốc không thể kéo vãn.]

Lý Tử Trúc vì việc Mai Lý để lại người yêu đi với mình đã có điểm băn khoăn, hiện giờ lại làm cho cô vì chính mình thương tâm rơi lệ, trong lòng Lý Tử Trúc càng thêm áy náy gấp trăm lần.

[Tử Trúc ngốc, anh làm sao lại không đau, tâm của anh sớm đau đến chết lặng rồi, làm sao còn có thể cảm giác được đau xót đến từ trên tay, Tử Trúc đáng thương.]

Mai Lý không còn nhìn được nữa, ôm lấy Lý Tử Trúc gào khóc lên.

“Đừng khóc, Mai Lý, tôi thực sự ... thực sự không cảm thấy đau mà” Lý Tử Trúc dùng tay trái không bị thương mà vỗ vỗ lên phía sau lưng Mai Lý, ra sức an ủi cô.

“Ô .. ô ... Tử Trúc, khóc đi! Anh hãy cùng khóc với tôi được không? Phát tiết ra đi được không? Anh cứ tiếp tục thế này, nhất định sẽ sinh bệnh Tử Trúc, khóc ra đi được không? Không cần phải cố đè nén thương tâm của mình được không?” Mai Lý hàm chứa nước mắt, vẻ mặt đỏ bừng nhìn Lý Tử Trúc.

“Mai Lý, tôi không có chuyện gì, thực không có chuyện gì, vừa rồi chính là không cẩn thận nên trượt tay đánh nát tấm gương!” Lý Tử Trúc trước sau vẫn vẻ mặt ôn nhu nhìn chăm chú vào Mai Lý.

“Tử Trúc, anh”

[Vì cái gì không chịu phát tiết ra, chẳng lẽ anh không thấy được mình trong kính có bao nhiêu tiểu tụy cùng thương tâm sao? Anh có thể gạt người khác, nhưng có thể gạt chính mình sao? Tử Trúc ngốc, Tử Trúc

ngốc, Tử Trúc si tình, cái tên phụ bạc kia như thế nào có thể quyết tâm đến thế? Hung hăng cô phụ một mảnh tình thâm của anh như thế? Hẳn ta như thế nào có thể làm được chuyện tàn nhẫn như thế?

Thị trấn nhỏ yên tĩnh, bỗng xuất hiện một vị khách ngoài ý muốn, vị khách này chẳng những đánh vỡ sự yên tĩnh của trấn nhỏ, mà cũng hoàn toàn phá huỷ ngày nghỉ của Lý Tử Trúc.

Sau 12 giờ trưa, trong gió mang theo một chút cảm giác mát lạnh nhẹ nhàng, ngồi ở trước toà cổ bảo, Lý Tử Trúc cùng Mai Lý hưởng thụ cảm giác phơi nắng sau 12 giờ trưa, ánh mặt trời ấm áp bỗng nhiên bị một mảnh u ám ngăn trở, Mai Lý mở hai mắt ra phát hiện mảnh u ám trước mắt chính là thân hình cao lớn của một người đàn ông tóc vàng.

“Tiên sinh, làm phiền anh tránh ra một chút, anh đang che mất ánh sáng mặt trời của tôi” Mai Lý không quá tức giận nhìn Cao Tư Đặc.

[Người đàn ông này thật là không biết mắc cỡ lại dám xuất hiện trước mặt Lý Tử Trúc.]

“Anh như thế nào lại ở chỗ này?” Lý Tử Trúc giật mình nhìn Cao Tư Đặc bỗng nhiên xuất hiện trước mặt mình.

[Không phải anh không bao giờ muốn nhìn thấy mình nữa sao? Như thế nào lại xuất hiện ở chỗ này?]

“Tay của em bị làm sao vậy?” Cao Tư Đặc cũng không có trả lời câu hỏi của Lý Tử Trúc, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm vào tay phải của Lý Tử Trúc, tuy cách một lớp băng gạc thật dày, nhưng vẫn có thể cảm nhận được vết thương ở trên tay không nhẹ.

Ly hôn, giống như ‘tình thiên phích lịch’ nổ tung, trong đầu Lý Tử Trúc một mảnh hỗn độn, đối với Y Lệ Toa Bạch cùng Mai Lý cãi nhau đều không có một chút phản ứng, cậu ngây ngẩn hết nửa ngày, mới chậm rãi phun ra được vài tiếng....

“Cao Tư Đặc, em sẽ không ly hôn với anh đâu, đời này của anh trừ bỏ em ra sẽ không cần vợ con nào khác nữa Có chết, em cũng sẽ không ly hôn với anh!”

[Cao Tư Đặc, anh làm sao có thể nhẫn tâm mà đem một mảnh thiệt tình của em mà hung hăng giẫm nát như thế?]

Lý Tử Trúc hoàn toàn bạo phát, quyết định không để cho Cao Tư Đặc đem mình đùa bỡn trong lòng bàn tay của anh nữa, cậu muốn trả thù người đàn ông phụ bạc này!

“Người quái dị, cậu nói cái gì? Cậu nói lại lần nữa xem?” Cùng với Mai Lý tranh cãi quyết liệt ở một bên, bỗng nghe được Lý Tử Trúc nói có chết cũng không nguyện ý ly hôn, Y Lệ Toa Bạch lập tức ngừng tranh cãi lại, quay sang nhìn Lý Tử Trúc.

“Tôi sẽ không ly hôn!”

“Người quái dị, cậu” Y Lệ Toa Bạch tức giận đến nghẹn lời.

“Cao Tư Đặc, cậu cũng nên nói vài câu đi.” Y Lệ Toa Bạch dùng sức đẩy đẩy Cao Tư Đặc đang đứng một bên – mà theo ngay từ đầu đến giờ cũng không nói qua một câu.

“Tôi không có gì muốn nói!”

“Nói cái gì là cậu ‘không có gì muốn nói’? Cậu vì cái gì không cùng hần ly hôn, hần đã không còn đủ tư cách làm luật sư nữa, hần đã không còn có một chút giá trị lợi dụng, chẳng lẽ cậu muốn đem phế vật vô dụng này giữ ở bên người sao?”

“Người chết là không cần ly hôn” Một đạo thanh âm vang lên như truyền đến từ địa ngục, một người đàn ông xuất hiện ở giữa mọi người, giờ một cây súng đen lên, nhắm thẳng tắp vào ngay Cao Tư Đặc.

“Phỉ Lợi Khắc Tư ... không nên” Từ lần gặp mặt Lý Tử Trúc lần trước, sau đó Phỉ Lợi Khắc Tư hoàn toàn mất tích, không hề có một chút tin tức, mà giờ đây bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt mọi người.

“A” Y Lệ Toa Bạch bị vẻ mặt âm trầm của Phỉ Lợi Khắc Tư dọa sợ tới mức ‘hoa dung thất sắc’, nhắm mắt lại, liên tục thét chói tai

“Mày đi chết đi, mày chết rồi, không ai có thể gây tổn thương cho Tử Trúc nữa.”

Ở khi mọi người còn chưa kịp phản ứng, trong chớp mắt một tiếng súng vang lên, rồi một người ngã xuống, nhưng không phải là Cao Tư Đặc, mà là người bỗng nhiên vọt nhanh tới chắn ngay trước mặt anh – Lý Tử Trúc!

“Không Tử Trúc, mau gọi xe cứu thương!” Này hết thấy đều phát sinh quá nhanh Không ai phản ứng kịp để tới ngăn cản hành vi điên cuồng của Phỉ Lợi Khắc Tư.

“Vì sao? Vì sao phải che chở cho hắn, hắn như thế đối với em, mà em vẫn muốn” Phỉ Lợi Khắc Tư không thể tin được chính mình lại gây thương tổn cho Tử Trúc yêu quý nhất. Đối với một mafia như anh ta mà nói – cho tới bây giờ anh ta luôn luôn tự tin vào kỹ thuật bắn súng chuẩn xác của mình, nhưng đây là lần đầu tiên từ lúc anh ta chào đời tới nay thống hận kỹ thuật bắn súng chuẩn xác của mình.

“Em yêu, cầu em không cần nhắm mắt lại, nhìn anh, nhìn anh” Ôm ngực không ngừng chảy máu của Lý Tử Trúc, trên mặt Cao Tư Đặc hiện lên biểu tình tràn đầy bối rối.

“Không cần lại gọi em là ‘em yêu’ ... em biết ... đó là tiếng gọi của miệng của anh ... anh gọi như vậy ... để lúc cao trào sẽ không bao giờ gọi sai Người đều có tên, em chán ghét anh gọi em là ... em yêu” Nhìn ngực của mình không ngừng chảy máu, Lý Tử Trúc không hề cảm thấy đau đớn hoặc sợ hãi, mà chỉ cảm thấy được giải thoát!

[Cao Tư Đặc chính là người mình yêu nhất, mà Phỉ Lợi Khắc Tư cũng là người thân nhất của mình, cả hai người đều là người quan trọng nhất cuộc đời mình, bất luận một trong hai người bị thương, chính mình cũng không thể tha thứ cho mình, kết cục này là tốt nhất, nếu mình chết đi, hết thấy sẽ quay về yên tĩnh, Cao Tư Đặc sẽ không vì mình mà phải tranh cãi cùng với Y Lệ Toa Bạch nữa, còn Phỉ Lợi Khắc Tư rốt cuộc cũng có thể buông được mình xuống để sống cuộc sống của anh ấy, sẽ không cần ở bên trong mưa bom bão đạn của mafia mà còn phải lo lắng cho an nguy của mình, anh ấy có thể toàn tâm toàn ý mà làm giáo phụ mafia của anh ấy.]

“Được được, anh sẽ không gọi em là ‘em yêu’, anh gọi em là Tử Trúc được không? Giống như bọn họ vậy, gọi em là Tử Trúc?” Cao Tư Đặc cố gắng ngăn chặn máu chảy ra từ ngực Lý Tử Trúc, khả như thế nào cũng không thể làm cho máu ngừng chảy, thân thể Lý Tử Trúc càng ngày càng thấm đẫm máu, Cao Tư Đặc tựa hồ cảm thấy Lý Tử Trúc trước mắt mình càng ngày càng cách xa

“Tử Trúc? Thật là dễ nghe, đây là lần đầu tiên anh gọi em là ‘Tử Trúc’ Thật muốn nghe thêm vài tiếng nữa” Ý thức của Lý Tử Trúc càng ngày càng mơ hồ.

“Tử Trúc, cầu em, không cần nhắm mắt lại, nhìn anh, nhìn anh” Cao Tư Đặc dùng sức mở ánh mắt sắp nhắm lại của Lý Tử Trúc ra, cậu không thể ngủ!

“Buông tha cho em đi! Em mệt mỏi quá ... thực muốn ngủ”

“Cầu em, chỉ cần em không ngủ, mở mắt lớn lên nhìn anh, anh sẽ không cùng em ly hôn, chúng ta sẽ ở cùng nhau cả đời, cầu em không cần nhắm mắt lại, anh nói thật – anh tới đây không phải vì muốn cùng em ly hôn, thật sự không phải vì cùng em ly hôn, em không biết sau khi em rời đi, một ngày trôi qua của anh dài bằng một năm, anh tới nơi này không phải vì cùng em ly hôn, mà là tìm người yêu đầu của anh, cầu em Trăm ngàn lần không cần nhắm mắt lại! Cầu em cho anh một cơ hội nữa, để anh bồi thường cho em”

“Cám ơn anh ... Cao Tư Đặc, trước khi em chết ... còn cho em nghe được ... những lời ngọt ngào như vậy, anh không cần ... lại gạt em, thực ... kỳ thực theo ngay từ đầu, anh chính là ... lợi dụng em, lợi dụng em ... bào chữa thắng vụ kiện ... của chị gái anh, bởi vì chỉ có thể thắng vụ kiện ... sau đó các người mới lấy được toà cổ堡 này, bởi vì toà cổ堡 này là bất động sản của chị gái anh cùng chồng trước của cô ta mua ... sau kỳ hưởng tuần trăng mật của bọn họ, ... mỗi người đều nghĩ rằng ... toà cổ堡 này ... đáng giá, nhưng kỳ thật ... bọn họ đều ... đã sai, cái vô giá thật sự ... là đằng sau toà cổ堡 này,... mặt sau toà cổ堡 này ... có miệng giếng dầu ... đúng không? Các người đã cho là em cái gì cũng không biết kỳ thật cái gì em cũng biết ... bất quá không có vấn đề gì ... này hết thấy là do em tự nguyện ... em không oán không hận

... em không hề hận anh lừa gạt em ... đùa bỡn em, bởi vì em cũng đã gạt anh ... đêm hôm đó ... Lý Mục Sư ... là giả, anh ta là ... trưởng của thị trấn này ... nguyên bản Mục Sư thật bị bệnh ... không thể chủ trì hôn lễ được ... cho nên ... tất cả hôn lễ ngày hôm đó ... đều là do ... trưởng trấn đảm nhiệm hết ... cho nên hôn lễ của chúng ta ... cũng là giả, đây mới là âm mưu lớn nhất trong đoạn tình yêu của chúng ta Cho nên anh không cần ... cảm thấy nợ em cái gì cả ... Anh cái gì cũng không có nợ em” Nói xong, Lý Tử Trúc liền nhắm lại hai mắt, vĩnh viễn cũng không mở ra nữa, mang theo đoạn tình yêu đầy đau khổ cùng thương tâm khi còn sống phải chịu đựng!

“Không không không không Em không thể chết được, em không thể chết ngay lúc anh vừa nhận ra anh thực sự rất yêu em, thực sự không thể sống thiếu em, thì em liền vĩnh viễn rời đi anh ... em không thể ... A” Cao Tư Đặc ôm Lý Tử Trúc một thân đầy máu mà khóc rống lên, nước mắt rơi đầy trên mặt, lòng tràn đầy hối hận, anh sẽ mang theo tiếc nuối cùng tự trách suốt cả đời.

[Vì sao? Vì sao người chết không phải là chính mình?]

Khu du lịch phía bắc Scotland tràn đầy gió xuân ấm áp, làn gió nhẹ nhàng ôn nhu thổi qua tất cả, khả năng lại vĩnh viễn cũng không thể thổi đi được nỗi đau xót trong lòng người!

12. Chương 12

CHƯƠNG 11

Bệnh Viện tư nhân ở thị trấn nhỏ vùng phía bắc Scotland.

Trong phòng cấp cứu luôn luôn yên tĩnh, các bác sĩ cùng y tá tập trung thành một đoàn, tiếng máy móc ‘tí tách’ vang lên không ngừng, ngoài phòng người thân của bệnh nhân – lòng nóng như lửa đốt, đứng ngồi không yên ...

“Đồng ...” một tiếng, y tá vọt ra, Cao Tư Đặc kích động vội lấy hỏi thăm.

“Y tá, em ấy thế nào?”

“Thực xin lỗi, mời anh tránh đường một chút, bệnh nhân mất máu quá nhiều, tình huống thực nguy hiểm” Y tá một phen đẩy Cao Tư Đặc ra, hướng kho máu phóng đi.

“Vô dụng, Bamboo xong rồi, bọn họ sẽ không cứu được em ấy ...” Phỉ Lợi Khắc Tư vẫn yên lặng đứng ở góc tường, giờ đây thất thần cùng tuyệt vọng mà ngã ngối trên mặt đất.

“Cầm miệng, ngậm cái miệng thú của mày lại, Tử Trúc sẽ không có việc gì!” Cao Tư Đặc xông lên phía trước, hung hăng đánh một quyền vào trên mặt Phỉ Lợi Khắc Tư.

“Mày có đánh chết tao cũng vậy thôi, tao cũng không muốn Bamboo chết, em ấy mà chết tao cũng sẽ không sống nữa, so với mày, tao càng thương em ấy hơn ... Tao sẽ đi cùng em ấy!”

“Mày cầm miệng, cầm miệng ... Tử Trúc sẽ không có việc gì” Cao Tư Đặc dường như đã nổi điên, anh một quyền lại một quyền hướng Phỉ Lợi Khắc Tư mà vùng tới!

“Mày đánh chết tao cũng vô dụng, nếu tao không phải xuất thân từ gia đình mafia thì còn hy vọng, năm 14 tuổi kia, tao đã dành được quán quân về môn bắn súng, viên đạn vừa rồi bắn trực tiếp vào tâm phòng của em ấy, sẽ không sai Tao cũng hy vọng tao bắn sai lệch, nhưng đây là không có khả năng” Phỉ Lợi Khắc Tư bị đánh bầm dập, suy sút ngối trên mặt đất, anh ta đang chờ ... chờ y tá tuyên bố án tử vong của Lý Tử Trúc ... sau đó anh ta sẽ chấm dứt sinh mệnh của mình, anh ta muốn cất bước đi theo Lý Tử Trúc

“Thế giới này không có chuyện gì là không có khả năng, bởi vì đã có tôi ...” Một đạo nam âm trầm thấp vang lên từ hành lang bên kia, giọng nói đó đối với Cao Tư Đặc phi thường xa lạ, nhưng đối với Phỉ Lợi Khắc Tư mà nói quen ‘như cơm bữa’.

“Jack, anh như thế nào lại có thể xuất hiện ở trong này?” Jack ở trong mafia là một nhân vật phong vân, anh ta không giết người, nhưng cũng có rất nhiều người vì anh ta mà chết, Jack là một vị bác sĩ thiên tài đứng đầu thế giới, chỉ có anh ta không nghĩ muốn cứu bệnh nhân, chứ không có bệnh nhân nào được anh ta cứu mà không sống sót cả.

“Tôi đã nói rồi, chúng ta là hữu duyên ...” Jack nhiều năm không thấy ánh mặt trời, trên gương mặt quá mức âm lãnh đó xuất hiện một tia tươi cười làm cho người ta không rét mà run.

“Anh tới cứu Bamboo sao?” Phỉ Lợi Khắc Tư theo trên mặt đất nhảy dựng lên, không chút nào để ý đến vết thương của mình, dùng mu bàn tay lau đi tơ máu ở khoe miệng ...

“Không, tôi chỉ là đi ngang qua ...”

“Anh ...” Phỉ Lợi Khắc Tư phần nộ gơ tay lên muốn đánh cho Jack một quyền.

“Có loại người cứ đụng một chút liền đánh, đánh sưng mặt của tôi lên, chốc nữa ảnh hưởng đến tầm mắt của tôi, tôi cắt nhầm mạch máu cũng không nên trách tôi a ...”

“Nói đi, như thế nào anh mới nguyện ý cứu em ấy?” Phỉ Lợi Khắc Tư phần nộ đến lỗ mông.

“Điều kiện? Anh có biết ...” Ngón tay thon dài của Jack ở trên cơ ngực của Phỉ Lợi Khắc Tư lượn tới lượn lui gây kích thích.

“Chỉ cần anh có thể cứu sống Bamboo, anh muốn thế nào cũng đều được cả.”

“Ha ha ... quả nhiên là giáo phụ bậc nhất, rất sáng khoái ... rất chờ mong cùng anh một đêm mặn nồng tốt đẹp ...” Cười xong, Jack liền tiêu sái đẩy cửa phòng giải phẫu ra, không để ý đến nhóm y tá thét lên chói tai, liền lên tiếng yêu cầu bác sĩ cùng y tá đi ra ngoài.

“Anh là ai?” Bác sĩ giải phẫu chính của ca mổ này gơ lên con dao giải phẫu dính đầy máu tươi của Lý Tử Trúc, tròn tròn mắt kinh hãi nhìn về phía Jack,

[Nếu người ở trên bàn giải phẫu này mà chết đi, vị giáo phụ mafia ở bên ngoài kia sẽ không có khả năng buông tha cho mình.]

“Tôi là ai? Tôi là ân nhân cứu mạng của ông, ông phải nhớ kỹ tôi, tôi là doctor Jack.” Nhóm bác sĩ cùng y tá bị đẩy thẳng ra khỏi phòng giải phẫu, đến khi cánh cửa phòng giải phẫu lần nữa đóng lại thì họ mới kịp phản ứng lại.

[Vừa mới đem mình đẩy ra ngoài đây chính là doctor Jack sao? Là doctor Jack – ngay cả thần chết gặp phải anh ta cũng phải chào thua trong giới y học sao? Ngoài anh ta ra sẽ không còn có người nào có thể tự tin như thế, lại mang theo một nụ cười khủng bố như thế.]

“Tiên sinh, Jack tiên sinh muốn ngài đi vào trong đó với chúng tôi!” năm phút sau, một trong hai vị trợ thủ mà Jack mang đến đứng ở trước mặt Phỉ Lợi Khắc Tư.

“Được ...” Lúc này đây Phỉ Lợi Khắc Tư không còn ở trong cơn phần nộ ***g lộn như gấu ngựa nữa, mà giống như con chó nhỏ vô cùng dịu ngoan.

“Tôi cũng muốn đi vào!” Cao Tư Đặc rất nóng lòng muốn biết tình trạng của Lý Tử Trúc, liền vọt tới trước mặt người trợ thủ đó.

“Không thể, Jack tiên sinh chỉ mời Phỉ Lợi Khắc Tư tiên sinh đi vào, cũng không có mời ngài đi vào, tôi không thể để ngài đi vào quấy rầy Jack tiên sinh, bằng không người ở trong kia xảy ra chuyện gì cũng không ai biết được.” Người trợ thủ đó nói xong câu nói ấy, đồng thời cũng hướng ánh mắt nhìn về phía phòng giải phẫu....

“Anh ...” Khuôn mặt tuần tú của Cao Tư Đặc trướng lên đỏ bừng, vẻ mặt giận dữ mà không dám nói gì.

“Nha ... Quên đi, không đùa với ngài nữa, Jack tiên sinh là vì muốn Phỉ Lợi Khắc Tư cấp máu để truyền cho Lý Tử Trúc tiên sinh, nên mới để cho ngài ấy đi vào! Bọn họ đều là nhóm máu B ...”

“Tôi cũng nhóm máu B, để cho tôi cũng đi vào đi ...” Lúc này đây, Cao Tư Đặc hận không thể đem hết máu trong cơ thể của chính mình mà cấp hết cho Lý Tử Trúc.

“Tiên sinh, mời ngài không cần cắt ngang lời của tôi, chúng tôi muốn là nhóm máu B-RH, đây là nhóm máu vô cùng hiếm, nơi này chỉ có Phỉ Lợi Khắc Tư tiên sinh cùng với Lý Tử Trúc tiên sinh là có nhóm máu trùng nhau ...” Người trợ thủ đó chẳng ngại ngần tặng cho Cao Tư Đặc một cái liếc mắt xem thường, sau đó lôi kéo Phỉ Lợi Khắc Tư đi vào.

Thời gian cứ chậm rãi trôi qua từng giây từng giây, mọi người ở ngoài phòng cấp cứu vô cùng lo lắng, nhưng cũng chỉ có thể nhìn chăm chăm vào cánh cửa phòng cấp cứu mà thôi. Nửa giờ sau, Phỉ Lợi Khắc Tư được một nhân viên y tá bình thường đỡ đi ra, trông bộ dáng của anh ta rất mệt mỏi ...

“Tử Trúc, em ấy thế nào?” Cao Tư Đặc nhìn sắc mặt Phỉ Lợi Khắc Tư có điểm tái nhợt, rõ ràng là mất máu quá nhiều trở nên vô lực mà vội vàng hỏi.

“Phỉ Lợi Khắc Tư tiên sinh, ngài có thể nói cho tôi biết tình trạng hiện tại của Tử Trúc như thế nào không?” Mai Lý hai mắt đỏ hồng trông vô cùng đáng thương nhìn chăm chăm Phỉ Lợi Khắc Tư.

“Tôi cũng không biết rõ, Tử Trúc chảy rất nhiều máu, Jack lấy của tôi 1000cc máu để truyền cho em ấy”

“Ô ... Tử Trúc đáng thương của tôi ...” Nghe lời nói của Phỉ Lợi Khắc Tư, Mai Lý lại bắt đầu khóc như mưa

“Khóc cái gì mà khóc, ồn chết được, Cao Tư Đặc, em trai yêu quý của tôi, chúng ta cần phải trở về! Là người quái dị kia tự nguyện giúp cậu chặn phát súng đó, cho nên hẳn ta có chết cũng không liên quan đến cậu” Y Lệ Toa Bạch ngồi ở một bên xem hết thấy mọi thứ đang diễn ra, đã sớm cảm thấy rất phiền toái, nhìn thấy mọi người cùng nhau đều quan tâm đến người quái dị kia, trong lòng cô ta càng thêm bất bình. (>) *Chương Sau*

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/than-ai-ta-muon-li-hon>